

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 1/2006

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007–2013)

(przedstawiona na mocy art. 248 ust. 4 akapitu drugiego traktatu WE)

(2006/C 203/01)

SPIS TREŚCI

	<i>Punkty</i>	<i>Strona</i>
WSTĘP	1–8	3
UWAGI OGÓLNE	9–13	4
Stracona szansa na wprowadzenie radykalnych zmian	9–12	4
Kluczowe propozycje służące dalszemu uproszczeniu i uelastycznieniu zasad uczestnic- twa	13	5
UWAGI SZCZEGÓLNE	14–90	5
Zgodność z porozumieniami międzyinstytucjonalnymi w sprawie sporządzania aktów prawnych	14	5
Obowiązek Komisji dotyczący monitorowania zgodności z zasadami pomocy państwa w dziedzinie badań i rozwoju	15–16	5
Zastosowanie „Zasad uczestnictwa” w działaniach finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC)	17	6
Podział między kontrolą wewnętrzną a zewnętrzną	18–19	6
Rozdział I: Przepisy wstępne (art. 1–3)	20–21	6
Rozdział II: Uczestnictwo (art. 4–38)	22–81	7
Sekcja 1: Minimalne wymogi (art. 4–12)	22–26	7
Sekcja 2: Procedury (art. 13–28)	27–57	7
Sekcja 3: Wkład finansowy Wspólnoty (art. 29–38)	8–81	12
Rozdział III: Upowszechnianie i wykorzystanie oraz prawa dostępu (art. 39–52)	82–86	15
Rozdział IV: Europejski Bank Inwestycyjny (art. 53)	87–89	16
Rozdział V: Przepisy końcowe (art. 54)	90	16
WNIOSKI	91–94	17
Załącznik „Zasady uczestnictwa”		18

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 248 ust. 4 i art. 279,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energetyki Atomowej, w szczególności jego art. 160C ust. 4 i art. 183,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 1261/2005 z dnia 20 lipca 2005 r ⁽²⁾, zmieniające rozporządzenie (WC, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,

uwzględniając wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na badania i rozwój ⁽⁴⁾ oraz art. 8 Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych ⁽⁵⁾,

uwzględniając przedstawiony przez Komisję projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007–2013) ⁽⁶⁾, zwany dalej „zasadami uczestnictwa”,

uwzględniając wniosek Komisji o wydanie opinii na temat tego projektu wymieniony w umocowaniach „zasad uczestnictwa”,

uwzględniając wnioszek Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii na temat tego projektu, który został przedłożony Trybunałowi Obrachunkowemu dnia 2 marca 2006 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 163 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Wspólnota ma na celu wzmocnienie bazy naukowej i technologicznej przemysłu Wspólnoty i sprzyjanie zwiększaniu jego międzynarodowej konkurencyjności, przy jednoczesnym promowaniu działalności badawczej uznanej za niezbędną na mocy Traktatu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 14 (zmieniony przez Dz.U. L 25 z 30.1.2003).

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 156.

⁽⁶⁾ COM(2005) 705 wersja ostateczna.

na mocy art. 164 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Wspólnota prowadzi następujące działania, będące uzupełnieniem działań podejmowanych w państwach członkowskich:

- a) wykonywanie programów badań, rozwoju technologicznego i demonstracji poprzez promowanie współpracy z przedsiębiorstwami, ośrodkami badawczymi i uczelniami wyższymi oraz między nimi;
- b) promowanie współpracy w dziedzinie wspólnotowych badań, rozwoju technologicznego i demonstracji z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi;
- c) upowszechnianie i optymalizacja wyników działań w dziedzinie wspólnotowych badań, rozwoju technologicznego i demonstracji;
- d) pobudzanie kształcenia i mobilności naukowców we Wspólnocie;

na mocy art. 167 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, do celów realizacji wieloletniego programu ramowego Rada określa zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i wyższych uczelni oraz ustanawia zasady dotyczące upowszechniania wyników badań:

artykuł 27 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską nakłada na Komisję obowiązek wykonania budżetu zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;

w obszarze programów szczegółowych określonych w art. 164 lit. a) i art. 166 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską budżet może być wykonany w ramach bezpośredniego i pośredniego scentralizowanego zarządzania przez Komisję, zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotyczącego budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz z art. 36 i 37 jego zasad wykonawczych;

w swojej opinii nr 2/2004 ⁽⁷⁾ Trybunał określił zasady zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, na podstawie których kontrole wewnętrzne powinny być są opracowane w sposób dający racjonalną pewność, że dochody są pozyskiwane, a wydatki realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami i zarządzane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;

w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 1/2004 ⁽⁸⁾ Trybunał zawarł wniosek, że zasady ustalania wkładu finansowego Wspólnoty w programy ramowe RTD powinny zostać gruntownie przeanalizowane, aby uniknąć nadmiernej złożoności nadchodzącego siódmego programu ramowego, a także aby nie stanąć na drodze skutecznej i odpowiedniej kontroli wydatków,

⁽⁷⁾ Dz.U. C 107 z 30.4.2004, str. 1. Patrz także: plan działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, COM(2006) 9 wersja ostateczna z 17.1.2006 (w szczególności działanie nr 1 w załączniku 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. C 99 z 23.4.2004, str. 1.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

WSTĘP

Główne cechy projektu Komisji dotyczącego „zasad uczestnictwa”

1. Podstawy prawne siódmego programu ramowego są następujące:

— decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji oraz decyzja Rady dotycząca siódmego programu ramowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom) w dziedzinie badań jądrowych i działań szkoleniowych (2007–2011) – budowanie Europy opartej na wiedzy (1), zwana dalej „decyzją”;

— szereg decyzji Rady dotyczących programów szczegółowych (2), tj. „Współpraca” (wspólne badania (3)), wspólne inicjatywy technologiczne i wspólne platformy technologiczne, a także współpraca między programami krajowymi), „Pomysł”, „Ludzie” i „Możliwości”, w dziedzinie działań Wspólnego Centrum Badawczego oraz w dziedzinie badań jądrowych i działań szkoleniowych na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Euratom),

— rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań, zwane dalej „zasadami uczestnictwa”, oraz rozporządzenie Rady dotyczące takich działań na mocy Traktatu Euratom.

2. Wniosek Komisji dotyczący „zasad uczestnictwa” zasadniczo utrzymuje ramy ustanowione w poprzednich programach ramowych dotyczących badań i rozwoju technologicznego (RTD), z wyjątkiem:

— pewnych aspektów związanych z powołaniem Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC) przydzielającej środki wspólnotowe na działania w zakresie badań pionierskich inspirowanych przez naukowców (patrz: preambuła motyw 4a, art. 1 ust. 6 oraz art. 9, Patrz również: załącznik III część a) sekcja 4 „Projekty indywidualne”),

(1) Patrz: wniosek Komisji COM(2005) 119 wersja ostateczna.

(2) Patrz: wnioski Komisji COM(2005) 439 wersja ostateczna, COM(2005) 440 wersja ostateczna, COM(2005) 441 wersja ostateczna, COM(2005) 442 wersja ostateczna, COM(2005) 443 wersja ostateczna, COM(2005) 444 wersja ostateczna, COM(2005) 445 wersja ostateczna z 21.9.2005.

(3) Wniosek Komisji porządkuje wspólne badania w dziedzinie podprogramach: „Zdrowie”, „Żywność, rolnictwo i biotechnologia”, „Technologie teleinformatyczne”, „Nanonauki, nanotechnologie, materiały i nowe technologie produkcyjne”, „Energia”, „Środowisko (łącznie ze zmianami klimatycznymi)”, „Transport (łącznie z aeronautyką)”, „Nauki społeczno-ekonomiczne i humanistyczne” oraz „Bezpieczeństwo i przestrzeń kosmiczna”.

— przyznawania grantów Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EIB) na pokrycie „mechanizmu finansowego opartego na podziale ryzyka”, co powinno mieć pozytywny wpływ na zapewnienie i przydział kapitału przeznaczanego na finansowanie udzielanych przez EIB pożyczek i gwarancji dla przedsięwzięć RTD (patrz: preambuła motyw 23 oraz art. 53. Patrz również: część b) załącznika III do decyzji).

3. Poza tym celem projektu Komisji jest uproszczenie systemów zarządzania i kontroli finansów, w szczególności poprzez:

— wykorzystanie stawek ryczałtowych, jednolitych stawek oraz skal kosztów jednostkowych w celu uproszczenia zwrotu kosztów kwalifikowanych (patrz: art. 30),

— wprowadzenie jednolitego systemu kosztów, łącznie z podniesieniem dopuszczalnych poziomów wsparcia finansowego (patrz: art. 33),

— utworzenie „funduszu gwarantacyjnego” w celu zabezpieczenia ryzyka finansowego prowadzonych działań pośrednich w dziedzinie RTD (patrz: art. 38).

4. W uzasadnieniu „zasad uczestnictwa” Komisja proponuje szereg dodatkowych działań, takich jak wprowadzenie zdalnej oceny, elektroniczne składanie wniosków, a także stworzenie jednolitego systemu rejestracji oraz punktów kontaktowych przy Komisji i Krajowych Punktach Kontaktowych (KPK), mających przyzysłać się do skuteczniejszego zarządzania siódmym programem ramowym. Jednakże w projekcie Komisji działania te nie są wyszczególnione. Niewskazanie ich w podstawie prawnej powoduje, że ich wdrożenie nie jest pewne [patrz: proponowane przez Trybunał zmiany do art. 15 ust. 1b, art. 16 ust. 3a oraz art. 17 lit. a)].

Opinia Trybunału

5. W swojej opinii Trybunał zwraca szczególną uwagę na konsekwencje wynikające z proponowanych przez Komisję działań dotyczących należytego zarządzania finansami w działaniach pośrednich siódmego programu ramowego (od 2007 do 2013 r.). Trybunał bierze również pod uwagę poprzednie rezolucje Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności w kontekście procedury udzielenia absolutorium za rok obrachunkowy 2003 (4) oraz z wykonania budżetu ogólnego za 2006 r. (5). Uwagi Trybunału ujęte w niniejszej opinii nawiązują również, w pewnych

(4) Dokument roboczy Komisji „Działania podjęte po wydaniu decyzji o absolutorium w sprawie wykonania budżetu Unii Europejskiej za 2003 r. : Zalecenia Rady nr 5665/05” (COM(2005) 448 wersja ostateczna z 19.9.2005 oraz zalecenia Parlamentu Europejskiego – raport Wynna (COM(2005) 449 wersja ostateczna z 19.9.2005).

(5) W poprawce 740 Parlament Europejski umieszczył 10 % środków z oddpowiedniej linii budżetowej 02 01 02 11 „Inne wydatki na zarządzanie” w rezerwie, które to środki mogą zostać uruchomione po podjęciu przez Komisję kroków w celu uproszczenia i zwiększenia skuteczności procedur zgodnie z zaleceniami Trybunału określonymi w sprawozdaniu specjalnym nr 1/2004.

przykładach, do przedstawionej przez Komisję decyzji w sprawie siódmego programu ramowego, a w szczególności jej załącznika III definiującego różne systemy finansowania (patrz: preambuła motywu 1).

6. Podczas gdy projekt dotyczący „zasad uczestnictwa” został przyjęty przez Komisję w grudniu 2005 r., bieżąca seria zmian do rozporządzenia finansowego i jego zasad wykonawczych, które wejdą w życie w 2007 r., została przyjęta jedynie w części przez Radę (patrz: preambuła motywu 2). W związku z powyższym oraz z uwagami zapisanymi w opinii nr 10/2005⁽¹⁾, Trybunał uznaje że ustalenie, czy to rozporządzenie sektorowe będzie zgodne z ogólnymi zasadami i szczególonymi przepisami zmienionego rozporządzenia finansowego, jest niemożliwe.

7. Analogicznie, uwagi i wnioski Trybunału zapisane we wspomnianej opinii powinny mieć zastosowanie do przedstawionego przez Komisję projektu rozporządzenia Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego (2007–2011) Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom) oraz zasady upowszechniania wyników badań⁽²⁾.

8. Szczegółowe sugestie dotyczące wprowadzenia zmian w projekcie Komisji w związku z niniejszą opinią są zamieszczone w załączniku.

UWAGI OGÓLNE

Stracona szansa na wprowadzenie radykalnych zmian

9. Programy ramowe Unii Europejskiej w dziedzinie RTD są największymi na świecie, pod względem finansowania i uczestnictwa, wielonarodowymi programami badawczymi. Pokrywają one znaczącą część finansowania projektów badawczych ze środków publicznych zarówno w państwach członkowskich, jak i w krajach stowarzyszonych. Dla wielu publicznych podmiotów badawczych, takich jak wyższe uczelnie, są one często jedynym z głównych źródeł finansowania przez strony trzecie.

10. Kilka tysięcy podmiotów prawnych uczestniczy w każdym programie ramowym w dziedzinie RTD, wykorzystując znaczną różnorodność rodzajów działań pośrednich. Większość z nich to działania wielopartnerskie prowadzone przez konsorcjum kilku uczestników. Do każdego działania pośredniego Komisja zawiera kontrakty lub umowy o grant z każdym z uczestników, przy czym w większości umów przyznaje ona jedynie dość niski wkład finansowy z budżetu Wspólnoty. Jak ujawniły kontrole Trybunału, konsekwencją dużej różnorodności działań oraz znacznej liczby pojedynczych grantów jest wysoki koszt transakcji na każde wydatkowane euro⁽³⁾.

11. Ponadto uczestnicy sygnalizowali Trybunałowi, że uważają zarządzanie pod względem administracyjnym grantami wspólnotowymi za zbyt uciążliwe, w szczególności z powodu braku odpowiednich wytycznych ze strony Komisji. Przygotowanie wniosków i łączenie uczestników w konsorcjum jest kosztowne i czasochłonne, w szczególności z uwagi na niski średni procent powodzenia. Uczestnicy skarżą się także na zbyt długotrwałe procedury przyznawania grantów przez Komisję oraz że wykorzystanie finansowania wspólnotowego nie jest wystarczająco elastyczne, aby uwzględnić szybko zachodzące zmiany w nauce. W wyniku tego najbardziej innowacyjne projekty naukowe często nie są zgłaszane do europejskich programów ramowych w dziedzinie RTD.

12. Choć pewien poziom złożoności jest nieunikniony, Trybunał uważa, że Komisja, przedstawiając ten projekt, straciła szansę na wprowadzenie radykalnych zmian w administracyjnych i finansowych zasadach siódmego programu ramowego. Trybunał uważa, że poniższe ogólne zasady powinny być wskazówką dla ustawodawcy przy przyjmowaniu podstawy prawnej siódmego programu ramowego:

— wiedza naukowa i kompetencje poszczególnych naukowców są motorem badań. Jak większość beneficjentów środków publicznych, naukowcy wolą finansowanie najmniej obciążone biurokracją. Uważają oni, iż jedynie bardziej elastyczne przyznawanie grantów pozwoli im na prowadzenie rzeczywiste obciążających badań, i w takich przypadkach istnieje szansa, że będą się czuli w większym stopniu za nie odpowiedzialni, co jest niezbędne do osiągnięcia sukcesu. Aby zapewnić niezbędny udział środowiska badawczego, siódmy program ramowy powinien dążyć do bardziej elastycznego wykorzystania grantów Wspólnoty przez konsorcja realizujące działania pośrednie,

— mając to na uwadze, konsorcjom trzeba zapewnić odpowiednie środki, tak aby mogły one w szybki sposób reagować na zewnętrzne i wewnętrzne zmiany w trakcie realizacji projektu. Oznacza to, że należy wzmożyć uprawnienia decyzyjne koordynatora. Powinien on ponosić odpowiedzialność za kwestie naukowe i finansowe. W związku z tym powinien móc podejmować decyzje dotyczące nie tylko programu naukowego, ale również podziału zasobów finansowych zgodnie z zasadami uprzednio uzgodnionymi przez wszystkich członków konsorcjum. Jednocześnie koordynator musi zapewnić Komisję, że w całym procesie realizacji projektu utrzymany zostanie naukowy zakres oraz wymagany prawem europejski charakter działań. W praktyce powinno to oznaczać, że uczestnik może zostać zastąpiony jedynie przez podmiot posiadający jednakowe zdolności badawcze i pozycję naukową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 18.1.2006. Patrz: ust. 12.
⁽²⁾ COM(2006) 42 wersja ostateczna z dnia 7 lutego 2006 r.
⁽³⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 74, 78 i 79.

— zwiększona elastyczność musi być zrównoważona większą odpowiedzialnością naukową i finansową wobec Komisji, zarówno w przypadku trwających działań pośrednich,

jak i po ich zakończeniu. Jednakże nie powinno to oznaczać nadmiernego obowiązku sprawozdawczego w stosunku do Komisji, ale powinno być to oparte na mechanizmie oceny partnerskiej (ang. *peer review*), ewentualnie w formie przesłuchania. Na podstawie wyników takich kontroli Komisja powinna mieć możliwość przeprowadzenia niezależających działań pośrednich, aby nie dopuścić do marnotrawienia publicznych pieniędzy.

Zdaniem Trybunału „zasady uczestnictwa” powinny odzwierciedlać założenie, że naukowcom uczestniczącym w europejskich programach ramowych RTD można powierzyć zadanie najlepszego wykorzystania publicznych pieniędzy w granicach określonych w podstawie prawnej, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie skutecznej i odpowiedniej kontroli. Jednakże przeprowadzając te kontrole, należy mieć na uwadze, iż ryzyko fiaska jest nieodłącznym elementem wszystkich przedsięwzięć badawczych.

Kluczowe propozycje służące dalszemu uproszczeniu i uelastycznieniu zasad uczestnictwa

13. Zgodnie z powyższym oraz w ślad za zaleceniami Trybunału formułowanymi przy różnych wcześniejszych okazjach, niniejsza opinia wskazuje na szereg obszarów, w których projekt Komisji może nie doprowadzić do wymaganego uproszczenia i uelastycznienia zasad uczestnictwa w siódmym programie ramowym. Następujące obszary zostały uznane za najważniejsze:

— scentralizowana weryfikacja *ex ante* podmiotów prawnych (patrz: pkt 34–36),

— zobligowanie służb Komisji do korzystania ze wspólnych baz danych oraz elektronicznej formy wymiany informacji (patrz: pkt 41–42),

— stosowanie bardziej elastycznej struktury zarządzania działaniami pośrednimi, polegającej na podpisaniu przez Komisję umowy o grant z koordynatorem działającym w imieniu pozostałych uczestników, bądź przyznaniu decyzją Komisji dotacji bez podpisywania umowy prawa prywatnego (patrz: pkt 45–55),

— wykorzystanie kontroli (bądź przesłuchań), prowadzonych najlepiej przez innych naukowców, jako środka monitorowania działań pośrednich (patrz: pkt 56),

— wprowadzenie jednolitego systemu zwrotu kosztów umożliwiającego uczestnikom określenie w przejrzysty, wszechstronny i łatwy administracyjnie sposób wkładu finansowego Wspólnoty (patrz: pkt 63–70), oraz

— zachęcanie do wykorzystania i upowszechniania wyników działań pośrednich oraz przeniesienia prawa własności (patrz: pkt 82–84).

UWAGI SZCZEGÓLNE

Zgodność z porozumieniami międzyinstytucjonalnymi w sprawie sporządzania aktów prawnych

14. Można by udoskonalić czytelność niniejszego rozporządzenia, gdyby wszystkie istotne definicje były zebrane w art. 2 zaitytułowanym „Definicje”⁽¹⁾. Aby nie doprowadzić do zamieszania i rozpowszechniania różnych definicji, należy zmienić sposób sformułowania definicji w stosunku do poprzednich programów ramowych RTD, o ile oczywiście jest planowana zmiana w istocie definicji.

Obowiązek Komisji monitorowania zgodności z zasadami pomocy państwa w dziedzinie badań i rozwoju

15. Zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu Komisja jest odpowiedzialna za stałe badanie wszystkich systemów pomocy istniejących w państwach członkowskich, ponieważ pomoc państwa jest zasadniczo zabroniona (patrz: preambula motyw 3). W odniesieniu do pułapów pomocy ustanowionych w pkt 5.12 „Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na badania i rozwój” stanowią, że: „W przypadku gdy łączy się finansowanie przez Wspólnotę i pomoc państwa, całkowite oficjalne wsparcie nie może przekraczać 75 % na badania przemysłowe i 50 % na przedkonkurencyjne działania rozwojowe” (patrz również: pkt 72 i 73).

16. Program szczegółowy „Możliwości” wyraźnie zapewnia finansowanie publicznych i prywatnych „infrastruktur badawczych” w ramach siódmego programu ramowego. Ponadto załącznik III do decyzji stanowi, że takie infrastruktury będą finansowane ze środków z programu ramowego RTD i innych unijnych (w szczególności funduszy strukturalnych) lub krajowych instrumentów finansowych⁽²⁾. Jak stwierdzono na podstawie kontroli Trybunału, istniejące mechanizmy Komisji służące monitorowaniu ogólnego poziomu pomocy państwa na badania i rozwój nie są wystarczające, aby zapewnić zgodność działań współfinansowanych w ramach siódmego programu ramowego z programi określonymi we „Wspólnotowych zasadach ramowych dotyczących pomocy państwa na badania i rozwój”. Ponadto, jak określono we wcześniejszej opinii Trybunału na temat działań strukturalnych⁽³⁾, Komisja nie posiada już szczegółowych informacji dotyczących realizacji tych działań.

(1) W projekcie przedstawionym przez Komisję kilka definicji zawarto w innych artykułach „zasad uczestnictwa” (np. definicja „upowszechniania”, „prawo dostępu” czy „wykorzystania” znajdujące się w art. 1, a „podmiotów prawnych” w art. 4), przy czym niektóre z nich nie są całkowicie spójne z ich zastosowaniem w innej części podstawy prawnej (np. proponowana definicja „działania pośredniego” w art. 1). Natomiast niektóre terminy użyte w podstawie prawnej nie zostały zdefiniowane (jak np. „projekty badań pionierskich inspirowane przez naukowców” w art. 9, „koordynator” w art. 23 i 25, „wpływy” w art. 31).

(2) W przypadku uczestnictwa podmiotów z krajów kandydujących w załączniku III stwierdza się, że na podobny warunkach mogą być przyznawane dodatkowe środki z przedakcesyjnych instrumentów finansowych.

(3) Patrz: opinia Trybunału nr 2/2005, pkt 10 i 11.

w ramach wspólnego zarządzania, za które odpowiedzialne są władze krajowe lub regionalne, np. w przypadku finansowania projektów badawczych, wsparcia transferu innowacji i technologii lub infrastruktur badawczych. Jak już Trybunał wcześniej wskazał w swojej opinii dotyczącej rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, Komisja powinna zwracać szczególną uwagę na istniejące potencjalne ryzyko kumulowania się różnych dotacji z budżetu Wspólnoty dla tego samego działania. Dlatego Trybunał zaleca, aby Komisja stworzyła odpowiednie narzędzia monitorujące w celu zapewnienia zgodności z zasadami pomocy państwa w przypadkach finansowania działań badawczych z wielu źródeł.

Zastosowanie „zasad uczestnictwa” w działaniach finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC)

17. Zgodnie z wnioskiem Komisji Europejska Rada ds. Badań Naukowych będzie działała jako organ doradczy, wspierany przez agencję wykonawczą udostępniającą strukturę administracyjną, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r.⁽²⁾ Trybunał zgadza się z Komisją, że „zasady uczestnictwa” powinny mieć zastosowanie do działań finansowanych w ramach ERC⁽³⁾, aby zapewnienie, że do wszystkich rodzajów finansowania wspólnotowego w przypadku różnych systemów ustanowionych w załączniku III część a) do decyzji mają zastosowanie takie same zasady. Trybunał uważa również, że proponowana struktura pozwoli używać dostateczny stopień pewności, że zostanie zagwarantowana niezależność nakłowa ERC i że jej struktura w zakresie zarządzania może zostać dostatecznie szybko uzgodniona i wdrożona⁽⁴⁾. Jednakże Trybunał zaleca, aby zasady stosowania „zasad uczestnictwa” były jasno określone w podstawie prawnej (patrz: preambula motyw 4 lit. a) oraz art. 1).

Podział między kontrolą wewnętrzną a zewnętrzną

18. Uprawnienia Trybunału jako zewnętrznego kontrolera Unii Europejskiej pochodzą bezpośrednio z art. 248 ust. 2 Traktatu. Jako zewnętrzny kontroler Komisji, Trybunał nie może być postrzegany jako element należący do kontroli wewnętrznej. Dlatego w „zasadach uczestnictwa” różne mechanizmy kontroli wewnętrznej i kontroli zewnętrznej powinny być wyraźnie rozdzielone⁽⁵⁾ (patrz: preambula motyw 16).

- (1) Patrz: opinia Trybunału nr 10/2005, pkt 46 i 47.
- (2) Dz.U. L 11 z 16.1.2003, str. 1.
- (3) Patrz: załącznik III część a) sekcja 4 decyzji: Projekty indywidualne.
- (4) Jeśli Komisja powierzy agencji wykonawczej ERC uprawnienia wykonawcze nadane jej na mocy traktatów, zastosowanie mają przepisy art. 54 rozporządzenia finansowego. W szczególności przekazane zadania wykonawcze muszą być jasno określone i w pełni nadzorowane (patrz także: pkt 40).
- (5) O różnej roli kontroli zewnętrznej i wewnętrznej czytaj także w pozycji Trybunału dotyczącej zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, opisanej w opinii Trybunału nr 2/2004.

19. Ponadto Trybunał zaleca wprowadzenie odniesień do rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽⁶⁾, do rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2185/1996⁽⁷⁾ w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję oraz do rozporządzenia (WE) nr 1073/1999⁽⁸⁾, a także do rozporządzenia (Euratom) nr 1074/1999⁽⁹⁾ dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF). Należy zauważyć, że rozporządzenia te mają zastosowanie tylko do Komisji [patrz: preambula motywy 15, 16 i art. 19 ust. 8 lit. a)].

Rozdział I: Przepisy wstępne (art. 1–3)

Konieczność wyjaśnienia definicji „działania pośredniego”

20. Zgodnie z motywem 38 preambuły przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego należy określić rodzaje działań bezpośrednich i pośrednich, które mogą być finansowane przez Wspólnotę. Jednakże, zdaniem Trybunału, definicja „działania pośredniego” podana w art. 1 nie jest całkiem precyzyjna, ponieważ tym rozporządzeniem objęte są nie tylko systemy finansowania określone w części a) załącznika III do decyzji. W odniesieniu do systemów finansowania ustanowionych w części b) załącznika III Komisja proponuje jednak, aby tym rozporządzeniem były objęte jedynie granty dla EIB.

21. W przeszłości Trybunał wskazał na ryzyko obejścia zwykłych procedur zamówień publicznych w działaniach pośrednich RTD. To z kolei może także utrudnić weryfikację przestrzegania przez Komisję limitów wydatków administracyjnych dla każdego programu⁽¹⁰⁾. Dlatego Trybunał zaleca wyjaśnienie w art. 2 definicji „działania pośredniego”, wskazując różne formy, jakie może przyjmować działanie pośrednie zgodnie z rozporządzeniem finansowym, tj. granty, stypendia i nagrody, honoraria oraz członkostwo w organizacjach, a także zamówienia publiczne⁽¹¹⁾ (patrz: art. 1, art. 2 ust. 12, art. 13 ust. 1, art. 14 oraz art. 53). Podobnie załącznik III do decyzji powinien zostać odpowiednio zmieniony⁽¹²⁾ (patrz również: pkt 27).

- (6) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.
- (7) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.
- (8) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.
- (9) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.
- (10) Patrz: sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 18 i 78.
- (11) Patrz: art. 160 rozporządzenia finansowego (art. 229 ust. 3 przepisów wykonawczych).
- (12) Ostatnie zdanie w części a) sekcja 3 „Działania koordynacyjne i wspierające” brzmi następująco: „Działania te mogą być również realizowane w inny sposób niż poprzez zaproszenia do składania wniosków”. Zdanie to otrzymuje brzmienie „Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia finansowego i jego przepisami wykonawczymi, działania te – oprócz grantów – mogą być realizowane przez: zamówienia publiczne na towary lub usługi; określone innowacje i wybrane w drodze postępowania przetargowego; stypendia naukowe, badawcze i szkoleniowe oraz nagrody w konkursach; członkostwo w organizacjach lub honoraria dla niezależnych ekspertów”.

W przeciwnym razie podstawa prawna może stwarzać niejednoznaczną sytuację, w której przepisy stosują się do różnych form działań pośrednich, w szczególności w odniesieniu do zamówień publicznych.

Rozdział II: Uczestnictwo (art. 4–38)

Sekcja 1: Minimalne wymogi (art. 4–12)

Należy wyjaśnić minimalne wymogi uczestnictwa

22. Zdaniem Trybunału duża liczba uczestników w konsorcjach pociąga za sobą często niepotrzebną biurokrację i nadmierne obciążenie administracyjne. Jest to widoczne szczególnie w przypadku koordynatorów „zintegrowanych projektów” i „sieci doskonałości”⁽¹⁾. Dlatego zaleca się, aby z „zasad uczestnictwa” jasno wynikało, że zasada sprawnej realizacji powinna być kluczowym aspektem, w szczególności w tych przypadkach, w których liczba i rodzaje uczestników przekraczają minimalne wymogi prawne (patrz: preambuła motywu 9).

23. Propozycja Komisji dotycząca minimalnych wymogów prawnych odnośnie do liczby niezależnych podmiotów uczestniczących w działaniach pośrednich i ich siedziby jest – lub mogłaby być – interpretowana jako niezwykle restrykcyjna. Trybunał zaleca, aby warunki te były określone bardziej precyzyjnie (patrz: art. 5 i 7).

24. Ponadto Komisja powinna wyjaśnić w art. 10 warunki, jakie powinni spełniać jedyni uczestnicy działań pośrednich. W szczególności należy wskazać, czy przepisy te stosują się tylko do Europejskich Grupowań Interesów Gospodarczych (EUIG) i międzynarodowych organizacji o znaczeniu europejskim, czy obejmują także inne rodzaje podmiotów prawnych.

Brak przepisów gwarantujących możliwość przenoszenia finansowania ERC

25. Zgodnie z projektem Komisji umowy o grant zasadniczo będą podpisywane z podmiotami prawnymi, a nie z poszczególnymi naukowcami. W odróżnieniu od pozostałych części siódmego programu ramowego, granty na badania pionierskie inspirowane przez naukowców w ramach ERC są przyznawane w celu finansowania przedsięwzięć badawczych konkretnych naukowców lub zespołu naukowców. Pojawia się wówczas trudność, aby wraz z przeniesieniem się naukowca do innej organizacji badawczej zapewnić możliwość przeniesienia grantu na badanie pionierskie inspirowane przez naukowców do nowej organizacji (patrz: art. 9 ust. 2).

⁽¹⁾ Patrz także: propozycja Trybunału dotycząca uproszczonego systemu zarządzania konsorcjami, które prowadzą działania pośrednie z udziałem wielu partnerów (patrz: pkt 45–52).

26. Zdaniem Trybunału mogłoby to zostać poruszone w umowie o grant podpisanej przez Komisję i podmiot prawny zatrudniający naukowca(-ów) lub w decyzji Komisji o przyznaniu grantu. Dokumenty te powinny zawierać zapis wyszczególniający, że przyznanie grantu jest zależne od konkretnego naukowca zatrudnionego w danym podmiocie prawnym oraz że, jeśli ten konkretny naukowiec przeniesie się do innej organizacji mającej siedzibę w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonego, grant zostanie także przeniesiony na życzenie naukowca, po pozytywnej weryfikacji i certyfikacji zdolności operacyjnej i finansowej nowego uczestnika przez Komisję (patrz: pkt 34–36).

Sekcja 2: Procedury (art. 13–28)

Brak jasności zasad mających zastosowanie do finansowania wspólnotowego o innej formie niż granty przyznane na podstawie zaproszenia do składania wniosków

27. W projekcie Komisji załącznik III do decyzji określa wyjątki w zakresie wykorzystania grantów zgodnie z art. 160 rozporządzenia finansowego (art. 229 ust. 3 przepisów wykonawczych). Wyjątki te dotyczą wszystkich rodzajów finansowania wspólnotowego w innej formie niż granty, łącznie z grantami przyznanymi na podstawie zaproszenia do składania wniosków, a zwłaszcza:

- zamówień publicznych na towary lub usługi określone umownie i wybrane w drodze postępowania przetargowego,
- stypendiów naukowych, badawczych i szkoleniowych oraz nagród w konkursach⁽²⁾,
- członkostwa w organizacjach,
- honorariów dla niezależnych ekspertów.

28. Te wyjątki, które zwykle podlegają zasadom określonym w rozporządzeniu finansowym, powinny być wyraźnie wymienione w załączniku III do decyzji część a) sekcja 3 „Działania koordynacyjne i wspierające” (patrz: przypis 31) oraz w art. 14 „zasad uczestnictwa” (patrz także: pkt 21). Ponadto Trybunał zaleca, aby Komisja określiła, które przepisy rozporządzenia finansowego stosują się do poszczególnych wyjątków, o których mowa w art. 14 i wyjaśniła również zakres, w jakim nie mają zastosowania pozostałe przepisy tego rozporządzenia.

⁽²⁾ Jednakże w projekcie Komisji w art. 14 brakuje przepisów szczegółowych dotyczących stypendiów i nagród (patrz także: art. 30 ust. 1).

Brak sprezywananych kryteriów selekcji horyzontalnej i przyznawania pomocy w „zasadach uczestnictwa”

29. Zdaniem Trybunału kryteria wyboru i przyznawania pomocy określone w projekcie Komisji dotyczącym programów szczegółowych nie stanowią solidnej podstawy do przeprowadzenia oceny (patrz na przykład: art. 6 ust. 3 programu szczegółowego „Współpraca”⁽¹⁾). W konsekwencji kryteria te i ich stosowanie zostaną określone w późniejszym etapie w (dorocznym) programach prac do każdego z programów szczegółowych, bez możliwości udziału Parlamentu Europejskiego w tych pracach.
30. Pragnąc przyczynić się do większej spójności i przejrzystości przepisów, Trybunał wolałby, aby horyzontalne kryteria selekcji wniosków i przyznawania pomocy zostały wskazane w tym rozporządzeniu. Kryteria horyzontalne mogłyby być następnie uzupełnione w programach szczegółowych lub w programach prac.

31. Ponadto w odniesieniu do zasad oceny oraz kryteriów wyboru i przyznawania pomocy określonych w art. 15 Trybunał zaleca, aby ustanowiono przepisy dotyczące:

- szczegółowych kryteriów dotyczących badań pionierskich inspirowanych przez naukowców i finansowanych w ramach ERC (patrz także: załącznik III do decyzji część a) sekcja 4 „Projekty indywidualne”),
- „ocen na odległość” (tj. zdecentralizowanych w miejscu pracy prowadzących ocenę) jako środków służących przyciągnięciu do uczestnictwa wysokiej klasy ekspertów i przyspieszeniu ocen, tak jak określono w uzasadnieniu,
- możliwości odrzucenia wniosków w dowolnym czasie, również w fazie negocjacji (która ma miejsce po procedurze oceny), jeśli są one sprzeczne z podstawowymi zasadami etycznymi.

Zasady i procedury dotyczące realizacji, jakie Komisja musi ustanowić i przyjąć

32. Trybunał zgadza się z propozycją, że Komisja powinna ustanowić bardziej szczegółowe zasady i procedury regulujące kolejne etapy prowadzące do przyznania grantu i korzystania z niezależnych ekspertów. W celu uniknięcia zbędnej biurokracji zasady i procedury powinny być zróżnicowane w zależności od indywidualnych mechanizmów finansowania i rodzajów działań pośrednich.

(1) Patrz: projekt decyzji Rady dotyczący programu szczegółowego „Współpraca” (COM(2005) 440 wersja ostateczna z dnia 21 września 2005 r., art. 6 ust. 3): „Program prac określa kryteria oceny wniosków dotyczących działań pośrednich w ramach systemów finansowania i kryteria wyboru projektów. Kryteria te obejmują jakość, wpływ i realizację. W tych ramach program prac może dokładniej określać lub wprowadzać dodatkowe wymogi, wagi i progi”.

Ponadto, zdaniem Trybunału, takie zasady muszą zostać przyjęte przez Komisję jako instrukcji, aby stały się one obowiązujące dla wszystkich służb Komisji realizujących siódmy program ramowy, w interesie przejrzystości powinny zostać one opublikowane (2) (patrz: preambuła motywu 13).

33. Ponadto Trybunał zaleca, aby – w odróżnieniu od projektu Komisji – zasady te obejmowały fazę negocjacji, która następuje po wyborze wniosków na podstawie oceny porównawczej przeprowadzonej przez niezależnych ekspertów i przed przyznaniem grantu (3) (patrz: art. 16 i art. 17 ust. 4 lit. a)). Należy zapewnić przez stosowanie zasad, że naukowy zakres nie zostanie zmieniony przez Komisję w trakcie negocjacji, chyba że co innego wynika z rezultatów oceny.

Scentralizowana weryfikacja i certyfikacja ex ante rekomendowanych podmiotów prawnych

34. Trybunał zgadza się również z propozycją, że Komisja powinna ustanowić bardziej szczegółowe zasady i procedury weryfikacji istnienia, statusu prawnego oraz zdolności operacyjnej i finansowej uczestników programów ramowych RTD (patrz: preambuła motywu 14 oraz art. 16 lit. a)). Przy tych czynnościach należy zadbać, aby wnioski o udostępnienie dokumentów i przeprowadzanie powiązanych kontroli byłyby proporcjonalne do istniejącego ryzyka finansowego. Trzeba także wziąć pod uwagę możliwość niektórych podmiotów prawnych (np. organów publicznych czy MSP) do przedstawienia wymaganych informacji. Trybunał uważa, że Komisja jako instytucja powinna przyjąć takie zasady, aby ustanowić wspólne ramy i uczynić je obowiązującymi dla wszystkich służb Komisji (i agencji wykonawczych) realizujących siódmy program ramowy. Jednakże, aby te przepisy były w pełni zgodne z przepisami rozporządzenia finansowego, Komisja musi być w stanie sprawdzić ich istnienie i status prawny, a także zweryfikować zdolność operacyjną i finansową uczestników.

35. Prawie wszystkie podmioty prawne biorące udział w programach ramowych RTD uczestniczą w kilku działaniach pośrednich, często administrowanych przez różne służby Komisji. Jak stwierdzono na podstawie kontroli Trybunału, często oznacza to, że od uczestników ciągle żąda się tych samych informacji. Dlatego Trybunał zaleca, aby utworzyć scentralizowany system weryfikacji ex ante. System taki powinien umożliwiać przeprowadzenie

(2) Patrz także: sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 88, 92 i 128.

(3) Należy zauważyć, że termin „wybór” odnosi się do stworzenia przez Komisję na podstawie wyników oceny listy wniosków, które przekroczyły minimalny próg oceny (oraz ewentualnego utworzenia listy rezerwowej) w razie pojawienia się jakichś dodatkowych funduszy w trakcie fazy negocjacji) oraz listy odrzuconych wniosków (są to wnioski niekwalifikujące się, wnioski, które nie osiągnęły minimalnego progu oceny, oraz wnioski, które nie mogą być finansowane z uwagi na ograniczenia budżetowe).

weryfikacji niezależnie od oceny wniosków ⁽¹⁾. Zdaniem Trybunału należy zastosować następujące zasady ogólne:

— weryfikacja powinna dotyczyć przedłożonych przez uczestnika odpowiednich dokumentów uzupełniających, pozwalających na ustalenie jego istnienia i statusu prawnego, jak również jego zdolności operacyjnej i finansowej,

— dokumenty te muszą być okresowo aktualizowane przez podmiot prawny lub zawsze na żądanie Komisji ⁽²⁾,

— w celu uniknięcia podwójnej weryfikacji Komisja powinna poświadczyć pozytywny wynik weryfikacji, co – aż do wydania kolejnego ogłoszenia – będzie uznane za wystarczającą ce przez wszystkie służby Komisji (i agencje wykonawcze) realizujące siódmy program ramowy, w odniesieniu do wszystkich wniosków składanych przez ten sam podmiot prawny.

36. W ten sposób Komisja ustanowiłaby wspólne ramy, które zapewniłyby jednolite i spójne podejście do oceny ryzyka przez oddlegawczych urzędników zatwierdzających, zgodnie z art. 118 rozporządzenia finansowego (art. 182 przepisów wykonawczych). To z kolei powinno zmniejszyć zapotrzebowanie na gwarancje bankowe. Ponadto, proponowane modyfikacje zapewnią spójne podejście w ramach Komisji, oszczędzając uczestnikom programu ramowego RTD niepotrzebnej biurokracji i przyspieszając negocjacje wybranych wniosków. Utworzenie centralnej bazy danych jako części systemu weryfikacji skuteczniej chroniłoby interesy finansowe Wspólnoty (patrz: preambuła motyw 20 i art. 16 lit. a)).

Przyszanawanie grantów w oparciu o decyzję Komisji

37. Począwszy od 2002 r. Komisja wprowadziła szereg środków w celu uproszczenia procedur prowadzących do przyznawania grantów w ramach programów ramowych RTD ⁽³⁾. W szczególności, udzielając upoważnień, Komisja jako organ nadała poszczególnym członkom Komisji uprawnienia potrzebne do podejmowania decyzji, którzy z kolei nadali uprawnienia dyrektorom generalnym. W siódmym programie ramowym Komisja proponuje dalsze uproszczenie procedury przyznawania grantów, zgodnie z którą decyzja Komisji nie byłaby już wymagana (patrz: art. 16 ust. 8).

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 92 i 122.

⁽²⁾ Należy zauważyć, że jako punkt wyjścia Komisja mogłaby opracować początkowy komplet dokumentów uzupełniających, wykorzystując archiwum dokumentów wymaganych od wszystkich podmiotów prawnych, jakie uczestniczyły w poprzednich programach ramowych BTR.

⁽³⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 66.

38. Trybunał uważa jednakże, że granty powinny być przyznawane na podstawie decyzji Komisji, ponieważ – zgodnie z rozporządzeniem finansowym ⁽⁴⁾ – stosowanie procedury podejmowania przez Komisję decyzji jest warunkiem wstępnym do uzgodnienia negocjowanych jednolitych stawek dla kosztów pośrednich, ustanowionych zgodnie z zasadami rachunkowości stosowanymi zwykłowo przez uczestników, w wysokości ponad 7 %, zgodnie z rozporządzeniem finansowym (patrz: pkt 69–70).

Wyjaśnienie zasad dotyczących niezależnych ekspertów

39. Komisja korzysta z pomocy niezależnych ekspertów przy ocenie i monitorowaniu wniosków dotyczących działań pośrednich, działań będących w trakcie realizacji oraz planowania, realizacji i wyników programów ramowych i ich programów szczegółowych. Dlatego – zdaniem Trybunału – w art. 17 należy dodać odniesienie do „działań monitorujących”, w celu zachowania spójności z art. 27 projektu rozporządzenia.

40. Biorąc pod uwagę specyfikę finansowania ERC, Trybunał zaleca włączenie do art. 17 specjalnej klauzuli dotyczącej mianowania ekspertów do przeprowadzania oceny wniosków dotyczących badań pionierskich inspirowanych przez naukowców. Zdaniem Trybunału, powinno to należeć do obowiązków Rady Naukowej ERC lub właściwych podkomitetów ERC. Tego rodzaju inne podejście pomogłoby nie tylko odróżnić finansowanie ERC od części programu ramowego zarządzanych bezpośrednio przez Komisję, ale mogłoby także wyjaśnić odpowiedzialność Rady Naukowej w wyborze wniosków (patrz również: pkt 17).

W „zasadach uczestnictwa” należy wyszczególnić wykorzystanie *wspólnych baz danych i elektronicznej wymiany danych*

41. Zdaniem Trybunału systemy IT Komisji powinny pozwolić na komputerowe przetwarzanie transakcji na każdym etapie procedury ⁽⁵⁾. Komisja, pomimo zobowiązania się wiele lat temu do wdrożenia takiego systemu, jeszcze tego nie zrobiła ⁽⁶⁾.

42. Dlatego Trybunał zaleca, aby w „Zasadach uczestnictwa” wskazać na obowiązek utworzenia zintegrowanych baz danych i wspólnego systemu komputerowego (patrz art. 17 lit. a)). W tym kontekście Trybunał przyjmuje z zadowoleniem fakt, iż Komisja przewiduje możliwość elektronicznego składania wniosków i jednolitego systemu rejestracji ⁽⁷⁾, jak stwierdzono w uzasadnieniu, i zaleca, aby postanowienia te włączyć do „Zasad uczestnictwa” (patrz art. 16 i art. 17 lit. a)).

⁽⁴⁾ Patrz: art. 117 rozporządzenia finansowego (art. 181 przepisów wykonawczych).

⁽⁵⁾ Etapy te obejmują w szczególności: elektroniczne składanie wniosków, identyfikację i wybór ekspertów, ocenę i wybór wniosków, negocjowanie wniosków, przyznawanie i zarządzanie grantami, przyjmowanie produktów projektu (takich jak sprawozdania i oświadczenia finansowe) oraz komunikację z uczestnikami.

⁽⁶⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 86 i 138, sprawozdanie roczne Trybunału za rok obrachunkowy 2004, pkt 6.10.

Wzory umów o grant powinny uwzględniać specyficję uzgodnień dotyczących finansowania

43. W związku z wyjątkową różnorodnością rodzajów systemów finansowania zaproponowanych w załączniku III do decyzji Trybunał zaleca opracowanie konkretnych wzorów umów dla różnych typów przedsięwzięć RTD i działań pośrednich (patrz: art. 19).

44. Ponadto Trybunał uważa, że, zgodnie z art. 17 ust. 4, który przewiduje przyjęcie przez Komisję wzorów nominacji niezależnych ekspertów, „zasady uczestnictwa” powinny przewidywać formalne przyjęcie przez Komisję konkretnych wzorów umów o grant w celu zapewnienia spójności pomiędzy służbami Komisji ⁽¹⁾.

Zbyt skomplikowana struktura zarządzania działaniami pośrednimi

45. Od początku istnienia europejskich programów ramowych RTD Wspólnota posługiwała się umowami prawa prywatnego (lub umowami o grant) do ustanowienia stosunku prawnego między uczestnikami działania pośredniego a Komisją. Początkowo intencją takiego podejścia było wzmocnienie koordynacji pomiędzy podmiotami prawnymi z różnych krajów oraz dalsza współpraca na szczeblu wielonarodowym. Jednakże doprowadziło to do sytuacji, gdzie uczestnicy uważają się za kontrahentów Komisji, czy też Komisja jest postrzegana jako aktywny partner konsorcjum. Skutkiem tego także było uzyskanie przez każdego z uczestników działania pośredniego faktycznego prawa weta, co w praktyce często powodowało utratę elastyczności potrzebnej do pomysłowego zakończenia badań.

46. Zdaniem Trybunału bezpośrednio zaangażowanie się w zarządzanie indywidualnymi działaniami pośrednimi nie powinno być rolą Komisji. Taka interpretacja roli Komisji istotnie przyczynia się do powstawania uciążliwej biurokracji, potępianej przez wielu uczestników programów ramowych RTD. Każde konsorcjum powinno samo odpowiadać za określenie własnych wewnętrznych struktur decyzyjnych zgodnie ze swoimi potrzebami, podobnie jak każdy z uczestników indywidualnie powinien odpowiadać za ustalenie z innymi uczestnikami wszelkich kwestii dotyczących zarządzania działaniami pośrednimi.

47. Dlatego Trybunał sugeruje wprowadzenie, zgodnie ze wcześniejszymi propozycjami, uproszczonego systemu zarządzania dla konsorcjów prowadzących działania pośrednie ⁽²⁾. Zdaniami Trybunału prawa i obowiązki poszczególnych uczestników wobec pozostałych uczestników konsorcjum powinny być określone w umowie konsorcyjnej lub – w razie potrzeby – w jakiegokolwiek innej umowie pisemnej. Ponadto, odnośnie do przyznawania grantów, Trybunał uważa, że Komisja powinna zawierać umowę o grant z koordynatorem, działającym w imieniu pozostałych uczestników (patrz: art. 23).

48. Obecny projekt Komisji posiada poważną wadę związaną z tym, że informacje zawarte w umowie o grant są określone dla poszczególnych uczestników, tym samym niepotrzebnie komplikując zarządzanie grantami i powielając konieczność wprowadzania poprawek w przypadku zmian w uczestnictwie. Ponadto, zgodnie z projektem Komisji, wszyscy uczestnicy są stroną umowy o grant zawartej z Komisją dając w ten sposób każdemu z uczestników faktyczne prawo weta.

49. Dlatego Trybunał zaleca wprowadzenie zmian w art. 19 tak, aby jedynie istotne elementy działania pośredniego jako całości były objęte umową o grant, a mianowicie:

- czas trwania;
- zobowiązania naukowe i techniczne;
- preliminarz szacowanych kosztów całkowitych;
- maksymalny wkład Wspólnoty.

Wszystkie pozostałe aspekty, łącznie z finansowymi określonymi dla poszczególnych uczestników, powinny być zdefiniowane w umowie konsorcyjnej. W wyniku tego, umowa konsorcyjna mogłaby być zawierana po zakończeniu negocjacji wybranych wniosków, jednak przed podpisaniem umowy o grant lub przed przyznaniem grantu decyzją Komisji (patrz art. 23 i art. 24 ust. 2).

50. Przystąpienie uczestników do umowy o grant nie jest jasne pod względem prawnym w projekcie Komisji. Nie jest jasne w szczególności to, jak umowa o grant może wejść w życie, gdy koordynator nie został upoważniony przez wszystkich uczestników przed podpisaniem umowy o grant. W propozycji Trybunału upoważnienie koordynatora do działania jako prawnego przedstawiciela pozostałych uczestników i do zawierania prawnie wiążących umów o grant w ich imieniu byłoby zawarte w umowie konsorcyjnej.

Prawa i obowiązki między uczestnikami, zgodnie z umową o grant, powinny być ustanowione w umowie konsorcyjnej

51. Zgodnie z powyższym punktem w „zasadach uczestnictwa” należy wyjaśnić, że umowa o grant nie jest jedynym źródłem praw i obowiązków w odniesieniu do uczestników, ale że umowa konsorcyjna może zwiększyć prawa i obowiązki związane ze stosunkami pomiędzy samymi uczestnikami (patrz art. 24). W szczególności, i zgodnie ze wzorem umowy o grant, umowy konsorcyjne powinny:

- zawierać postanowienia dotyczące prawnego przedstawiciela – wewnętrznego organizacji konsorcjum, ustalen dotyczących poufności i rozstrzygnięcia wewnętrznych sporów, w tym związanych z wycofaniem się, usuwaniem czy wymianą członków konsorcjum,

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 111.

⁽²⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 115.

- określać szczegółowe kwestie finansowe dotyczące poszczególnych uczestników, w tym podział budżetu szacowanych kosztów, podział maksymalnego wkładu finansowego Wspólnoty, formy wykorzystywanych grantów oraz postanowienia związane ze zgłaszaniem i szacowaniem kosztów dla każdego z uczestników,
- ustanawiać dodatkowe zasady dotyczące prawa własności do nowej wiedzy powstałej w wyniku działania pośredniego, przeniesienia takiego prawa własności, praw dostępu, upowszechniania i wykorzystywania, a także uzgodnień dotyczących praw własności intelektualnej.
52. Trybunał zaleca, aby Komisja opracowała szczegółowe wzory umów konsorcyjnych, aby ustanowić wspólny standard takiej umowy. Jednakże, konsorcja powinny mieć swobodę w dostosowywaniu tego wzoru do swoich potrzeb. W odróżnieniu do wzorów umów o grant, formalne przyjęcie przez Komisję wzorów umów konsorcyjnych nie jest uznawane za konieczne (patrz art. 24 ust. 3). Jednakże, Komisja powinna – w trakcie fazy negocjacyjnej, o ile będzie to możliwe – dostarczać informacje, udzielać wsparcia i organizować szkolenia dotyczące sposobu przygotowania takich umów konsorcyjnych.

Koordinatorzy powinni mieć możliwość zlecenia podwykonawstwa działań administracyjnych i zarządzania

53. Ze względu na złożoność uzgodnień administracyjnych w ramach programów ramowych RTD, niektóre podmioty prawne (w tym te, które są głównymi uczestnikami z naukowego punktu widzenia) nie chcą podejmować się roli koordynatora. Dotyczy to w szczególności publicznych wyższych uczelni oraz MŚP, w których często brak odpowiednich struktur wsparcia administracyjnego. Zdaniem Trybunału, koordynator powinien zatem mieć możliwość zlecenia podwykonawstwa zadań związanych z administracją i zarządzaniem zewnętrznym świadczeniodawcom, pod warunkiem, iż pozostali uczestnicy wyrazili zgodę na zamieszczenie takiej możliwości korzystania z usług zewnętrznych w umowie konsorcyjnej (patrz: art. 25 ust. 3) ⁽¹⁾.

Zmiany w składzie konsorcjum powinny być przeprowadzone w sposób sprawiedliwy, przejrzysty i konkurencyjny

54. Zdaniem Trybunału, chociaż wiadomo, że podmioty prawne przystępujące do działania będącego w trakcie realizacji powinny być wybierane w sposób sprawiedliwy, przejrzysty i konkurencyjny, to jednak wymóg publikowania zaproszeń do składania wniosków (ang. *competitive calls* ⁽²⁾) będzie zarówno zbyt kosztowny jak i zbyt czasochłonny. W praktyce, dla większości konsorcjów zmiana ich składu przy zastosowaniu takiej procedury byłaby niewykonalna. Dlatego Trybunał zaleca wykreślenie art. 26 ust. 3. Jednakże zdaniem Trybunału, obowiązek

⁽¹⁾ Koszty takich usług podwykonawczych mogłyby być zwrócone przez Komisję zgodnie ze stawkami określonymi dla działań „administracyjnych i szkoleniowych”, zgodnie z art. 33 ust. 4.

⁽²⁾ Termin zaproszenie do składania wniosków (ang. *competitive call*) był już stosowany w szóstym programie ramowym, jednak nie został prawnie zdefiniowany. Od tamtej pory Komisja wydała nieoficjalne wytyczne, jak przeprowadzić takie zaproszenie (ogólnie mówiąc jego procedury są podobne do tradycyjnego zaproszenia do składania wniosków). Komisja nie podała informacji o liczbie przypadków, w jakich taka procedura została do tej pory przeprowadzona.

wyboru podmiotu prawnego do już trwającego działania w sposób sprawiedliwy, przejrzysty i konkurencyjny powinien być odnotowany we wzorach umów o grant (patrz art. 19 ust. 1 lit. a)).

55. Komisja powinna mieć prawo sprzeciwu wobec zmiany w składzie konsorcjum, jedynie w tych przypadkach, gdzie z powodu takiej zmiany zagrożony jest zakres naukowy i prawne wymagany europejski charakter działania. We wszystkich innych przypadkach powinno to pozostać w zakresie odpowiedzialności podmiotów prawnych uczestniczących w działaniu pośrednim (patrz: art. 26 ust. 4).

Stosowanie przeglądów jako narzędzia monitorowania działań pośrednich powinno być wyraźnie przewidziane w „zasadach uczestnictwa”

56. Trybunał zaleca wyjaśnienie obowiązku prawnego Komisji do monitorowania działań pośrednich i realizacji programu, także odnośnie do poprzednich programów ramowych RTD (patrz także: art. 7 decyzji) ⁽³⁾. Zdaniem Trybunału działalność monitorująca Komisji powinna wyraźnie uwzględniać przeglądy (lub przesłuchania) jako alternatywne podejście monitorujące (patrz art. 19 ust. 4 i art. 27 ust. 2). Ponadto takie przeglądy mogłyby być przeprowadzane, kiedy zachodzi potrzeba oceny możliwościego zakończenia działania lub uczestnictwa konkretnego podmiotu prawnego (patrz: art. 18 ust. 5). Jeśli chodzi o mianowanie ekspertów do oceny wniosków (patrz: pkt 40), Trybunał uważa, że za monitorowanie badań pionierskich inspirowanych przez naukowców finansowanych w ramach ERC powinna być odpowiedzialna „Rada Naukowa” ERC lub odpowiednio podkomitery ERC (patrz: art. 27 ust. 6).

Wyniki działań monitorujących program należy przedstawić komitetowi programowemu, składającemu się z przedstawicieli państw członkowskich

57. Jak stwierdzono na podstawie kontroli Trybunału, komitety programowe odgrywają ważną rolę w monitorowaniu programów ramowych RTD. Dlatego Trybunał uważa, że „zasady uczestnictwa” powinny stanowić, iż wyniki monitorowania programu przez Komisję, w tym dotyczące wcześniejszych programów ramowych RTD, należy przedstawić komitetowi programowemu, w skład którego wchodzią przedstawiciele państw członkowskich, zgodnie z art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (patrz: preambula motywu 17 i art. 27).

⁽³⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 62.

Sekcja 3: Wkład finansowy Wspólnoty (art. 29–38)

Trybunał przyjmuje z zadowoleniem propozycje uproszczenia systemów finansowania

58. Trybunał przyjmuje z zadowoleniem propozycje uproszczenia systemów finansowania (1). Jednakże Komisja powinna uściślić w „zasadach uczestnictwa”, do jakich rodzajów działań, form grantów, szczególnych przedsięwzięć oraz typów kosztów (tj. bezpośrednich lub pośrednich) będzie się stosować finansowanie według jednolitych stawek, w tym skali kosztów jednostkowych lub stawek ryczałtowych. Zdaniem Trybunału podstawa prawna musi być jasna w tym względzie, tym samym zapewniając uczestnikom pewność prawną dotyczącą zasad finansowania od początku siódmego programu ramowego (patrz: art. 30).

Stawki ryczałtowe w przypadku całości działań należy stosować tylko tam, gdzie to właściwe

59. Ze względu na skalę większości działań pośrednich Trybunał uważa, że stawki ryczałtowe są właściwe dla jasno określonych pakietów zadań w ramach każdego projektu, które mogą być powiązane z osiągnięciem kolejnych konkretnych etapów. Stawki ryczałtowe powinny również zostać ustalone na podstawie gruntownej procedury negocjacyjnej. Problem praktyczny dotyczący stawek ryczałtowych pojawia się w momencie zapłaty, gdy Komisja musi ocenić zakres, w jakim pakiety zadań zostały zrealizowane zgodnie z ustaleniami. Trudności ze stosowaniem takiego systemu mogłyby pojawiać się w szczególności w przypadku opóźnienia lub częściowej realizacji pakietów zadań lub zastąpienia ich innymi działaniami. W odniesieniu do stawek ryczałtowych dla całości działań, łącznie z działaniami proponowanymi dla „sieci doskonałości” w art. 35, Trybunał zaleca większą ostrożność (patrz również: pkt 78–79).

60. Wobec braku bardziej szczegółowej propozycji ze strony Komisji, Trybunał sugeruje, aby stosowanie stawek ryczałtowych do całości działań było ograniczone do „działań koordynacyjnych i wspierających” oraz „działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców”, określonych w części a) załącznika III do decyzji (patrz: art. 30 ust. 1 „zasad uczestnictwa”). Trybunał zachęca Komisję do dalszej analizy możliwości szerszego stosowania stawek ryczałtowych do całości działań. Mogłyby one zostać włączone do podstawy prawnej po przeprowadzeniu oceny śródkresowej „zasad uczestnictwa” (patrz: art. 54).

61. Ponadto proponowany przez Komisję w art. 30 ust. 2 sposób obliczania finansowego wkładu Wspólnoty jest niespójny i powinien zostać wyjaśniony z zastosowaniem precyzyjnej terminologii (tj. „maksymalny finansowy wkład Wspólnoty”, który należy wyznaczyć na podstawie „budżetu szacowanych kosztów”) (2).

Należy zapewnić zgodność z zasadą niedochodowości

62. W oparciu o zaproponowane przez Komisję zmienne rozporządzenie finansowe „działanie pośrednie” jako całość można będzie uznać za odbiorcę grantu, w zasadzie zezwalając w ten sposób na generowanie zysków przez indywidualnych uczestników w działaniach wielopartnerskich (3). Dlatego w art. 31 „zasad uczestnictwa” należy doprecyzować, że zasada niedochodowości obowiązuje każdego uczestnika działania pośredniego.

Zasady regulujące zwrot kosztów należy oprzeć na przepisach księgowych i praktykach rachunkowości uczestnika

63. Trybunał zaleca, aby art. 31 ust. 3 lit. c) odnosił się do przepisów księgowych kraju, w którym podmiot prawny ma swoją siedzibę, i do zwyczajowo przyjętych przez uczestnika „praktyk rachunkowości”. Ponadto zdaniem Trybunału adnotacja „wyłączenie dla osiągnięcia celów i zamierzonych wyników działania pośredniego” wystarcza do upewnienia się, że zwracane są jedynie koszty niezbędne do przeprowadzenia działania.

64. Zdaniem Trybunału jedynie możliwe do odzyskania podatki pośrednie powinny być uważane za koszty niekwalifikowane. W praktyce niektóre rodzaje uczestniczących podmiotów prawnych (takie jak organizacje pozarządowe, fundacje, stowarzyszenia) oraz osoby fizyczne nie mają możliwości odzyskania podatków pośrednich, jak np. podatków od wartości dodanej (VAT) (4). Stanowią one zatem koszty uczestnika i w takim przypadku niemożliwe do odzyskania podatki pośrednie powinny mu zostać zwrócone (patrz: art. 31 ust. 3e).

(2) Należy zauważyć, że takie obliczenia muszą być wykonane z uwzględnieniem różnych przedsięwzięć prowadzonych przez poszczególne uczestników (np. działań administracyjnych i szkoleniowych, które mają różne stawki współfinansowania), z zastosowaniem stawek ryczałtowych lub stawek jednolitych w zależności od konkretnych działań, przy uwzględnieniu szczególnych struktur kosztowych uczestniczących podmiotów prawnych i różnych dopuszczalnych poziomów wsparcia finansowego ustanowionych w art. 33. Oczywiście ta podstawowa zasada ma zastosowanie także do zwrotu kosztów kwalifikowanych zgodnie z art. 31.

(3) Opinia Trybunału nr 10/2005, pkt 44.

(4) Propozycja Komisji, aby jedynie „dające się określić” podatki pośrednie były kosztami niekwalifikowanymi, mogą skłaniać uczestników do ukrywania VAT w zgłaszanych kosztach.

(1) Sprawozdanie roczne Trybunału za rok obrachunkowy 2004, pkt 6.4.7; sprawozdanie specjalne nr 1/2004; pkt 36–39 i 139.

65. Jednakże zasady „nałożonego zarządzenia finansami”, określone w rozporządzeniu finansowym, niekoniecznie należą do przepisów księgowych i praktyk rachunkowości uczestnika. Dlatego Trybunał zaleca, aby skreślić ostatnią, połowę zdania w art. 31 ust. 3 lit. c).

Alternatywna propozycja dotycząca tego, jak ustalić wkład finansowy Wspólnoty w sposób przejrzysty, wiarygodny i łatwy w administrowaniu

66. Kilka razy Trybunał przedstawiał propozycję uproszczonego systemu zwrotu kosztów kwalifikowanych w ramach programów ramowych RTD (1). Zdaniem Trybunału system obliczania i zgłaszania kosztów oraz określania wkładu finansowego Wspólnoty powinien opierać się na jednolitym systemie kosztów (patrz: pkt 94), powinien być wystarczająco elastyczny, aby mógł wykorzystywać go wszystkie rodzaje podmiotów prawnych uczestniczących w działaniach pośrednich. Ponadto, aby system był przejrzysty, wiarygodny i łatwy w administrowaniu, z pewnością przyjęte przez uczestnika praktyki rachunkowości powinny mieć jak największe zastosowanie przy zgłaszaniu poniesionych kosztów.

Trzy kategorie kosztów bezpośrednich

67. Uproszczony system powinien obejmować trzy kategorie kosztów bezpośrednich („koszty personelu”, „koszty podróży i utrzymania” oraz „pozostałe wyszczególnione koszty”), dające się łatwo zidentyfikować i pozyskać z systemu rachunkowego każdego uczestnika.

— „Koszty personelu” są główną kategorią kosztów bezpośrednich ponoszonych w trakcie prowadzenia działań pośrednich. Ta kategoria kosztów obejmuje wynagrodzenie i związane opłaty dotyczące personelu zatrudnionego bezpośrednio przez uczestniczący podmiot prawny, z zachowaniem limitów i na warunkach ustalonych w umowach o pracę. W przypadku systemu opartego na zwrocie kosztów faktycznie poniesionych konieczne jest potwierdzenie czasu pracy personelu przeznaczonego na działanie pośrednie, tak aby można było prawidłowo rozdzielić koszty na poszczególne pracowników. Komisja powinna określić minimalne wymagania odnośnie do rejestrowania czasu pracy, stosujące się do wszystkich uczestników. Zgodnie z pozycją Komisji Trybunał również zaleca, aby przewidzieć uproszczoną metodę kalkulacji, np. poprzez wykorzystanie kosztów umieszczonych w budżecie, średnie koszty lub skale jednostek, stawki wyszczególnione w kategoriach – pod warunkiem że są ustalone zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi przez uczestnika praktykami rachunkowości i że nie odbiegają znacząco od rzeczywistych kosztów.

— „Koszty podróży i utrzymania” są proponowane jako druga kategoria, w szczególności dlatego, że w niektórych działaniach mogą stanowić dużą część kosztów całkowitych. Trybunał ponownie zaleca stosowanie uproszczonej metody

kalkulacji z zastosowaniem skal jednostek, pod warunkiem że są one ustalone zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi przez uczestnika praktykami rachunkowości i że nie odbiegają znacząco od rzeczywistych kosztów lub – ewentualnie – jeśli takie skale jednostek zostały ustalone przez Komisję.

— Trybunał zaleca wprowadzenie trzeciej kategorii: „pozostałe wyszczególnione koszty” dla wszystkich pozostałych kosztów bezpośrednich. Kategorię tą można by wykorzystywać do wyjątkowych pozycji kosztowych, takich jak koszty trwałe-go wyposażenia, drogich materiałów eksploatacyjnych, podwykonawstwa, ale także opłat użytkownikom, jeśli budżet szacowanych kosztów kwalifikowanych dla tych pozycji został określony w umowie o grant. W tym sensie kwalifikowalność, konieczność i zasadność kosztów oszacowanych w tej kategorii będzie oceniana w trakcie oceny i negocjacji wniosków i uzgodniona z Komisją w umowie o grant. W wyniku tego uczestnicy otrzymują zagwarantowaną prawnie pewność zwrotu ponoszonych kosztów, o ile budżet szacowanych kosztów nie jest przekroczony. Także stawki tryczaltowe mogą ewentualnie być wykorzystywane do finansowania pozycji objętych tą kategorią kosztów.

Koszty pośrednie oparte na negocjowanych stawkach jednolitych

68. Propozycja Komisji jest niejasna co do tego, jaka stawka jednolita będzie stosowana do pokrycia pośrednich kosztów kwalifikowanych [tj. czy dana stawka jednolita odpowiada 20 % stawce systemu pełnych kosztów z tryczaltem na koszty pośrednie (ang. *Full Cost Flat Rate, FCF*) stosowanego w szóstym programie ramowym lub 7 % stawce ustanowionej rozporządzeniem finansowym jako standard]. Niejasne są również okoliczności, w których uczestnicy mogą wybrać system jednolitych stawek.

69. W odróżnieniu od propozycji Komisji, Trybunał uważa, że uczestnicy powinni mieć możliwość naliczenia stawek jednolitych, ustalonych zgodnie z zasadami rachunkowości stosowanymi zwyczajowo przez uczestników (patrz: pkt 38). „Zasadność” takich stawek mogłaby być wykazywana w trakcie negocjacji wniosku, w oparciu o informacje księgowe uczestników i certyfikowane przez audytora zewnętrznego, przy okazji wystawiania świadectwa kontroli (patrz: art. 34 lit. a)).

70. Zdaniem Trybunału stosowanie takich negocjowanych stawek jednolitych mogłoby radykalnie uprościć zgłaszanie Komisji poniesionych kosztów. Jedynie pozwolenie uczestnikom na stosowanie ich własnych systemów rachunkowych do obliczania i zgłaszania rzeczywistych poniesionych kosztów sprawi, że ich udział będzie w pełni zgodny zarówno z ich wewnętrznymi przepisami, jak i z „zasadami uczestnictwa”. W praktyce mogłoby to oznaczać, że uczestnicy mogą naliczać stawki dla kosztów pośrednich, które są znacząco wyższe niż 20 % kosztów bezpośrednich we wcześniejszych programach ramowych RTD (2).

(1) Sprawozdanie roczne Trybunału za rok obrachunkowy 2001, pkt 4.4.7: sprawozdanie specjalne nr 1/2004 pkt 36–40 i 115 oraz opinia nr 3/2005, pkt 13.

(2) Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 30–33.

Podniesienie dopuszczalnych poziomów wsparcia finansowego dopuszczalne jedynie przy wprowadzeniu jednolitego systemu kosztów

71. W odróżnieniu od wcześniejszych programów ramowych RTD, Komisja w art. 33 proponuje podniesienie dopuszczalnych poziomów wsparcia finansowego (tj. stawek zwrotu kosztów) z 50 % do 75 % dla organów publicznych, szkół średnich i uczelni wyższych, organizacji badawczych i MŚP, a jednocześnie wprowadzenie jednolitego systemu zwrotu kosztów dla siódmego programu ramowego. W praktyce oznacza to, że system kosztów dodatkowych (ang. *Additional Cost* – AO), stosowany głównie przez organy publiczne i wyższe uczelnie, oraz system pełnych kosztów (ang. *Full Cost* – FC) nie będą dłużej stosowane. W przeszłości Trybunał krytykował system AC, ponieważ nie pozwalał on zweryfikować udziału uczestników we współfinansowaniu, a w jego praktycznej realizacji, często dyskryminował podmioty prawne stosujące system FC ⁽¹⁾.

72. Trybunał w pełni wspiera omawianą propozycję Komisji, jako że:

— dopuszczalny poziom wsparcia finansowego pozostaje w ramach państw narzuconych przez zasady przyznawania pomocy państwa (patrz: pkt 15),

— ogólny wpływ na finansowanie uczestników powinien być neutralny lub raczej korzystny dla tych podmiotów prawnych, które przestrzegały reguł systemu AC we wcześniejszych programach ramowych RTD.

Skutki zniesienia tradycyjnego systemu AC na finansowanie uczestników zostaną zrekompensowane przez podniesienie dopuszczalnych poziomów wsparcia finansowego. W ten sposób projekt przedstawiony przez Komisję zapobiega sytuacji, w której siódmy program ramowy mógłby zapewnić wyższe finansowanie w porównaniu z wcześniejszymi programami ramowymi RTD, za zasadniczo taki sam wysiłek badawczy.

73. W odniesieniu do propozycji Komisji dotyczącej stawki finansowania do wysokości 100 % kosztów kwalifikowanych dla pewnych przedsięwzięć w ramach działania pośredniego Trybunał uważa, że taka stawka może być uzasadniona jedynie dla kosztów działań administracyjnych i szkoleniowych oraz że „zasady uczestnictwa” powinny jasno stanowić, że stawka ta w żadnym wypadku nie może być generalizowana (patrz: art. 33 ust. 4).

Przepisy dotyczące sprawozdawczości w zakresie kosztów i wystawiania świadectw kontroli nie są wystarczająco jasne

74. Zdaniem Trybunału wszystkie koszty muszą być zgłaszane za każdy okres rozliczeniowy, co pozwoli Komisji na weryfikację rzeczywistego współfinansowania działania pośredniego (patrz: art. 34).

75. Trybunał uważa, że „zasady uczestnictwa” powinny określać zakres i treść świadectw kontroli (patrz: art. 34 lit. a) ⁽²⁾). Zgodnie z rozporządzeniem finansowym ⁽³⁾ oraz „zasadami uczestnictwa”, świadectwa kontroli muszą stanowić zapewnienie, że:

— koszty, o których pokrycie wnosi uczestnik, są kosztami kwalifikowanymi,

— koszty, odsetki z zaliczek oraz wpływy zostały prawidłowo określone oraz zostały potwierdzone odpowiednimi dokumentami.

76. Świadectwa kontroli muszą być wystawiane przez audytorów zewnętrznych lub – w przypadku organów publicznych – przez właściwego urzędnika państwowego. Audytor zewnętrzny musi spełniać wymagania zgodne z ósmą dyrektywą Rady 84/253/EWG z dnia 10 kwietnia 1984 r. ⁽⁴⁾. Kompetencje urzędnika państwowego określa prawo krajowe i odpowiednie władze. Audytor zewnętrzny lub – w przypadku organów publicznych – upoważniony urzędnik państwowy, wystawiający świadectwo kontroli, musi być niezależny od uczestnika odpowiadającego za wybór audytora.

77. Świadectwa kontroli są zasadniczym elementem wewnętrznych kontroli Komisji. Zdaniem Trybunału wymaga to dostępu Komisji do dokumentacji i dokumentów roboczych audytorów zewnętrznych. Obowiązek ich udostępnienia powinien być uwzględniony we wzorach umów o grant i w warunkach zatrudnienia audytora zewnętrznego.

Żądane konkretne zasady finansowe nie powinny stosować się do „sieci doskonałości”

78. Zdaniem Trybunału żądane określone zasady nie powinny stosować się do „sieci doskonałości” i dlatego należy wykreślić art. 35 (patrz również: pkt 59). Niejasne jest także, w jaki sposób Komisja ustaliła stawkę ryczałtową w wysokości 23 500 euro rocznie na jednego naukowca. Nic nie wskazuje na to, że stawka ta została ustalona w oparciu o ocenę struktur kosztów „sieci doskonałości” utworzonych w ramach szóstego programu ramowego. Ponadto ustalenie sztućcznie obliczonych kwot dyskryminuje podmioty prawne, które mają swoją siedzibę w państwach członkowskich lub krajach stowarzyszonych, z uwagi na wyższy nominalny poziom zarobków.

⁽²⁾ Opinia nr 2/2004, pkt V. Na systemy kontroli wewnętrznej powinien się składać łańcuch procedur kontrolnych, na każdym szczeblu powinny być szczegółowo określone cele, które biorą pod uwagę pracę pozostałych. Do prośby o zwrot wydatków lub kosztów ponad pewien pułap powinno być dołączone świadectwo oraz raport z niezależnej kontroli, w oparciu o wspólne standardy dotyczące podejścia i treści.

⁽³⁾ Patrz: art. 117 rozporządzenia finansowego (art. 180 ust. 2 przepisów wykonawczych).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 126 z 12.5.1984, str. 20.

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne nr 1/2004, pkt 23–26.

79. Co więcej, proponowany mechanizm finansowania jest sprzeczny z celem dotyczącym wspierania integracji podmiotów uczestniczących w sieci, o którym mowa w załączniku III do decyzji część a) sekcja 2. „sieci doskonałości”. Zgodnie z obecną propozycją określona w „zasadach uczestnictwa” mechanizm z założeń przewiduje współfinansowanie przedsięwzięć badawczych, a nie przedsięwzięć przyuczyniających się do integracji działań przeprowadzanych w ramach długoterminowej współpracy.

„Fundusz gwarancyjny” nie rozwiąże trudności beneficjentów

80. Z doświadczeń Trybunału wynika, że na główne problemy administracyjne uczestników w kontaktach z Komisją składają się nietypowe wymagania służb Komisji pojawiające się przy weryfikowaniu kondycji prawnej i finansowej uczestników oraz nadmierne i często powtarzające się żądania udzielenia informacji (patrz: pkt 34–36).

81. Utworzenie „funduszu gwarancyjnego” nie rozwiąże jednakże tych problemów, a ponadto jest mało prawdopodobne, aby było ono opłacalne (patrz: preambula motywu 20 oraz art. 38) ⁽¹⁾.

— Po pierwsze, utworzenie takiego mechanizmu nie znosi zobowiązań wynikających z art. 118 rozporządzenia finansowego (art. 182 przepisów wykonawczych) dotyczących gwarancji bankowych ⁽²⁾. Zobowiązania te powstają przede wszystkim w związku z zaliczkami udzielanymi przez Wspólnotę (zwykle w wysokości 80 % rat rocznych).

— Po drugie, fundusz gwarancyjny jest mechanizmem paraubezpieczeniowym, co oznacza, że stabilni finansowo uczestnicy musieliby pokrywać ryzyko spowodowane przez potencjalnie niewywiązujących się ze zobowiązań uczestników, w większości MSP.

⁽¹⁾ Opinia nr 2/2004, pkt VIII. „Systemy kontroli wewnętrznej wymagają odpowiedniej równowagi pomiędzy kosztami kontrolowania konkretnego obszaru budżetowego a wymiersonymi korzyściami polegającymi na ograniczeniu ryzyka strat i nadużyć finansowych w dopuszczalnym stopniu.”.

⁽²⁾ Zmiany proponowane przez Trybunał dotyczące zwiększenia niezależności konsorcjów (patrz: art. 18, 19 oraz 23–26) i sprawdzania przez Komisję istnienia, statusu prawnego oraz operacyjnej i finansowej zdolności uczestników (patrz: art. 16 lit. a)) powinny zmniejszyć potencjalne ryzyko dla budżetu Wspólnoty w takim stopniu, że w większości przypadków upoważniony urzędnik nie musiałby odwoływać się do wspólnej odpowiedzialności cywilnej i kilku gwarancji lub niedowolanej i bezwarunkowej wspólnej gwarancji (która, zgodnie z art. 182 ust. 3 przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego, jest obowiązkowa w przypadku, gdy zaliczkowane przekracza 80 % całości grantu).

— Po trzecie, w propozycji Komisji dokonane jest wyraźne rozróżnienie na różne rodzaje podmiotów prawnych, zniechęcając w ten sposób do uczestnictwa w ramowych programach RTD podmioty niepubliczne ⁽³⁾. Zmniejsza to także kwotę środków finansowych dostępnych na badania naukowe.

— Po czwarte, liczba faktycznych przypadków niewywiązania się podmiotów prawnych ze zobowiązań wobec Wspólnot, jakie miały miejsce we wcześniejszych programach ramowych, jest niezwykle niska.

— Po piąte, „fundusz gwarancyjny” mógłby pokryć ryzyko finansowe, jakie stanowi działalność strony trzeciej dla budżetu Wspólnoty poprzez wycofanie środków finansowych przeznaczonych na badania naukowe.

— Na koniec, propozycja Komisji nie wyjaśnia, co staje się ze środkami, gdy nie ma potrzeby pokrywać strat spowodowanych przez uczestników nieuczestniczących należności. Zdaniem Trybunału – i zgodnie z budżetowymi zasadami jednoroczności i uniwersalności, leżącymi u podstaw rozporządzenia finansowego – nadwyżka środków finansowych, której nie można uznać za dochód programu ramowego, byłaby w rzeczywistości niedostępna dla naukowców ⁽⁴⁾.

Dlatego Trybunał zaleca skreślenie motywu 20 preambuly oraz art. 38.

Rozdział III: Upowszechnienie, wykorzystanie i prawa dostępu (art. 39–52)

Przyznanie podmiotom stowarzyszonym praw dostępu do nowej wiedzy

82. W przypadku uczestników przemysłowych istniejąca wiedza użyteczna w działaniu pośrednim często nie jest właściwą częścią uczestniczących podmiotów prawnych, ale innego podmiotu w obrębie grupy przemyślowej. Zdaniem Trybunału i zgodnie ze zobowiązaniem do wykorzystania nowej wiedzy wyrażonym w art. 46 ust. 1 prawa dostępu do nowej wiedzy powinny być nadane również podmiotom stowarzyszonym z uczestnikami działania pośredniego, pod pewnymi warunkami (patrz: art. 42 oraz art. 49–50). Podmiot stowarzyszony musi w szczególności:

— mieć siedzibę w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym,

⁽³⁾ Należy zauważyć, że Komisja w art. 38 ust. 2 proponuje, aby do „funduszu gwarancyjnego” nie musiały wpłacać składek: organy publiczne, podmioty prawne, których udział w działaniu pośrednim jest gwarantowany przez państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone, szkoły średnie i wyższe uczelnie, uczestnicy działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, uczestnicy działań w zakresie badań pionierskich oraz uczestnicy działań prowadzonych na rzecz określonych grup, z wyjątkiem działań prowadzonych na rzecz MSP.

⁽⁴⁾ Patrz także: opinia Trybunału nr 10/2005, pkt 20 i 22.

— przyznać wzajemne prawa dostępu związane z posiadaną przez siebie istniejącą wiedzą, która jest potrzebna do wykonywania nowej wiedzy,

— spełniać zobowiązania związane z poufnością zgodnie z art. 3.

Propozycja Trybunału dotycząca przyznawania wzajemnych praw dostępu podmiotom stowarzyszonym uszuwa ten odstraszający zapis i w ten sposób przyczytnia się do zwiększenia liczby uczestników przemysłowych w ramowych programach RTD.

Promowanie wykorzystania wspólnie posiadanej nowej wiedzy

83. Zdaniem Trybunału przepis mówiący o tym, że współwłaściciele mogą korzystać ze wspólnie posiadanej nowej wiedzy jest konstruktywny, ponieważ zapobiega on sytuacji, w której wspólnie posiadana wiedza nie mogłaby być w ogóle wykorzystana z powodu niechęci niektórych członków konsorcjum do udzielenia zgody na ochronę wiedzy. Jednakże propozycja Komisji mogłaby zwiększyć ryzyko, że przy braku uprzednio zawartych porozumień uczestnicy organizowaliby swoją pracę tak, aby w miarę możliwości uniknąć współwłasności nowej wiedzy, co mogłoby ich zniechęcić do współpracy. Zdaniem Trybunału decyzyj o tym, jak postępować ze współwłasnością nowej wiedzy, należy pozostawić konsorcjum, zgodnie z omawianym rozporządzeniem, umową o grant i umową konsorcyjną. Trybunał zaleca dodanie w art. 40 ust. 1 obowiązku zawarcia umowy o współwłasności i skreślenie art. 40 ust. 2 lit. b), motywując w ten sposób uczestników do zawierania umowy o współwłasności.

Powiadomienie Komisji o przeniesieniu własności powinno być wymagalne tylko w określonych okolicznościach

84. Zdaniem Trybunału nie ma ogólnej potrzeby informowania Komisji o przeniesieniu prawa własności. Jednakże gdy przeniesienie to nie służy wzmocnieniu konkurencyjności gospodarki europejskiej lub jest sprzeczne z zasadami etycznymi, należy uprzednio powiadomić Komisję. Trybunał zaleca, aby Komisja opracowała wytyczne dotyczące takich przypadków. We wszystkich innych sytuacjach uczestnicy powinni sami uzgodnić między sobą kwestie przeniesienia własności (patrz: art. 42 i 43).

Zakaz ograniczania lub wykluczania praw dostępu po przyznaniu grantu

85. Zdaniem Trybunału niespójne i niepotrzebne byłoby, żeby dostęp do istniejącej wiedzy (tj. wszystkich praw własności intelektualnej potrzebnych do realizacji działania pośrodkowego lub wykorzystania wyników) regulowany prawami dostępu, był następnie ograniczany lub wykluczany (patrz: art. 48). Ograniczenie lub wykluczenie określonej istniejącej wiedzy mogłoby

oznaczać, że nie można przeprowadzić działania pośrodkowego w pierwotnie proponowanej formie lub że nowa wiedza wynikająca z takiego działania nie może być upowszechniona.

86. Ponadto prawa dostępu powinny być z definicji przyznawane wszystkim uczestnikom działania pośrodkowego (patrz: art. 49). Wystąpienie z jednoznacznym wnioskiem i nowe porozumienie między partnerami jest konieczne jedynie w przypadku, gdy uzyskanie praw dostępu jest obwarowane dodatkowymi warunkami. Według Trybunału prawa dostępu należy przyznać podmiotom stowarzyszonym na podstawie wzajemności jak opisano powyżej (patrz: pkt 82).

Rozdział IV: Europejski Bank Inwestycyjny (art. 53)

Potrzebne jest uściślenie terminu „mechanizm finansowy oparty na podziale ryzyka”

87. Zgodnie z propozycją Komisji w załączniku III część b) do decyzji, system finansowania „mechanizmu finansowego opartego na podziale ryzyka” polega na dostarczaniu grantów Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI). Jednakże – zdaniem Trybunału – potrzebne jest dalsze uściślenie zakresu finansowania udzielanych EBI pożyczek i gwarancji ⁽¹⁾ (patrz: preambuła motyw 23 oraz art. 53).

88. Odnosnie do systemu finansowania „mechanizmu finansowego opartego na podziale ryzyka”, Trybunał zaleca także sprecyzowanie, czy wszystkie części „zasad uczestnictwa” stosują się do grantów dla EBI (łącznie z przepisami rozdziału III „Upowszechnianie i wykorzystanie oraz prawa dostępu”).

89. Ponadto, zgodnie z propozycją Komisji, wsparcie finansowe EBI przez Wspólnotę będzie udzielane jedynie na mocy przepisów rozporządzenia finansowego. Jednakże potrzebne jest dalsze uściślenie, w jaki sposób i zgodnie z jakimi przepisami EBI udzieli pożyczek i gwarancji. Zdaniem Trybunału EBI powinno prowadzić tą działalność zgodnie ze swoimi zasadami, biorąc pod uwagę ogólny kierunek i zasady określone przez Komisję w umowie o grant (patrz: art. 53 ust. 2 i 3).

Rozdział V: Przepisy końcowe (art. 54)

90. Ze względu na siedmioletni okres trwania siódmego programu ramowego „zasady uczestnictwa” powinny stanowić o konieczności przeprowadzenia analizy i ewentualnego wprowadzenia zmian po upływie pewnego czasu. Celem proponowanej oceny śródotkresowej powinno być przede wszystkim sprawdzenie, czy osiągnięto zamierzone uproszczenie kwestii administracyjnych i finansowych oraz, w razie potrzeby, zaproponowanie dodatkowych działań, jakie należałoby podjąć (patrz: art. 54).

⁽¹⁾ Należy także doprecyzować, czy w oparciu o sformułowanie z załącznika III do decyzji obejmuje to także działania wykraczające poza zakres siódmego programu ramowego, jak np. projekty EUREKA, lub czy działania inne niż te określone w załączniku III (tj. wspólne inicjatywy technologiczne, duże projekty – w tym Enrca, i nowe infrastruktury badawcze) mogą być beneficjentami działań finansujących pożyczki i gwarancje EBI.

WNIOSKI

91. Trybunał uważa, że w wielu obszarach propozycja Komisji stanowi ważny krok w kierunku uproszczenia i zwiększenia elastyczności, które są niezbędne do ekonomicznego, wydatnego i efektywnego wdrożenia siódmego programu ramowego.
92. Jednakże, z powodów omówionych powyżej, nie zawsze stosowano zasady i kryteria, które powinny były ukierunkować te zmiany, wskutek czego Komisji nie udało się dokonać wymaganego uproszczenia. Zdaniem Trybunału część propozycji Komisji jest nieuzasadniona i może niepotrzebnie skomplikować zarządzanie siódmym programem ramowym.
93. W innych obszarach, gdzie potrzebne jest dalsze uproszczenie i większa elastyczność, Trybunał zaleca wprowadzenie dodatkowych zmian, takich jak:
- zorganizowanie scentralizowanej weryfikacji i certyfikacji *ex ante* uczestniczących podmiotów prawnych (patrz: pkt 34–36),
 - zobligowanie służb Komisji do wykorzystania wspólnych baz danych oraz elektronicznej formy wymiany informacji (patrz: pkt 41–42),
 - stosowanie bardziej elastycznej struktury zarządzania działaniami pośrednimi (patrz: pkt 45–55),
94. Zaproponowane przez Komisję „zasady uczestnictwa” stanowią część takiego uproszczonego systemu, w szczególności przez wprowadzenie jednolitego systemu kosztów, nie udaje się jednakże utworzyć przejrzystego, solidnego i łatwego w administrowaniu systemu kalkulowania i zgłaszania kosztów oraz określenia wkładu finansowego Wspólnoty. Proponowany system zwrotu kosztów będzie w efekcie niezwykle skomplikowany i trudny do zweryfikowania przez Komisję. Ponadto korelacja między proponowanymi strukturami zwrotu kosztów i informacjami księgowymi na szczeblu uczestników jest niewystarczająca. W związku z tym i dopóki ustawodawca nie wprowadzi znaczących zmian, uczestnicy nadal będą niezadowoleni, a zawyżanie kosztów – zarówno pod względem stawki, jak i części tego zjawiska – nadal będzie poważnym problemem występującym w siódmym programie ramowym.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu, na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2006 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Hubert WEBER

Prezes

ZASADY UCZESTNICTWA

COM(2005) 705 wersja ostateczna — Rozporządzenie

<p style="text-align: center;">Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007–2013) (Tekst mający znaczenie dla EOG)</p>	<p style="text-align: center;">Zmiany proponowane przez TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY w opinii nr 1/2006</p>	<p style="text-align: center;">(patrz: pkt opinii nr 1/2006)</p>
<p>PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,</p> <p>uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 167 i art. 172 akapit drugi,</p> <p>uwzględniając wniosek Komisji (1),</p> <p>uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (1),</p> <p>uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego (1),</p> <p>stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu (2),</p> <p>A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:</p>		
<p>(1) Siódmy program ramowy został przyjęty decyzją nr [...] / [...] / WE] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (1).</p>		5
<p>Komisja Europejska jest odpowiedzialna za realizację programu ramowego i jego programów szczegółowych, w tym za powiązane z nimi aspekty finansowe.</p>		6
<p>(2) Siódmy program ramowy jest realizowany zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (3) (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego (4) (dalej zwanym „zasadami wykonawczymi”).</p>	<p>(2) Siódmy program ramowy jest realizowany <u>należy realizować</u> zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (3) (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego (4) (dalej zwanym „zasadami wykonawczymi”).</p>	
<p>(3) Siódmy program ramowy realizowany jest także zgodnie z przepisami w zakresie pomocy państwa, w szczególności przepisami dotyczącymi pomocy państwa na rzecz prac badawczo-rozwojowych (5).</p>	<p>(3) Siódmy program ramowy realizowany jest także <u>należy realizować</u> zgodnie z przepisami w zakresie pomocy państwa, w szczególności przepisami dotyczącymi pomocy państwa na rzecz prac badawczo-rozwojowych (5).</p>	15, 16

(1) Dz.U. C [...], [...], str.[...]

(2) Opinia Parlamentu Europejskiego z kwietnia 2005 r. i decyzja Rady z [...] r.

(3) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

(4) Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

(5) Obowiązujące Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na badania i rozwój (Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5). Patrz również: porozumienie Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, art. 8 (patrz: Dz.U. L 336 z 23.12.1994).

(4) Zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych powinny stanowić spójne i przejrzyste ramy zapewniające sprawną realizację siódmego programu ramowego i łatwy dostęp do niego dla wszystkich uczestników.		
	[nowy akapit 4a] Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do działań finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC).	2, 17
(5) Siódmy program ramowy powinien wspierać udział podmiotów z najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty oraz możliwie szerokiego kręgu przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych.		
(6) Dla zachowania spójności i przejrzystości należy stosować definicję mikroprzedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw małych i średnich (MŚP) ustaloną w zaleceniu Komisji 2003/361/WE ⁽⁶⁾ .		
(7) W związku z tym właściwe jest dopuszczenie udziału nie tylko osób prawnych, pod warunkiem, że mają one zdolność do czynności prawnych, ale również osób fizycznych. Udział osób fizycznych gwarantuje, że powstawanie i rozwijanie doskonałych osiągnięć naukowych nie jest ograniczone do wspólnotowego finansowania projektów, w których biorą udział jedynie osoby prawne, poprzez umożliwienie również udziału MŚP, które nie są osobami prawnymi.	(7) W związku z tym właściwe jest dopuszczenie udziału nie tylko osób prawnych, pod warunkiem, że mają one zdolność do czynności prawnych, ale również osób fizycznych. Udział osób fizycznych gwarantuje, że powstawanie i rozwijanie doskonałych osiągnięć naukowych nie jest ograniczone do wspólnotowego finansowania projektów, w których biorą udział jedynie osoby prawne, poprzez umożliwienie również udziału MŚP, które nie są osobami prawnymi.	
(8) Niezbędne jest ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących udziału, zarówno zasad ogólnych, jak również odnoszących się do specjalnego charakteru działań pośrednich w ramach siódmego programu ramowego. Należy w szczególności określić zasady dotyczące liczby uczestników i ich siedziby.		
(9) Właściwe jest, by każdy podmiot prawny miał możliwość udziału w programie, jeśli spełnia minimalne wymogi. Udział wykraczający poza minimalne wymogi powinien zapewnić sprawne przeprowadzenie przedmiotowego działania pośredniego.	(9) Właściwe jest, by każdy podmiot prawny miał możliwość udziału w programie, jeśli spełnia minimalne wymogi. Udział wykraczający poza minimalne wymogi <u>prawne</u> nie powinien zapewnić sprawne przeprowadzenie <u>zakłócać</u> sprawnej realizacji przedmiotowego działania pośredniego.	22, 23, 24
(10) Do udziału w siódmym programie ramowym zachęcać należy organizacje międzynarodowe, których działalność poświęcona jest rozwojowi współpracy w dziedzinie badań w Europie, i których członkami są w większości państwa członkowskie lub państwa stowarzyszone. (11) Zgodnie z celami współpracy międzynarodowej, przewidzianej w szczególności w art. 164 i 170 Traktatu, zakłada się udział podmiotów prawnych z państw trzecich, jak również udział organizacji międzynarodowych. Należy jednakże wymagać, by udział ten był uzasadniony zwiększonym wkładem wniesionym w ten sposób w osiągnięcie celów zakładanych przez siódmy program ramowy.		
	[nowy akapit 11a] Komisja powinna wdrożyć siódmy program ramowy zgodnie z zasadami zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej.	
(12) Zgodnie z wyżej wymienionymi celami konieczne jest ustanowienie zasad i warunków przyznawania środków finansowych Wspólnoty uczestnikom działań pośrednich.	(12) Zgodnie z wyżej wymienionymi celami konieczne jest ustanowienie zasad i warunków przyznawania środków finansowych Wspólnoty uczestnikom działań pośrednich, <u>jak określono w części a) załącznika III do decyzji [.../...] ustanawiającej siódmy program ramowy.</u>	

⁽⁶⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36.

<p>(13) W uzupełnieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych Komisja musi określić dalsze zasady i procedury dotyczące składania, oceny, wyboru oraz przyznania pomocy. Należy w szczególności ustanowić zasady regulujące wykorzystanie pomocy niezależnych ekspertów.</p>	<p>(13) W uzupełnieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych <u>oraz w niniejszym rozporządzeniu</u>, Komisja musi określić <u>określa i przyjmuje</u> dalsze zasady i procedury dotyczące składania, oceny, wyboru i <u>negocjowania wniosków</u> oraz przyznania pomocy <u>grantów</u>. Należy w szczególności ustanowić <u>z</u> <u>Zasady te powinny obejmować w szczególności przepisy</u> regulujące wykorzystanie pomocy niezależnych ekspertów.</p>	<p>32, 33</p>
<p>(14) W uzupełnieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych Komisja musi określić dalsze zasady i procedury dotyczące oceny kondycji finansowej i prawnej uczestników działań pośrednich prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego.</p>	<p>(14) W uzupełnieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych Komisja musi powinna określić i <u>przyjąć</u> dalsze zasady i procedury dotyczące <u>weryfikacji istnienia, statusu prawnego oraz zdolności operacyjnej i finansowej</u> oceny kondycji finansowej i prawnej uczestników działań pośrednich prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego.</p>	<p>34, 35, 36</p>
<p>(15) Rozporządzenie finansowe i zasady wykonawcze dotyczą między innymi ochrony interesów finansowych Wspólnoty, zwalczania nieprawidłowości i nadużyć finansowych, procedur odzyskiwania kwot należnych Komisji, wykluczania z procedur zawierania umów i przyznawania grantów oraz związanych z tym kar, a także audytów, kontroli i inspekcji prowadzonych przez Komisję i Trybunał Obrachunkowy na podstawie art. 248 ust. 2 Traktatu.</p>	<p>(15) Rozporządzenie finansowe i jego zasady wykonawcze <u>oraz rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/1995</u> ^(?) dotyczą między innymi ochrony interesów finansowych Wspólnoty, zwalczania nieprawidłowości i nadużyć finansowych, procedur odzyskiwania kwot należnych Komisji, wykluczania z procedur zawierania umów i przyznawania grantów oraz związanych z tym kar, a także audytów, kontroli i inspekcji prowadzonych przez Komisję i Trybunał Obrachunkowy na podstawie art. 248 ust. 2 traktatu.</p>	<p>19</p>
<p>(16) Zawierane dla każdego działania umowy powinny zawierać postanowienia w zakresie nadzoru oraz kontroli finansowej sprawowanych przez Komisję lub przez każdy upoważniony przez nią podmiot, jak również postanowienia w zakresie audytów przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Nadużyć Finansowych (OLAF), zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2185/96.</p>	<p>(16) Zawierane dla każdego działania umowy powinny <u>muszą</u> zawierać postanowienia w zakresie nadzoru oraz kontroli finansowej sprawowanych przez Komisję lub przez każdy upoważniony przez nią podmiot, jak również postanowienia w zakresie <u>audytów przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Nadużyć Finansowych (OLAF), zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu rozporządzeniach</u> Rady (WE) nr 2185/96, 1073/99 oraz 1074/99. <u>W podobny sposób, umowy te muszą zawierać postanowienia w zakresie kontroli przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy, który zgodnie z art. 248 ust. 2 Traktatu może przeprowadzać kontrole zgodnie z własnymi zasadami.</u></p>	<p>18, 19</p>
<p>(17) Komisja powinna monitorować zarówno działania pośrednie prowadzone w ramach siódmego programu ramowego, jak również siódmy program ramowy i jego programy szczegółowe.</p>	<p>(17) Komisja powinna monitorować <u>realizację zarówno działania pośrednie prowadzone w ramach siódmego programu ramowego, jak również siódmy program ramowy i jego programy szczegółowe oraz zakończenie poprzednich programów ramowych.</u> Wyniki swoich działań monitorujących Komisja przedstawia komitetowi złożonemu z przedstawicieli państw członkowskich pod przewodnictwem Komisji.</p>	<p>57</p>
<p>(18) Zasady dotyczące upowszechniania wyników badań powinny zapewnić, że tam, gdzie jest to właściwe, uczestnicy chronią własność intelektualną powstałą w trakcie działań oraz wykorzystują i upowszechniają wyniki badań.</p>	<p>(18) Zasady dotyczące upowszechniania wyników badań powinny zapewnić, że tam, gdzie jest to właściwe, uczestnicy <u>oraz ich podmioty stowarzyszone</u> chronią własność intelektualną powstałą w trakcie działań oraz wykorzystują i upowszechniają wyniki badań.</p>	
<p>(19) Respektując prawa właścicieli własności intelektualnej, zasady te powinny być sformułowane w taki sposób, aby zapewnić uczestnikom dostęp do informacji wnoszonych przez nich do projektu, a także do wiedzy powstającej w wyniku prac badawczych prowadzonych w ramach projektu, w stopniu niezbędnym do prowadzenia prac badawczych lub do wykorzystania powstałej w ich wyniku wiedzy.</p>	<p>(19) Respektując prawa właścicieli własności intelektualnej, zasady te powinny być sformułowane w taki sposób, aby zapewnić uczestnikom <u>oraz ich podmiotom stowarzyszonym</u>, dostęp do informacji wnoszonych przez nich do projektu, a także do wiedzy powstającej w wyniku prac badawczych prowadzonych w ramach projektu, w stopniu niezbędnym do prowadzenia prac badawczych lub do wykorzystania powstałej w ich wyniku wiedzy.</p>	

(?) Dz.U. C [...], [...], str.[...]

<p>(20) Odstępuje się od ustanowionego w szóstym programie ramowym wymogu przejścia przez niektórych uczestników odpowiedzialności finansowej za swoich partnerów w ramach tego samego konsorcjum. W zależności od poziomu ryzyka związanego z nieodzyskaniem kwot należnych Komisji, część wkładu finansowego Wspólnoty może zostać zatrzymana dla pokrycia należnych, ale niezwróconych przez uczestników kwot. Uczestnicy, którzy mieliby zostać zobowiązani do przejścia finansowej odpowiedzialności za pozostałych uczestników, płaciliby dla pokrycia ryzyka składkę, która byłaby zatrzymywana przez Komisję w momencie wypłaty przez nią wsparcia finansowego.</p>	<p>(20) Odstępuje się od ustanowionego w szóstym programie ramowym wymogu przejścia przez niektórych uczestników odpowiedzialności finansowej za swoich partnerów w ramach tego samego konsorcjum. W zależności od poziomu ryzyka związanego z nieodzyskaniem kwot należnych Komisji, część wkładu finansowego Wspólnoty może zostać zatrzymana dla pokrycia należnych, ale niezwróconych przez uczestników kwot. Uczestnicy, którzy mieliby zostać zobowiązani do przejścia finansowej odpowiedzialności za pozostałych uczestników, płaciliby dla pokrycia ryzyka składkę, która byłaby zatrzymywana przez Komisję w momencie wypłaty przez nią wsparcia finansowego.</p>	<p>34, 35, 36, 80, 81</p>
<p>(21) Wkłady Wspólnoty do wspólnego przedsiębiorstwa lub każdej innej struktury utworzonej na podstawie art. 171 traktatu, lub wkłady Wspólnoty na podstawie art. 169 Traktatu nie wchodzi w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>(21) Wkłady Wspólnoty do wspólnego przedsiębiorstwa lub każdej innej struktury utworzonej na podstawie art. 171 traktatu, lub wkłady Wspólnoty na podstawie art. 169 traktatu nie wchodzi w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.</p>	
<p>(22) Niniejsze rozporządzenie respektuje podstawowe prawa i przestrzega w szczególności zasad przyjętych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.</p>	<p>(22) <u>Wszystkie działania objęte Niniejsze niniejszym rozporządzeniem powinny respektować</u> respektuje podstawowe prawa i przestrzegać w szczególności zasad przyjętych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.</p>	
<p>(23) Wspólnota może przyznać grant Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) w celu wspierania inwestycji sektora prywatnego w kwalifikujące się do wsparcia duże europejskie przedsięwzięcia w dziedzinie RTD poprzez zwiększenie możliwości Banku w zakresie zarządzania ryzykiem, umożliwiając tym samym (i) zwiększenie wielkości pożyczek EBI na określonym poziomie ryzyka; oraz (ii) finansowanie europejskich przedsięwzięć w dziedzinie RTD objętych większym ryzykiem, niż byłoby to możliwe bez takiego wsparcia Wspólnoty.</p>	<p>(23) Wspólnota może przyznać grant Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) w celu wspierania inwestycji sektora prywatnego w kwalifikujące się do wsparcia duże europejskie przedsięwzięcia w dziedzinie RTD, <u>określone w części b) załącznika III do decyzji [.../...] ustanawiającej siódmy program ramowy</u>, poprzez zwiększenie możliwości Banku w zakresie zarządzania ryzykiem, umożliwiając tym samym (i) zwiększenie wielkości pożyczek EBI na określonym poziomie ryzyka; oraz (ii) finansowanie europejskich przedsięwzięć w dziedzinie RTD objętych większym ryzykiem, niż byłoby to możliwe bez takiego wsparcia Wspólnoty.</p>	<p>2.</p>
<p>(24) Wspólnota może zapewnić wsparcie finansowe, przewidziane w rozporządzeniu finansowym, między innymi w następującej postaci:</p>	<p>(24) <u>Wspólnota może zapewnić wsparcie finansowe, przewidziane w rozporządzeniu finansowym</u>, między innymi w następującej postaci:</p>	
<p>a) zamówienia publiczne, w postaci określonej umownie ceny za towary lub usługi, które zostały wybrane w drodze postępowania przetargowego;</p>	<p>(a) <u>zamówienia publiczne, w postaci określonej umownie ceny za towary lub usługi, które zostały wybrane w drodze postępowania przetargowego;</u></p>	
<p>b) granty;</p>	<p>(b) <u>granty;</u></p>	
<p>c) członkostwo w organizacji, która pobiera składki członkowskie;</p>	<p>(c) <u>członkostwo w organizacji, która pobiera składki członkowskie;</u></p>	
<p>d) honoraria dla niezależnych ekspertów w rozumieniu art. 17 niniejszego rozporządzenia,</p>	<p>(d) <u>honoraria dla niezależnych ekspertów w rozumieniu art. 17 niniejszego rozporządzenia;</u></p>	
<p>PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:</p>		
<p style="text-align: center;">ROZDZIAŁ I Przepisy wstępne</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 1</p>		
<p style="text-align: center;">Przedmiot</p>		
<p>Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych, uczelni wyższych i innych podmiotów prawnych w działaniach podejmowanych przez jednego lub więcej uczestników za pomocą systemów finansowania określonych w załączniku III część a) do decyzji [.../...] ustanawiającej siódmy program ramowy, zwanych dalej „działaniami pośrednimi”.</p>	<p>[1.] Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych, uczelni wyższych i innych podmiotów prawnych w działaniach podejmowanych przez jednego lub więcej uczestników za pomocą systemów finansowania określonych w załączniku III część (a) do decyzji [.../...] ustanawiającej siódmy program ramowy, <u>zwanych dalej „działaniami pośrednimi”, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu.</u></p>	<p>20, 21</p>

<p>Ustanawia ono także zasady, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 (zwanego dalej „zasadami wykonawczymi”), dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz uczestników działań pośrednich prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego.</p>	<p>[2.] Ustanawia ono także zasady, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 (zwanego dalej „zasadami wykonawczymi”), dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz uczestników działań pośrednich prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego.</p>	
<p>W odniesieniu do wyników badań prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady ujawniania nowej wiedzy poprzez wszelkie stosowne środki, z wyjątkiem ujawniania, które wynika z formalności związanych z ochroną tej nowej wiedzy; obejmuje to publikację nowej wiedzy za pomocą dowolnego nośnika, zwane dalej „upowszechnianiem”.</p>	<p>[3.] W odniesieniu do wyników badań prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady ujawniania nowej wiedzy poprzez wszelkie stosowne środki, z wyjątkiem ujawniania, które wynika z formalności związanych z ochroną tej nowej wiedzy; obejmuje to publikację nowej wiedzy za pomocą dowolnego nośnika, zwane dalej „upowszechnianiem.”</p>	
<p>Ponadto niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady bezpośredniego lub pośredniego wykorzystywania nowej wiedzy w dalszej działalności badawczej nieobjętej działaniem, lub w celu opracowania, stworzenia i wprowadzenia do obrotu produktu lub procesu, lub w celu stworzenia i świadczenia usługi, zwane dalej „wykorzystaniem”.</p>	<p>[4.] Ponadto niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady bezpośredniego lub pośredniego wykorzystywania nowej wiedzy w dalszej działalności badawczej nieobjętej działaniem, lub w celu opracowania, stworzenia i wprowadzenia do obrotu produktu lub procesu, lub w celu stworzenia i świadczenia usługi, zwane dalej „wykorzystaniem”.</p>	
<p>Zarówno w odniesieniu do nowej, jak i do istniejącej wiedzy niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące związanych z nią licencji i praw użytkownika, zwane dalej „prawami dostępu”.</p>	<p>[5.] Zarówno w odniesieniu do nowej, jak i do istniejącej wiedzy niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące związanych z nią licencji i praw użytkownika, zwane dalej „prawami dostępu”.</p>	
	<p>[6.] Niniejsze rozporządzenie stosuje się do działań finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC).</p>	<p>2, 17</p>
	<p>[7.] Niniejsze rozporządzenie stosuje się do grantów przyznawanych Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI), przyczyniając się do zapewnienia rezerw i przydziałów kapitału związane z finansowaniem udzielanych pożyczek i gwarancji dla działań określonych w załączniku III do decyzji [...] ustanawiającej siódmy program ramowy.</p> <p>[8. przeniesiony z akapitu 21] Wkłady Wspólnoty do wspólnego przedsiębiorstwa lub każdej innej struktury utworzonej na podstawie art. 171 Traktatu, lub wkłady Wspólnoty na podstawie art. 169 Traktatu, określone w części b) załącznika III do decyzji [...] ustanawiającej siódmy program ramowy nie wchodzą w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.</p>	
<p>Artykuł 2</p>		<p>14.</p>
<p>Definicje</p>		
<p>Oprócz definicji zawartych w rozporządzeniu finansowym i zasadach wykonawczych, do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:</p>		
<p>1) „nowa wiedza” oznacza wyniki działań, w tym informacje, niezależnie od tego, czy mogą one zostać objęte ochroną, czy też nie. Wyniki te obejmują prawa autorskie i pokrewne, prawa do wzorów przemysłowych, prawa patentowe, prawa do odmian roślin lub podobne formy ochrony prawnej;</p>		
<p>2) „istniejąca wiedza” oznacza informacje, które są własnością uczestników przed ich przystąpieniem do umowy o grant, jak również prawa autorskie i pozostałe prawa własności intelektualnej odnoszące się do tych informacji, w przypadku których wnioski o ich ochronę zostały złożone przez uczestników przed ich przystąpieniem do umowy o grant i które są potrzebne do przeprowadzenia działania pośredniego lub wykorzystania wyników takiego działania;</p>	<p>2) „istniejąca wiedza” oznacza informacje, które są własnością uczestników przed <u>zawarciem ich przystąpieniem</u> do umowy o grant, jak również prawa autorskie i pozostałe prawa własności intelektualnej <u>lub wnioski o ich ochronę</u> odnoszące się do tych informacji, <u>w przypadku których wnioski o ich ochronę zostały złożone przez uczestników przed ich przystąpieniem do umowy o grant</u>, i które są potrzebne do przeprowadzenia działania pośredniego lub wykorzystania <u>nowej wiedzy wynikającej z wyników</u> takiego działania;</p>	
<p>3) „organizacja badawcza” oznacza organizację o charakterze niezarobkowym, której głównym zadaniem jest przeprowadzanie badań naukowych lub technicznych;</p>	<p>3) „organizacja badawcza” oznacza <u>organizację podmiot prawny zarejestrowany jako organizacja</u> o charakterze niezarobkowym, której głównym zadaniem jest przeprowadzanie badań naukowych lub technicznych;</p>	

<p>4) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim;</p> <p>5) „państwo stowarzyszone” oznacza państwo trzecie, które jest stroną umowy międzynarodowej ze Wspólnotą, na mocy której, lub na podstawie której, wnosi ono wkład finansowy do całości lub części siódmego programu ramowego;</p> <p>6) „organizacja międzynarodowa” oznacza organizację międzyrządową, inną niż Wspólnota Europejska, posiadającą osobowość prawną na mocy międzynarodowego prawa publicznego, jak również każdą specjalną agencją utworzoną przez tego rodzaju organizację międzynarodową;</p>		
<p>7) „międzynarodowa organizacja o znaczeniu europejskim” oznacza organizację międzynarodową, której większość członków stanowią państwa członkowskie lub państwa stowarzyszone i której głównym celem jest wspieranie współpracy naukowej i technologicznej w Europie;</p>	<p>7) „międzynarodowa organizacja o znaczeniu europejskim” oznacza organizację międzynarodową, której większość członków stanowią państwa członkowskie lub państwa stowarzyszone, <u>lub państwowe organizacje badawcze czy krajowe agencje finansujące tych państw, i a</u> której głównym celem jest wspieranie współpracy naukowej i technologicznej w Europie;</p>	
<p>8) „partnerski kraj współpracy międzynarodowej” oznacza państwo trzecie, które Komisja Europejska klasyfikuje w grupie państw o niskich dochodach, dolnej strefie dochodów średnich lub górnej strefie dochodów średnich, i które zostało wymienione jako takie w programach prac;</p> <p>9) „organ publiczny” oznacza dowolny podmiot prawny ustanowiony w tej formie na podstawie krajowego prawa publicznego lub organizację międzynarodową;</p> <p>10) „MŚP” oznacza mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE w wersji z dnia 6 maja 2003 r.;</p> <p>11) „program prac” oznacza plan przyjęty przez Komisję w celu realizacji programu szczegółowego określonego w art. 3 decyzji [.../...];</p>		
<p>12) „systemy finansowania” oznaczają wspólnotowe mechanizmy finansowania działań pośrednich przewidziane w załączniku III część a) do decyzji [.../...];</p>	<p>12) „systemy finansowania” oznaczają wspólnotowe mechanizmy finansowania działań pośrednich przewidziane w załączniku III część (a) do decyzji [.../...];</p>	<p>20, 21</p>
<p>13) „podmiot RTD” oznacza podmiot prawny przeprowadzający działania w zakresie badań i rozwoju technologicznego na rzecz określonych grup w ramach projektów badawczych prowadzonych na rzecz tych grup.</p>	<p>13) „podmiot RTD” oznacza podmiot prawny przeprowadzający działania w zakresie badań i rozwoju technologicznego na rzecz określonych grup w ramach projektów badawczych prowadzonych na rzecz tych grup jak określono w części a) sekcja 6 załącznika III do decyzji [.../...].</p>	
<p style="text-align: center;">Artykuł 3</p> <p style="text-align: center;">Poufność</p> <p>Z zastrzeżeniem warunków określonych w umowie o grant, nominacji lub umowie, Komisja oraz uczestnicy traktują jako poufne wszelkie udostępnione im dane, wiedzę i dokumenty.</p>		

<p style="text-align: center;">ROZDZIAŁ II</p> <p style="text-align: center;">Udział</p> <p style="text-align: center;">SEKCJA 1</p> <p style="text-align: center;">WYMOGI MINIMALNE</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Zasady ogólne</p> <p>1. Przedsiębiorstwa, uczelnie wyższe, ośrodki badawcze lub inne podmioty prawne, niezależnie od tego, czy mają siedzibę w państwie członkowskim, państwie stowarzyszonym lub państwie trzecim, mogą uczestniczyć w działaniach pośrednich pod warunkiem, że spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym rozdziale, w tym określone na podstawie art. 12 wymogi dodatkowe.</p>		
<p>Jednakże w przypadku działań pośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 7, 8 i 9, w przypadku których możliwe jest spełnienie minimalnych wymogów także bez udziału podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim, wzmocnione musi być osiągnięcie celów ustanowionych w art. 163 i 164 Traktatu.</p>	<p>Jednakże w przypadku działań pośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 7, 8 i 9, w przypadku których możliwe jest spełnienie minimalnych wymogów także bez udziału podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim, wzmocnione musi być osiągnięcie celów ustanowionych w art. 163 i 164 traktatu.</p>	
<p>Podmiot prawny oznacza każdą osobę fizyczną lub każdą osobę prawną utworzoną na mocy prawa krajowego obowiązującego w miejscu jej ustanowienia, na mocy prawa wspólnotowego lub prawa międzynarodowego, posiadającą osobowość prawną oraz zdolność do czynności prawnych we własnym imieniu.</p>	<p>[Podmiot prawny oznacza każdą osobę fizyczną lub każdą osobę prawną utworzoną na mocy prawa krajowego obowiązującego w miejscu jej ustanowienia, na mocy prawa wspólnotowego lub prawa międzynarodowego, posiadającą osobowość prawną oraz zdolność do czynności prawnych we własnym imieniu.]</p>	
	<p>Jednakże w przypadku działań pośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 7, 8 i 9, w przypadku których możliwe jest spełnienie minimalnych wymogów także bez udziału podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim, wzmocnione musi być osiągnięcie celów ustanowionych w art. 163 i 164 Traktatu.</p>	
<p>2. W przypadku osób fizycznych odniesienie do siedziby oznacza odniesienie do ich głównego miejsca zamieszkania.</p>	<p>[2. W przypadku osób fizycznych odniesienie do siedziby oznacza odniesienie do ich głównego miejsca zamieszkania.]</p>	
<p>3. Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, zwane dalej „WCB”, może uczestniczyć w działaniach pośrednich na tych samych zasadach i mając te same prawa i obowiązki, co podmiot prawny mający siedzibę w państwie członkowskim.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 5</p> <p style="text-align: center;">Wymogi minimalne</p>		22, 23, 24
<p>1. W przypadku działań pośrednich zastosowanie mają następujące minimalne wymogi:</p>	<p>1. W przypadku <u>działań uczestnictwa w działaniach</u> pośrednich zastosowanie mają następujące minimalne wymogi:</p>	
<p>a) minimalna liczba uczestników wynosi trzy podmioty prawne, z których każdy ma siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym i z których żadne dwa podmioty nie mają siedziby w tym samym państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym;</p>	<p>a) minimalna liczba uczestników wynosi trzy podmioty prawne, z których każdy ma siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, i z których żadne dwa podmioty nie mają siedziby w tym samym państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym;</p>	
	<p>b) <u>wśród państw, w których te podmioty prawne mają siedzibę, muszą być przynajmniej trzy różne państwa członkowskie lub kraje stowarzyszone;</u></p>	
<p>b) wszystkie trzy podmioty prawne muszą być od siebie niezależne zgodnie z art. 6.</p>	<p>b) <u>przynajmniej</u> wszystkie trzy podmioty prawne muszą być od siebie niezależne zgodnie z art. 6.</p>	

<p>2. Dla spełnienia kryteriów ust. 1 lit. a), jeśli jednym z uczestników jest WCB lub międzynarodowa organizacja o znaczeniu europejskim lub podmiot utworzony na mocy prawa wspólnotowego, uważa się, że mają one siedzibę w innym państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym niż pozostali uczestnicy tego samego działania.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 6</p> <p style="text-align: center;">Niezależność</p> <p>1. Dwa podmioty prawne są uważane za niezależne od siebie, jeśli jeden z nich nie znajduje się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą drugiego, lub jeśli obydwa podmioty nie są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez trzeci podmiot prawny.</p> <p>2. Do celów ust. 1 kontrola może w szczególności wynikać z:</p> <p>a) bezpośredniego lub pośredniego posiadania udziału przekraczającego 50 % wartości nominalnej wyemitowanego kapitału akcyjnego przedmiotowego podmiotu prawnego, lub większości praw głosu akcjonariuszy lub wspólników tego podmiotu;</p> <p>b) bezpośredniego lub pośredniego posiadania uprawnień decyzyjnych w przedmiotowym podmiocie prawnym, faktycznych lub na mocy prawa.</p> <p>3. Następujące związki między podmiotami prawnymi nie są uważane same w sobie za ustanawiające stosunek kontroli:</p> <p>a) ta sama publiczna spółka inwestycyjna, ten sam inwestor instytucjonalny lub ta sama spółka venture capital (kapitału podwyższonego ryzyka) posiada bezpośredni lub pośredni udział przekraczający 50 % wartości nominalnej wyemitowanego kapitału akcyjnego, lub większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników;</p> <p>b) ten sam organ publiczny jest właścicielem przedmiotowych podmiotów prawnych lub podlegają one jego nadzorowi.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p>		22, 23, 24
<p style="text-align: center;">Działania pośrednie dotyczące partnerskich krajów współpracy międzynarodowej</p>		
<p>W przypadku wskazanych w programie prac projektów realizowanych w ramach współpracy, obejmujących udział partnerskich krajów współpracy międzynarodowej na równych warunkach z państwami członkowskimi lub państwami stowarzyszonymi, zastosowanie mają następujące minimalne wymogi:</p>	<p>W przypadku wskazanych w programie prac projektów realizowanych w ramach współpracy, <u>jak określono w części a) sekcja I załącznika III do decyzji [.../...]</u>, obejmujących udział partnerskich krajów współpracy międzynarodowej na równych warunkach z państwami członkowskimi lub państwami stowarzyszonymi, zastosowanie mają następujące minimalne wymogi:</p>	
<p>a) minimalna liczba uczestników wynosi cztery podmioty prawne;</p>	<p>a) minimalna liczba uczestników wynosi cztery podmioty prawne;</p>	
<p>b) przynajmniej dwa podmioty prawne, o których mowa w lit. a), muszą mieć siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, ale żadne dwa podmioty nie mogą mieć siedziby w tym samym państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym;</p>	<p>b) <u>przynajmniej dwa wśród państw, w których siedzibę mają uczestniczące</u> podmioty prawne, o których mowa w lit. a), muszą <u>być przynajmniej dwa państwa członkowskie lub państwa stowarzyszone</u> mieć siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, ale <u>żadne dwa podmioty nie mogą mieć siedziby w tym samym państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym;</u></p>	
<p>c) przynajmniej dwa podmioty prawne, o których mowa w lit. a), muszą mieć siedzibę w partnerskich krajach współpracy międzynarodowej, ale żadne dwa podmioty nie mogą mieć siedziby w tym samym partnerskim kraju współpracy międzynarodowej;</p>	<p>c) <u>przynajmniej dwa wśród państw, w których siedzibę mają uczestniczące</u> podmioty prawne, o których mowa w lit. a), muszą <u>mieć siedzibę w partnerskich krajach</u> <u>być przynajmniej dwa kraje partnerskie</u> współpracy międzynarodowej, ale <u>żadne dwa podmioty nie mogą mieć siedziby w tym samym partnerskim kraju współpracy międzynarodowej;</u></p>	
<p>d) wszystkie cztery podmioty prawne, o których mowa w lit. a), muszą być od siebie niezależne zgodnie z art. 6.</p>	<p>d) <u>wszystkie przynajmniej cztery uczestniczące</u> podmioty prawne muszą być od siebie niezależne zgodnie z art. 6.</p>	

<p style="text-align: center;">Artykuł 8</p> <p style="text-align: center;">Działania koordynacyjne i wspierające oraz kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców</p> <p>W przypadku działań koordynacyjnych i wspierających oraz działań na rzecz kształcenia zawodowego i rozwoju kariery naukowców minimalnym wymogiem jest udział przynajmniej jednego podmiotu prawnego.</p> <p>Ustęp pierwszy nie ma zastosowania w przypadku działań służących koordynacji projektów badawczych.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 9</p> <p style="text-align: center;">Projekty badań pionierskich inspirowane przez naukowców</p>		2
<p>W przypadku działań pośrednich wspierających projekty badań pionierskich inspirowane przez naukowców, finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, wymagany jest udział przynajmniej jednego podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym.</p>	<p>[1.] W przypadku działań pośrednich wspierających projekty badań pionierskich inspirowane przez naukowców, finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, jak określono w części a) sekcja 4 załącznika III do decyzji [.../...], wymagany jest udział przynajmniej jednego podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym.</p>	
	<p>[2.] Komisja podejmuje odpowiednie kroki w celu zapewnienia przenośności grantów w przypadku projektów badań pionierskich inspirowanych przez naukowców, finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, pomiędzy podmiotami prawnymi mającymi siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym.</p>	25, 26
<p style="text-align: center;">Artykuł 10</p> <p style="text-align: center;">Pojedynczy uczestnik działań</p>		24
<p>Jeśli minimalne wymogi udziału w działaniu pośrednim są spełnione przez szereg podmiotów prawnych, które wspólnie utworzyły jeden podmiot prawny, ten ostatni może być wyłącznym uczestnikiem działania pośredniego pod warunkiem, że ma on siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym.</p>	<p>Jeśli minimalne wymogi udziału w działaniu pośrednim są spełnione przez szereg podmiotów prawnych, które wspólnie stanowią utworzyły jeden podmiot prawny, taki jak Europejskie ugrupowania interesów gospodarczych (EEIG) lub międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim, ten ostatni podmiot prawny może być wyłącznym uczestnikiem działania pośredniego, pod warunkiem że ma on siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym.</p>	
<p style="text-align: center;">Artykuł 11</p> <p style="text-align: center;">Organizacje międzynarodowe i podmioty prawne mające siedzibę w państwach trzecich</p> <p>Udział w działaniach pośrednich organizacji międzynarodowych i podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach trzecich jest możliwy pod warunkiem spełnienia przez pozostałych uczestników minimalnych wymogów określonych w niniejszym rozdziale, jak również wszelkich wymogów określonych w programach szczegółowych lub odpowiednich programach prac.</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 12</p> <p style="text-align: center;">Wymogi dodatkowe</p> <p>Oprócz minimalnych wymogów określonych w niniejszym rozdziale, programy szczegółowe lub programy prac mogą ustanawiać wymogi dotyczące minimalnej liczby uczestników.</p> <p>W programach szczegółowych lub w programach prac mogą również zostać ustanowione, odpowiednio do charakteru i celów działania pośredniego, dodatkowe wymogi w odniesieniu do rodzaju uczestników oraz, tam gdzie jest to właściwe, ich siedziby.</p>		

<p style="text-align: center;">SEKCJA 2 PROCEDURY</p> <p style="text-align: center;">PODSEKCJA 1 ZAPROSZENIA DO SKŁADANIA WNIOSKÓW</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 13</p> <p style="text-align: center;">Zaproszenia do składania wniosków</p>		
<p>1. Komisja publikuje zaproszenia do składania wniosków dla działań pośrednich zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w odpowiednich programach szczegółowych i programach prac.</p>	<p>1. Komisja publikuje zaproszenia do składania wniosków dla działań pośrednich zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w odpowiednich programach szczegółowych i programach prac.</p>	20, 21
<p>Oprócz wymagań w zakresie publikacji ustanowionych w zasadach wykonawczych Komisja publikuje zaproszenia do składania wniosków na stronach internetowych siódmego programu ramowego, poprzez specjalne kanały informacyjne oraz przez krajowe punkty kontaktowe utworzone przez państwa członkowskie i państwa stowarzyszone.</p> <p>2. Tam, gdzie jest to właściwe, Komisja zaznacza w zaproszeniu do składania wniosków, że uczestnicy mogą zrezygnować z zawarcia umowy konsorcyjnej.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 14</p>		20, 21, 27, 28
<p style="text-align: center;">Odstępstwa</p>		
<p>Komisja nie publikuje zaproszeń do składania wniosków w przypadku:</p>	<p><u>Zgodnie z rozporządzeniem finansowym i jego zasadami wykonawczymi</u> Komisja nie publikuje zaproszeń do składania wniosków w przypadku:</p>	
<p>a) działań koordynacyjnych i wspierających prowadzonych przez podmioty prawne wymienione w programach szczegółowych lub, jeśli program szczegółowy zgodnie z zasadami wykonawczymi pozwala na takie określenie beneficjentów, w programach prac;</p>	<p>a) działań koordynacyjnych i wspierających prowadzonych przez podmioty prawne wymienione w programach szczegółowych lub w programach prac, jeśli program szczegółowy zgodnie z zasadami wykonawczymi pozwala na takie określenie beneficjentów w programach prac;</p>	
<p>b) działań koordynacyjnych i wspierających w postaci zakupu lub usługi, które podlegają określonym w rozporządzeniu finansowym przepisom dotyczącym zamówień publicznych;</p>	<p>b) działań koordynacyjnych i wspierających w postaci zakupu towaru lub usługi dokonanego na podstawie umowy i wybranego, które podlegają określonym w rozporządzeniu finansowym przepisom dotyczącym zgodnie z przepisami w zakresie zamówień publicznych;</p>	
<p>c) działań koordynacyjnych i wspierających związanych z wyznaczaniem niezależnych ekspertów;</p>	<p>c) działań koordynacyjnych i wspierających związanych z przyznawaniem stypendiów naukowych, badawczych i szkoleniowych oraz nagród w konkursach;</p>	
<p>d) działań koordynacyjnych i wspierających związanych z wyznaczaniem niezależnych ekspertów;</p>	<p>ed) działań koordynacyjnych i wspierających związanych z wyznaczaniem niezależnych ekspertów;</p>	
<p>d) innych działań, jeśli jest to przewidziane w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych.</p>	<p>ed) d) innych działań realizowanych na podstawie decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego (lub Rady w porozumieniu z Parlamentem Europejskim), określonych w części b) załącznika III do decyzji [...] ustanawiającej siódmy program ramowy jeśli jest to przewidziane w rozporządzeniu finansowym i jego zasadach wykonawczych.</p>	

<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 2 OCENA WNIOSKÓW</p>	<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 2 OCENA, WYBÓR, NEGOCJOWANIE WNIOSKÓW ORAZ PRYZNANIE GRANTÓW</p>	
Artykuł 15	Artykuł 15	30, 31
Ocena i wybór wniosków, przyznanie pomocy	Ocena i wybór wniosków Zasady oceny oraz kryteria wyboru i przyznania pomocy	
<p>1. Komisja ocenia wszystkie wnioski złożone w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków na podstawie zasad oceny oraz kryteriów wyboru i przyznania pomocy określonych w programie szczegółowym oraz w programie prac.</p>	<p>1. Komisja ocenia wszystkie wnioski dotyczące działań pośrednich złożone w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków na podstawie zasad oceny oraz kryteriów wyboru i przyznania pomocy określonych w niniejszym rozporządzeniu, w programie szczegółowym oraz w programie prac.</p>	
<p>Program prac może określać szczególne kryteria lub szczegółowe informacje dotyczące stosowania kryteriów.</p>		
	<p>[1a.] W szczególności w przypadku projektów badań pionierskich inspirowanych przez naukowców, finansowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, mogą być określone szczególne kryteria wyboru i przyznawania pomocy.</p>	31
	<p>[1b.] „Oceny na odległość” mogą być przeprowadzane, jeśli możliwość ta została przewidziana w programach prac lub zaproszeniach do składania wniosków.</p>	4, 31
<p>2. Wniosek, który narusza podstawowe zasady etyczne lub który nie spełnia warunków wymienionych w programie szczegółowym, programie prac lub w zaproszeniu do składania wniosków, nie zostaje wybrany. Taki wniosek może w dowolnym czasie zostać wyłączony z procedur oceny, wyboru lub przyznania pomocy.</p>	<p>2. Wniosek, który narusza podstawowe zasady etyczne lub który nie spełnia warunków wymienionych w programie szczegółowym, programie prac lub w zaproszeniu do składania wniosków, nie kwalifikuje się do uczestnictwa w programie i zostaje wybrany. Taki wniosek może w dowolnym czasie zostać wyłączony z procedur oceny, wyboru lub przyznania pomocy.</p>	31
<p>3. Wnioski są wybierane na podstawie wyników oceny.</p>	<p>3. Wnioski są wybierane na podstawie wyników oceny.</p>	
Artykuł 16	Artykuł 16	32, 33
Procedury składania, oceny i wyboru wniosków oraz przyznania pomocy	Procedury składania, oceny, i wyboru i negocjowania wniosków oraz przyznania pomocy	
<p>1. Komisja przyjmuje i publikuje zasady dotyczące procedury składania wniosków oraz powiązanych procedur oceny, wyboru i przyznawania pomocy. W szczególności Komisja ustanawia szczególne zasady dwuetapowej procedury składania wniosków oraz zasady dwuetapowej procedury oceny wniosków.</p>	<p>1. Komisja przyjmuje i publikuje zasady dotyczące procedury składania wniosków oraz powiązanych procedur oceny, wyboru i negocjowania oraz przyznawania pomocy. W szczególności Komisja ustanawia szczególne zasady dwuetapowej procedury składania wniosków oraz zasady dwuetapowej procedury oceny wniosków.</p>	
<p>2. Jeśli zaproszenie do składania wniosków przewiduje dwuetapową procedurę składania wniosków, jedynie w przypadku wniosków, które spełniają kryteria oceny określone dla pierwszego etapu, żądane będzie złożenie pełnego wniosku w drugim etapie.</p>		
<p>3. Jeśli zaproszenie do składania wniosków przewiduje dwuetapową procedurę oceny, jedynie te wnioski, które pomyślnie przeszły przez pierwszy etap na podstawie oceny dokonanej w oparciu o ograniczony zestaw kryteriów, są poddawane ocenie w drugim etapie.</p>		
	<p>[3a.] Jeśli program prac nie stanowi inaczej, wnioski dotyczące działań pośrednich muszą być składane elektronicznie.</p>	4
<p>4. Komisja przyjmuje oraz podaje do wiadomości publicznej zasady służące zapewnieniu jednolitej weryfikacji istnienia, statusu prawnego i kondycji finansowej uczestników działań pośrednich.</p>	<p>4. Komisja przyjmuje oraz podaje do wiadomości publicznej zasady służące zapewnieniu jednolitej weryfikacji istnienia, statusu prawnego i kondycji finansowej uczestników działań pośrednich.</p>	

	<p>[4a.; przeniesione z art. 15 ust. 3] Wnioski dotyczące działań pośrednich są wybierane na podstawie <u>analizy porównawczej wyników oceny</u></p> <p>[5.] Uczestnicy są informowani na piśmie o wyniku oceny. W przypadku działań pośrednich proponowanych przez konsorcjum, wynik oceny i informacje dotyczące wyboru wniosku, mogą być przekazane jedynie koordynatorowi.</p> <p>[6.] W przypadku wybranych wniosków Komisja może w razie potrzeby uzgodnić z uczestnikami wprowadzenie zmian w kwestiach naukowych, operacyjnych i finansowych działania pośredniego, w granicach programu prac i zaproszenia do składania wniosków z uwzględnieniem wyników oceny wniosku.</p> <p>[7.] Przy zastosowaniu procedury weryfikacji określonej w art. 16a Komisja upewnia się co do zdolności operacyjnej i finansowej uczestników, wymaganej do przeprowadzenia działania pośredniego zgodnie z potrzebami.</p> <p>[8.] Komisja przyznaje granty dla tych wniosków, które pomyślnie przeszły negocjacje. Wszystkie inne wnioski są odrzucane.</p>	37, 38
	Artykuł 16a	34, 35, 36, 42
	<p style="text-align: center;">Weryfikacja istnienia, statusu prawnego oraz zdolności operacyjnej i finansowej uczestników działań pośrednich</p> <p>Komisja jest odpowiedzialna za zweryfikowanie istnienia, statusu prawnego oraz zdolności operacyjnej i finansowej uczestników działań pośrednich. Weryfikacja jest przeprowadzana na podstawie przedłożonych przez uczestnika odpowiednich dokumentów, pozwalających na ustalenie istnienia i statusu prawnego uczestnika, jak również jego zdolności operacyjnej i finansowej. Dokumenty te muszą być uaktualniane okresowo lub na każde żądanie Komisji. W celu uniknięcia podwójnej weryfikacji, Komisja stwierdza pozytywny wynik weryfikacji, co aż do wydania kolejnego ogłoszenia uznaje się za wystarczające w odniesieniu do wszystkich wniosków składanych przez tego samego uczestnika. W tym celu Komisja ustanawia system jednej weryfikacji i certyfikacji a także przyjmuje i publikuje szczegółowe zasady.</p>	
Artykuł 17		39
Mianowanie niezależnych ekspertów		
<p>1. Komisja wyznacza niezależnych ekspertów pomagających w dokonywaniu ocen wymaganych w ramach siódmego programu ramowego oraz jego programów szczegółowych.</p> <p>W odniesieniu do działań koordynacyjnych i wspierających, o których mowa w art. 14, niezależni eksperci są wyznaczani wyłącznie w przypadku, gdy Komisja uzna to za właściwe.</p>	<p>1. Komisja wyznacza niezależnych ekspertów pomagających w dokonywaniu ocen <u>działań pośrednich i działań monitorujących</u>, wymaganych w ramach siódmego programu ramowego oraz jego programów szczegółowych.</p> <p>W odniesieniu do działań koordynacyjnych i wspierających, o których mowa w art. 14, niezależni eksperci są wyznaczani wyłącznie w przypadku, gdy Komisja uzna to za właściwe.</p>	
<p>2. Niezależni eksperci są wybierani przy uwzględnieniu umiejętności i wiedzy stosownych do powierzonych im zadań.</p>		

<p>Niezależni eksperci są przedstawiani i wybierani na podstawie zaproszeń do składania podań przez osoby fizyczne oraz zaproszeń do sporządzenia list odpowiednich kandydatów kierowanych do krajowych agencji badawczych, instytucji badawczych lub przedsiębiorstw.</p> <p>Komisja może, jeśli uzna to za właściwe, wybrać posiadające odpowiednie umiejętności osoby spoza tych list.</p> <p>W przypadku wyznaczania grup niezależnych ekspertów należy we właściwy sposób zapewnić rozsądną równowagę płci w składzie grup.</p>		
	<p><u>[2a.] W przypadku oceny i monitorowania projektów badań pionierskich inspirowanych przez naukowców, ekspertów wyznacza Komisja na podstawie propozycji Rady Naukowej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych.</u></p>	40
<p>3. Wyznaczając niezależnego eksperta, Komisja podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, że ekspert ten nie znajduje się w konflikcie interesów w odniesieniu do spraw, w związku z którymi wymagana jest jego opinia.</p>	<p>3. Wyznaczając niezależnego eksperta Komisja podejmuje wszelkie niezbędne kroki <u>odpowiednie środki</u> w celu zapewnienia, że <u>dany</u> ekspert ten nie znajduje się w konflikcie interesów w odniesieniu do spraw, w związku z którymi wymagana jest jego opinia.</p>	
<p>4. Komisja przyjmie wzór nominacji, zwany dalej „nominacją”, zawierający oświadczenie, że niezależny ekspert nie znajduje się w żadnym konflikcie interesów w chwili jego wyznaczenia i że zobowiązuje się on do powiadomienia Komisji w przypadku zaistnienia jakiegokolwiek konfliktu interesów w trakcie sporządzania przez niego opinii lub pełnienia obowiązków. Komisja zawiera umowę o nominacji między Wspólnotą i każdym niezależnym ekspertem.</p>		44
	<p><u>[4a.] Komisja przyjmuje i publikuje zasady regulujące nominowanie i korzystanie z pomocy niezależnych ekspertów.</u></p>	32, 33
<p>5. Komisja publikuje okresowo w odpowiedniej formie listę niezależnych ekspertów, którzy pomagali jej przy poszczególnych programach szczegółowych.</p>	<p>5. Komisja publikuje okresowo w odpowiedniej formie listę <u>i pełnione funkcje</u> niezależnych ekspertów, którzy pomagali jej przy poszczególnych <u>programach ramowych oraz ich</u> programach szczegółowych.</p>	
	<p><i>Artykuł 17a</i></p>	4, 41, 42
<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 3 REALIZACJA DZIAŁAŃ I UMOWY O GRANT</p> <p style="text-align: center;"><i>Artykuł 18</i> Zasady ogólne</p>	<p style="text-align: center;">Bazy danych i elektroniczna wymiana danych</p> <p><u>[1.] Komisja podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, że dane dotyczące wszystkich działań pośrednich finansowanych w ramach siódmego programu ramowego są rejestrowane i przetwarzane w zintegrowanych bazach danych i wspólnym systemie komputerowym.</u></p> <p><u>[2.] Komisja zachęca do elektronicznej wymiany danych w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z zarządzaniem wnioskami i grantami.</u></p>	
	<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 3 REALIZACJA DZIAŁAŃ POŚREDNICH I UMOWY O GRANT</p>	
	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 18</i></p>	
	<p style="text-align: center;">Zasady ogólne Przepisy dotyczące realizacji umów o grant</p>	
<p>1. Uczestnicy realizują działanie pośrednie i podejmują w tym celu wszystkie konieczne i uzasadnione kroki. Uczestnicy tego samego działania pośredniego realizują prace przy solidarnej odpowiedzialności przed Wspólnotą.</p>		
<p>2. Na podstawie wzoru, o którym mowa w art. 19 ust. 7, i przy uwzględnieniu specyfiki wykorzystywanego systemu finansowania Komisja sporządza umowę o grant między Wspólnotą i uczestnikami.</p>	<p>2. Na podstawie wzoru, o którym mowa w art. 19 ust. 7, i przy uwzględnieniu specyfiki wykorzystywanego systemu finansowania, Komisja sporządza umowę o grant między Wspólnotą i uczestnikami.</p>	

3. Uczestnicy nie mogą podejmować żadnych zobowiązań niezgodnych z umową o grant.		
4. Jeśli uczestnik nie wypełnia swoich zobowiązań, pozostali uczestnicy wypełniają zobowiązania wynikające z umowy o grant bez dodatkowego wkładu Wspólnoty, chyba że Komisja jednoznacznie zwolni ich z tego obowiązku.		
5. Jeśli realizacja działania jest niemożliwa, lub jeśli uczestnicy nie wypełniają swojego zobowiązania do jego realizacji, Komisja zapewnia zakończenie działania.	5. Jeśli realizacja działania jest niemożliwa, lub jeśli uczestnicy nie wypełniają swojego zobowiązania do jego realizacji, Komisja zapewnia zakończenie działania zgodnie z art. 21.	56
6. Uczestnicy zapewniają, że Komisja jest informowana o wszelkich zdarzeniach, które mogą mieć wpływ na realizację działania pośredniego lub na interes Wspólnoty.		
Artykuł 19	Artykuł 19	43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50
Przepisy ogólne w umowach o grant	Przepisy ogólne w umowach o grant	
1. Umowa o grant określa prawa i obowiązki uczestników względem Wspólnoty, zgodnie z decyzją [.../...], niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem finansowym i jego zasadami wykonawczymi oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego.		
Umowa o grant określa również, zgodnie z wyżej wymienionymi warunkami, prawa i obowiązki podmiotów prawnych, które status uczestnika uzyskały dopiero w trakcie trwania działania pośredniego.	Umowa o grant określa również, zgodnie z wyżej wymienionymi warunkami, prawa i obowiązki podmiotów prawnych, które status uczestnika uzyskały dopiero w trakcie trwania działania pośredniego.	
	[1a. przeniesione z art. 18 ust. 2] W przypadku poszczególnych działań pośrednich, z wyjątkiem działań określonych w art. 14. Na podstawie korzystając ze wzoru, o którym mowa w art. 19 ust. 7, i przy uwzględnieniu specyfiki wykorzystywanego systemu finansowania, Komisja sporządza umowę o grant między Wspólnotą i koordynatorem działającym w imieniu uczestników i uczestnikami.	
2. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant określa, jaka część wkładu finansowego Wspólnoty opiera się na zasadzie zwrotu kosztów kwalifikowanych, a jaka część opiera się na stawkach jednolitych (w tym skali kosztów jednostkowych) lub stawkach ryczałtowych.	2. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant określa czas trwania działania, prace naukowe i techniczne, jakie należy przeprowadzić, preliminarz szacowanych kosztów całkowitych i , jaka część wkładu finansowego maksymalny wkład finansowy Wspólnoty w działanie pośrednie, opiera się na zasadzie zwrotu kosztów kwalifikowanych, a jaka część opiera się na stawkach jednolitych (w tym skali kosztów jednostkowych) lub stawkach ryczałtowych.	
3. Umowa o grant określa, jakie zmiany w składzie konsorcjum wymagają uprzedniej publikacji zaproszenia do składania wniosków.	3. Umowa o grant określa, jakie zmiany w składzie konsorcjum wymagają uprzedniej publikacji zaproszenia do składania wniosków.	
4. Umowa o grant wymaga składania Komisji okresowych sprawozdań z postępu prac dotyczących realizacji przedmiotowego działania pośredniego.	4. Umowa o grant wymaga składania Komisji okresowych sprawozdań z postępu prac dotyczących realizacji przedmiotowego działania pośredniego oraz – gdzie to odpowiednie – może także przewidywać kontrole w celu oceny realizacji przedmiotowego działania pośredniego.	56
5. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant może stanowić, że Komisja musi zostać z góry powiadomiona o każdym planowanym przeniesieniu prawa własności do nowej wiedzy na stronę trzecią.	5. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant może stanowić, że Komisja musi zostać z góry powiadomiona o każdym planowanym przeniesieniu prawa własności do nowej wiedzy na stronę trzecią.	

<p>6. Jeśli umowa o grant wymaga od uczestników przeprowadzania działań, z których korzyści odnosi strona trzecia, uczestnicy informują o tym powszechnie oraz określają, oceniają i wybierają stronę trzecią w sposób przejrzysty, sprawiedliwy i bezstronny. Jeśli zostało to przewidziane w programie prac, umowa o grant określa kryteria wyboru strony trzeciej. Komisja zastrzega sobie prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec wyboru strony trzeciej.</p>		
<p>7. Komisja opracowuje wzór umowy o grant zgodny z niniejszym rozporządzeniem.</p>	<p>7. Komisja opracowuje i przyjmuje wzór umów o grant, właściwy dla każdego z systemów finansowania określonych w części a) załącznika III do decyzji [...] ustanawiającej siódmy program ramowy, zgodny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	
<p>8. Wzór umowy o grant uwzględnia zasady zawarte w Europejskiej Karcie Naukowca oraz Kodeksie postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych ⁽⁸⁾. Uwzględnia on również, o ile jest to uzasadnione, synergie z wszystkimi poziomami kształcenia; gotowość i możliwość wspierania dialogu i dyskusji o zagadnieniach naukowych i wynikach badań z szerokimi kręgami społeczeństwa, wykraczającymi poza środowisko naukowe; działania mające na celu zwiększenie udziału oraz wzmocnienie roli kobiet w badaniach; oraz działania dotyczące społeczno-ekonomicznych aspektów badań naukowych.</p>	<p>8. Wzór umowy o grant uwzględnia zasady zawarte w Europejskiej Karcie Naukowca oraz Kodeksie postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych ⁽⁸⁾. Uwzględnia on również, o ile jest to uzasadnione, synergie z wszystkimi poziomami kształcenia; gotowość i możliwość wspierania dialogu i dyskusji o zagadnieniach naukowych i wynikach badań z szerokimi kręgami społeczeństwa, wykraczającymi poza środowisko naukowe; działania mające na celu zwiększenie udziału oraz wzmocnienie roli kobiet w badaniach; oraz działania dotyczące społeczno-ekonomicznych aspektów badań naukowych.</p>	
	<p>[8a. przeniesiony z akapitu 16 preambuły] Zawierane dla każdego działania umowy o grant powinny zawierać postanowienia w zakresie nadzoru oraz kontroli finansowej sprawowanych przez Komisję lub przez każdy upoważniony przez nią podmiot, jak również postanowienia w zakresie audytów przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Nadużyć Finansowych (OLAF), zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozporządzeniach Rady (WE) nr 2185/96, nr 1073/99 oraz nr 1074/99.</p>	19
<p>Artykuł 20</p>		
<p>Przepisy dotyczące praw dostępu, wykorzystania i upowszechniania</p>		
<p>1. Umowa o grant określa obowiązki uczestników w zakresie praw dostępu, wykorzystania i upowszechniania, o ile obowiązki te nie zostały ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.</p>	<p>1. Umowa o grant określa prawa i obowiązki uczestników w zakresie praw dostępu, wykorzystania i upowszechniania, o ile te prawa i obowiązki te nie zostały ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.</p>	
<p>W tym celu umowa o grant ustanawia wymóg przedłożenia Komisji planu wykorzystania i upowszechniania nowej wiedzy.</p> <p>2. Umowa o grant może określać, pod jakimi warunkami uczestnicy mogą sprzeciwić się przeprowadzeniu przez określonych, upoważnionych przedstawicieli Komisji technologicznej kontroli wykorzystania i upowszechniania nowej wiedzy.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 21</p> <p style="text-align: center;">Przepisy dotyczące rozwiązania umowy</p> <p>Umowa o grant precyzuje powody jej częściowego lub pełnego rozwiązania, w szczególności z powodu niedotrzymania warunków niniejszego rozporządzenia, braku odpowiednich wyników lub naruszenia warunków umowy, jak również konsekwencje niedotrzymania warunków umowy przez uczestnika dla pozostałych uczestników.</p>		

(8) Dz.U. L 75 z 22.3.2005, str. 67.

<p style="text-align: center;">Artykuł 22</p> <p style="text-align: center;">Postanowienia szczególne</p> <p>1. W przypadku działań pośrednich wspierających istniejące infrastruktury badawcze oraz, tam gdzie jest to właściwe, nowe infrastruktury badawcze, umowa o grant może zawierać postanowienia szczególne dotyczące poufności, obwieszczenia, praw dostępu oraz zobowiązań, które to postanowienia mogą mieć skutki dla użytkowników tych infrastruktur.</p> <p>2. W przypadku działań pośrednich wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców umowa o grant może zawierać postanowienia szczególne dotyczące poufności, praw dostępu oraz zobowiązań, odnoszące się do naukowców czerpiących korzyści z działania.</p> <p>3. W przypadku działań pośrednich w dziedzinach badań dotyczących bezpieczeństwa oraz przestrzeni kosmicznej umowa o grant może zawierać postanowienia szczególne dotyczące poufności, klasyfikacji informacji niejawnych, praw dostępu oraz przeniesienia praw własności do nowej wiedzy i jej wykorzystania.</p> <p>4. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant dla działań pośrednich związanych z kwestiami bezpieczeństwa, innych niż te wymienione w ust. 3, również może zawierać tego rodzaju postanowienia szczególne.</p>		
	<p>[5.; przeniesione z art. 47] W przypadku działań w zakresie badań pionierskich uczestnicy aktywnie działają na rzecz inspirowanych przez naukowców umowa o grant może określić szczególne postanowienia dotyczące upowszechniania nowej wiedzy i uwzględniają przy tym potrzebę ochrony praw własności intelektualnej, korzyści płynące z szybkiego upowszechniania, kwestię poufności oraz uzasadnione interesy uczestników.</p>	
<p style="text-align: center;">Artykuł 23</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 23</p>	<p style="text-align: center;">45, 46, 47, 48, 49, 50</p>
<p style="text-align: center;">Podpisanie i przystąpienie</p>	<p style="text-align: center;">Podpisanie i przystąpienie w przypadku wielopartnerskich działań pośrednich</p>	
<p>Umowa o grant wchodzi w życie po podpisaniu przez koordynatora i Komisję.</p>	<p>[1.] Umowa o grant wchodzi w życie po podpisaniu przez koordynatora <u>działającego w imieniu uczestników</u> i Komisję.</p>	
<p>Umowa ma zastosowanie do każdego uczestnika, który formalnie do niej przystąpił.</p>	<p>Umowa ma zastosowanie do każdego uczestnika, który formalnie do <u>niej przystąpił do umowy konsorcjum.</u></p>	
	<p>[2.] <u>[Zmiany w składzie konsorcjum wymagają pisemnej zgody Komisji, zgodnie z art. 26 ust. 4.]</u></p>	
<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 4 KONSORCJA</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 24</p>		<p style="text-align: center;">51, 52</p>
<p style="text-align: center;">Umowy konsorcyjne</p>		
<p>Jeśli zaproszenie do składania wniosków nie stanowi inaczej, wszystkie podmioty prawne pragnące uczestniczyć w działaniu pośrednim zawierają umowę, zwaną dalej „umową konsorcyjną”, w celu uregulowania następujących kwestii:</p>	<p>[1.] <u>Jeśli</u> O ile zaproszenie do składania wniosków <u>nie</u> stanowi inaczej, wszystkie podmioty prawne pragnące uczestniczyć w działaniu pośrednim <u>zawierają</u> umowę, zwaną dalej „umową konsorcyjną”, <u>w celu uregulowania następujących kwestii:</u></p>	
	<p><u>Może ona ustanowić dodatkowe prawa i obowiązki uczestników działania pośredniego, zgodnie z postanowieniami ustalonymi w umowie o grant, w celu uregulowania następujących kwestii:</u></p>	

a) wewnętrznej organizacji konsorcjum;	a) <u>prawnego przedstawicielstwa i wewnętrznej organizacji konsorcjum, ustaleń dotyczących poufności i rozstrzygnięcia wewnętrznych sporów, w tym postanowień związanych z wycofaniem się, usuwaniem czy wymianą poszczególnych członków konsorcjum;</u>	
b) podziału wkładu finansowego Wspólnoty;	b) <u>podziału budżetu szacowanych kosztów, podziału wkładu finansowego Wspólnoty, form grantów wykorzystywanych zgodnie z art. 30 ust. 1 i przepisami związanymi ze zgłaszaniem i szacowaniem kosztów zgodnie z art. 30 ust. 2;</u>	
c) dodatkowych zasad upowszechniania i wykorzystywania obejmujących, jeśli jest to uzasadnione, uzgodnienia dotyczące praw własności intelektualnej;	c) <u>dodatkowych zasad dotyczących prawa własności do nowej wiedzy powstałej w wyniku działania pośredniego, przeniesieniu tego prawa własności, praw dostępu, upowszechniania i wykorzystywania obejmujących, jeśli jest to uzasadnione, uzgodnienia dotyczące praw własności intelektualnej.</u>	
d) rozstrzygnięcia wewnętrznych sporów.	(d) <u>rozstrzygnięcia wewnętrznych sporów.</u>	
	<u>[2.] Umowę konsorcyjną zawierają wszyscy uczestnicy, którzy chcą uczestniczyć w działaniu pośrednim przed podpisaniem przez koordynatora umowy o grant.</u> <u>[3.] Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Komisja opracowuje wzór umów konsorcyjnych, konkretny dla każdego z systemów finansowania określonych w części (a) załącznika III do decyzji [.../...] ustanawiającej siódmy program ramowy.</u>	
Artykuł 25		45, 46, 47, 48, 49, 50
Koordinator		
1. Podmioty prawne pragnące uczestniczyć w działaniu pośrednim wyznaczają ze swego kręgu jednego uczestnika, który pełni rolę koordynatora i podejmuje następujące działania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem finansowym, jego zasadami wykonawczymi oraz umową o grant:	1. Podmioty prawne pragnące uczestniczyć w działaniu pośrednim wyznaczają ze swego kręgu <u>spośród siebie</u> jednego uczestnika, który pełni rolę koordynatora, i <u>który</u> podejmuje następujące działania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem finansowym, jego zasadami wykonawczymi oraz umową o grant:	
a) zapewnia, że podmioty prawne wymienione w umowie o grant spełniają formalne warunki związane z przystąpieniem do umowy o grant, określone w teście;	a) zapewnia, że podmioty prawne <u>uczestniczące w działaniu pośrednim</u> <u>wypełniają swoje obowiązki wynikające z umowy o grant i umowy konsorcyjnej</u> wymienione w umowie o grant <u>spełniają formalne warunki związane z przystąpieniem do umowy o grant, określone w teście;</u>	
b) otrzymuje wkład finansowy Wspólnoty i dokonuje jego podziału;	b) otrzymuje wkład finansowy Wspólnoty i dokonuje jego podziału <u>zgodnie z postanowieniami umowy konsorcyjnej;</u>	
c) zapewnia właściwe prowadzenie rachunków finansowych i ksiąg rachunkowych oraz informuje Komisję o podziale wkładu finansowego Wspólnoty zgodnie z art. 36;	c) zapewnia <u>właściwe prowadzenie rachunków finansowych i ksiąg rachunkowych</u> oraz informuje Komisję o podziale wkładu finansowego Wspólnoty zgodnie z art. 24 lit. b) i art. 36;	
d) zapewnia właściwą i sprawną komunikację między uczestnikami a Komisją.	d) zapewnia <u>właściwe i sprawne zgłaszanie produktów naukowo-technicznych oraz postępów prac właściwą i sprawną komunikację</u> między uczestnikami a Komisją, <u>zgodnie z art. 19 ust. 4;</u>	
	e) <u>wypowiada uczestnictwo w podmiocie prawnym uczestnikowi niewywiązanemu się ze swoich obowiązków wynikających z umowy o grant i umowy konsorcyjnej.</u>	
2. Koordinator zostaje określony w umowie o grant.	2. Koordinator zostaje określony w umowie o <u>grant konsorcyjnej.</u>	
Wyznaczenie nowego koordynatora wymaga pisemnej zgody Komisji.	Wyznaczenie nowego koordynatora <u>wymaga pisemnej zgody Komisji.</u>	

	[3.] O ile umowa konsorcyjna tak stanowi, koordynator może zlecić podwykonawstwo działań administracyjnych i zarządzania zgodnie z art. 33 ust. 4.	53
Artykuł 26		54, 55
Zmiany w składzie konsorcjum		
1. Uczestnicy działania pośredniego mogą zaproponować przystąpienie nowego uczestnika do konsorcjum lub wykluczenie uczestnika z konsorcjum.	1. Uczestnicy działania pośredniego mogą <u>wyrazić zgodę na zaproponować</u> przystąpienie nowego uczestnika do konsorcjum lub wykluczenie uczestnika z konsorcjum, <u>zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy konsorcyjnej</u> .	
2. Każdy podmiot prawny, który przyłącza się do trwającego działania, przystępuje do umowy o grant.	2. Każdy podmiot prawny, który przyłącza się do trwającego działania, przystępuje do umowy o grant <u>i umowy konsorcyjnej</u> .	
3. Jeśli przewiduje to umowa o grant, konsorcjum publikuje zaproszenie do składania wniosków i informuje o nim powszechnie, wykorzystując specjalne nośniki informacji, przede wszystkim strony internetowe siódmego programu ramowego, prasę specjalistyczną, broszury oraz krajowe punkty kontaktowe utworzone przez państwa członkowskie i państwa stowarzyszone.	3. Jeśli przewiduje to umowa o grant, konsorcjum publikuje zaproszenie do składania wniosków i informuje o nim powszechnie, wykorzystując specjalne nośniki informacji, przede wszystkim strony internetowe siódmego programu ramowego, prasę specjalistyczną, broszury oraz krajowe punkty kontaktowe utworzone przez państwa członkowskie i państwa stowarzyszone.	55
Konsorcjum ocenia oferty na podstawie kryteriów, które były stosowane przy rozpoczęciu działania pośredniego, i z pomocą niezależnych ekspertów wyznaczonych przez konsorcjum zgodnie z zasadami określonymi w art. 15, względnie art. 17.	Konsorcjum ocenia oferty na podstawie kryteriów, które były stosowane przy rozpoczęciu działania pośredniego, i z pomocą niezależnych ekspertów wyznaczonych przez konsorcjum zgodnie z zasadami określonymi w art. 15, względnie art. 17	
4. Konsorcjum powiadamia Komisję o wszelkich zmianach w swoim składzie; Komisja może wnieść sprzeciw w ciągu 45 dni od daty otrzymania powiadomienia.	4. Konsorcjum powiadamia Komisję o wszelkich zmianach w swoim składzie.; Komisja może wnieść sprzeciw w ciągu 45 dni od daty otrzymania powiadomienia.	
Zmiany w składzie konsorcjum w związku z propozycjami innych zmian w umowie o grant, które nie są bezpośrednio związane ze zmianą składu, wymagają pisemnej zgody Komisji.	[Zmiany w składzie konsorcjum w związku z propozycjami innych zmian w umowie o grant, które nie są bezpośrednio związane ze zmianą składu, wymagają pisemnej zgody Komisji.]	
PODSEKCJA 5 MONITOROWANIE PROGRAMÓW I DZIAŁAŃ POŚREDNICH ORAZ PRZEKAZYWANIE INFORMACJI		
Artykuł 27	Artykuł 27	39, 56
Monitorowanie	Monitorowanie i dokonywanie przeglądu	
Komisja monitoruje realizację działań pośrednich na podstawie okresowych sprawozdań z postępu prac składanych zgodnie z art. 19 ust. 4.	[1.] Komisja monitoruje realizację działań pośrednich na podstawie okresowych sprawozdań z postępu prac składanych zgodnie z art. 19 ust. 4.	
W szczególności Komisja monitoruje realizację planu wykorzystania i upowszechniania nowej wiedzy, składanego zgodnie z art. 20 ust. 1 akapit drugi.	...	
	[2.] Komisja może także dokonywać przeglądu działań pośrednich okresowo lub po ich zakończeniu. <u>Przeglądy takie mogą być również dokonywane w celu ustalenia, czy działanie pośrednie należałoby przerwać zgodnie z art. 18 ust. 5.</u>	
W tym celu Komisja może skorzystać z pomocy niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 17.	W tym celu Komisja może skorzystać z pomocy niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 17	

<p>Komisja monitoruje siódmy program ramowy, jego programy szczegółowe oraz, tam gdzie jest to właściwe, poprzednie programy ramowe, korzystając z pomocy niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 17. Komisja może dodatkowo ustanawiać grupy niezależnych ekspertów, wyznaczonych zgodnie z art. 17, jako doradców do spraw realizacji wspólnotowej polityki w dziedzinie badań naukowych.</p>	<p>[3.] Komisja monitoruje siódmy program ramowy, jego programy szczegółowe oraz, tam gdzie jest to właściwe, poprzednie programy ramowe, korzystając z pomocy niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 17. Komisja może dodatkowo zasięgnąć rady ustanawiać grupy niezależnych ekspertów, wyznaczonych zgodnie z art. 17, jako doradców do spraw w sprawie realizacji wspólnotowej polityki w dziedzinie badań naukowych.</p>	
	<p>[4. przeniesione z powyższego akapitu] W tym celu Komisja może skorzystać z pomocy niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 17.</p>	
	<p>[5.] Zgodnie z ust. 1–3 niniejszego artykułu Komisja przedstawia komitetowi złożonemu z przedstawicieli państw członkowskich pod przewodnictwem Komisji, wyniki swoich działań monitorujących.</p>	57
	<p>[6.] Za monitorowanie projektów badań pionierskich inspirowanych przez naukowców, finansowanych w ramach ERC odpowiada Rada Naukowa ERC lub jej właściwe podkomitety.</p>	56
<p style="text-align: center;">Artykuł 28</p> <p style="text-align: center;">Udostępniane informacje</p> <p>1. Na żądanie Komisja udostępnia państwom członkowskim lub państwom stowarzyszonym posiadane przez nią użyteczne informacje dotyczące nowej wiedzy, która jest wynikiem prac prowadzonych w ramach działania pośredniego, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) informacje te są istotne dla polityki publicznej;</p> <p>b) uczestnicy nie przedstawili należycie uzasadnionych i wystarczających powodów dla nieudostępnienia tych informacji.</p> <p>2. W żadnych okolicznościach udostępnienie informacji zgodnie z ust. 1 nie przenosi żadnych praw lub zobowiązań Komisji lub uczestników na odbiorcę informacji.</p> <p>Jednakże dopóki informacje te nie zostaną upublicznione lub udostępnione przez uczestników, lub nie zostaną przekazane Komisji bez zastrzeżenia ich poufności, odbiorca informacji traktuje je jako poufne.</p> <p style="text-align: center;">SEKCJA 3</p> <p style="text-align: center;">WKŁAD FINANSOWY WSPÓLNOTY</p> <p style="text-align: center;">PODSEKCJA 1</p> <p style="text-align: center;">KWALIFIKOWANIE DO FINANSOWANIA ORAZ FORMY GRANTÓW</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 29</p> <p style="text-align: center;">Kwalifikowanie do finansowania</p> <p>1. Niżej wymienione podmioty prawne uczestniczące w działaniu pośrednim mogą otrzymać wsparcie finansowe Wspólnoty:</p>		

<p>a) podmioty prawne, które mają siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym lub które zostały utworzone na mocy prawa wspólnotowego;</p> <p>b) międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim;</p> <p>c) podmioty prawne, które mają siedzibę w partnerskim kraju współpracy międzynarodowej.</p> <p>2. W przypadku biorących udział organizacji międzynarodowych innych niż międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim, lub podmiotów prawnych mających siedzibę w państwie trzecim innym niż partnerski kraj współpracy międzynarodowej, wkład finansowy Wspólnoty może zostać przyznany pod warunkiem, że spełniony został przynajmniej jeden z poniższych warunków:</p> <p>a) jeśli w programach szczegółowych lub w odpowiednim programie prac przewidziano taką możliwość;</p> <p>b) jeśli ma to zasadnicze znaczenie dla przeprowadzenia działania pośredniego;</p> <p>c) jeśli takie finansowanie jest przewidziane w dwustronnej umowie o współpracy naukowej i technicznej lub w innej umowie zawartej między Wspólnotą a państwem, w którym podmiot prawny ma swoją siedzibę.</p>		
Artykuł 30		
Formy grantów		3, 58, 59, 60, 61
<p>1. Wkład finansowy Wspólnoty, w przypadku grantów określonych w załączniku III część a) do siódmego programu ramowego, opiera się na zwrocie kosztów kwalifikowanych.</p>	<p>1. Wkład finansowy Wspólnoty, w przypadku grantów określonych w załączniku III część a) do siódmego programu ramowego, <u>opiera się na zwrocie składa się z częściowego lub całkowitego zwrotu kosztów kwalifikowanych.</u></p>	
<p>Jednakże wkład finansowy Wspólnoty może mieć również formę finansowania według jednolitych stawek, w tym skali kosztów jednostkowych, lub stawek ryczałtowych, albo być połączeniem zwrotu kosztów kwalifikowanych z finansowaniem według jednolitych stawek lub stawkami ryczałtowymi.</p>	<p>Jednakże wkład finansowy Wspólnoty może mieć również formę finansowania według jednolitych stawek, w tym skali kosztów jednostkowych, lub stawek ryczałtowych, albo być połączeniem zwrotu kosztów kwalifikowanych z finansowaniem według jednolitych stawek lub stawkami ryczałtowymi.</p>	
	<p>Stawki ryczałtowe w przypadku całości działań pośrednich mogą być stosowane jedynie do działań koordynacyjnych i wspierających oraz działań dotyczących kształcenia zawodowego i rozwoju kariery naukowców.</p>	60
<p>Wkład finansowy Wspólnoty może mieć również formę stypendiów lub nagród.</p>	<p>Wkład finansowy Wspólnoty może mieć również formę stypendiów lub nagród.</p>	
<p>2. Wkład finansowy Wspólnoty jest obliczany w odniesieniu do kosztów całego działania pośredniego i jest oparty na kosztach wykazanych przez każdego uczestnika.</p>	<p>2. <u>Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty w działanie pośrednie jest określany obliczany w odniesieniu do kosztów całego działania pośredniego i jest oparty zgodnie z działaniami przeprowadzanymi przez i opartymi na preliminarzu szacowanych kosztów kosztach wykazanych przez dla każdego uczestnika.</u></p>	61
Artykuł 31		
Zwrot kosztów kwalifikowanych		
<p>1. Działania pośrednie są współfinansowane przez uczestników.</p>	<p>1. Działania pośrednie, <u>na które przynano grant z budżetu Wspólnoty,</u> są współfinansowane przez uczestników.</p>	
<p>Wkład finansowy Wspólnoty mający na celu zwrot kosztów kwalifikowanych nie może prowadzić do osiągnięcia zysku.</p>	<p>Wkład finansowy Wspólnoty mający na celu zwrot kosztów kwalifikowanych nie może prowadzić do osiągnięcia zysku. <u>Ocena dochodowości jest ustalana na poziomie każdego uczestnika.</u></p>	62
<p>2. Wpływy są uwzględniane przy obliczaniu i wypłacie grantu na koniec realizacji działania.</p>	<p>2. <u>Zgodnie z art. 33 ust. 5</u> Wpływy są uwzględniane przy obliczaniu i wypłacie grantu na koniec realizacji działania.</p>	

3. Koszty poniesione dla realizacji działania pośredniego uznawane są za kwalifikowane, jeśli spełniają następujące warunki:	3. Koszty poniesione przez każdego z uczestników na realizację dla realizacji działania pośredniego uznawane są za kwalifikowane, jeśli spełniają następujące warunki:	
a) muszą zostać rzeczywiście poniesione; b) muszą zostać poniesione podczas trwania działania, z wyjątkiem końcowych sprawozdań, jeśli tak stanowi umowa o grant;		
c) muszą zostać określone zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi przez uczestnika zasadami i praktykami rachunkowości i zarządzania oraz muszą zostać poniesione wyłącznie dla osiągnięcia celów i zamierzonych wyników działania pośredniego, z zachowaniem zasad gospodarności, skuteczności i wydajności;	c) muszą zostać określone i stosowane zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi w kraju ustanowienia siedziby podmiotu prawnego przez uczestnika zasadami rachunkowości i praktykami rachunkowości i zarządzania uczestnika oraz muszą zostać poniesione wyłącznie dla osiągnięcia celów i zamierzonych wyników działania pośredniego, z zachowaniem zasad gospodarności, skuteczności i wydajności;	63, 65
d) muszą zostać zaksięgowane jako zapłacone w księgach rachunkowych uczestnika oraz, w przypadku jakiegokolwiek wkładu strony trzeciej, w księgach rachunkowych strony trzeciej;	d) muszą zostać zaksięgowane jako zapłacone w księgach rachunkowych uczestnika oraz, w przypadku jakiegokolwiek wkładu strony trzeciej, w księgach rachunkowych strony trzeciej;	
e) muszą wykluczać koszty niekwalifikowane, w szczególności dające się określić podatki pośrednie, w tym podatek od wartości dodanej, opłaty celne, należne odsetki, rezerwy na możliwe przyszłe straty lub obciążenia, straty z tytułu kursu wymiany walut, koszty związane ze stopą zwrotu z kapitału, koszty zadeklarowane lub poniesione lub zwrócone w związku z innym projektem Wspólnoty, zobowiązania i koszty ich obsługi, wydatki zbędne lub nieprzeemyślane oraz wszelkie inne koszty, które nie spełniają warunków określonych w lit. a) do d).	e) muszą wykluczać koszty niekwalifikowane, w szczególności dające się określić możliwe do odzyskania podatki pośrednie, w tym podatek od wartości dodanej, opłaty celne, należne odsetki, rezerwy na możliwe przyszłe straty lub obciążenia, straty z tytułu kursu wymiany walut, koszty związane ze stopą zwrotu z kapitału, koszty zadeklarowane lub poniesione lub zwrócone w związku z innym projektem Wspólnoty, zobowiązania i koszty ich obsługi, wydatki zbędne lub nieprzeemyślane oraz wszelkie inne koszty, które nie spełniają warunków określonych w lit. a) do d).	64
Do celów lit. a) mogą zostać wykorzystane przeciętne koszty personelu, jeśli odpowiadają one praktykom rachunkowości i zasadom zarządzania uczestnika i nie odbiegają znacząco od rzeczywistych kosztów.	Do celów lit. a) mogą zostać wykorzystane przeciętne koszty personelu, jeśli odpowiadają one praktykom rachunkowości i zasadom zarządzania uczestnika, i nie odbiegają znacząco od rzeczywistych kosztów.	
Artykuł 32	Artykuł 32	66, 67, 68, 69, 70
Bezpośrednie i pośrednie koszty kwalifikowane	Bezpośrednie i pośrednie koszty kwalifikowane	
1. Do kosztów kwalifikowanych zalicza się koszty, które mogą zostać przypisane bezpośrednio do działania, dalej zwane „bezpośrednimi kosztami kwalifikowanymi”, oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, koszty, które nie mogą zostać bezpośrednio przypisane do działania, ale które zostały poniesione w bezpośrednim związku z przypisanymi do działania bezpośrednimi kosztami kwalifikowanymi, zwane dalej „pośrednimi kosztami kwalifikowanymi”.		
	[1a.] Koszty bezpośrednie mogą stanowić koszty personelu, podróży i utrzymania oraz inne określone koszty.	67
	[1b.] Na koszty personelu składają się wynagrodzenia i powiązane opłaty dotyczące personelu zatrudnionego bezpośrednio przez uczestnika. Są oni opłacani na podstawie rejestrowanego przez uczestnika rzeczywistego czasu poświęconego przez personel na działanie pośrednie. Uczestnik może naliczać średnie koszty lub skalę jednostek kosztów dla konkretnej kategorii pracowników, pod warunkiem że są one ustalone zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi praktykami rachunkowości.	

	<p>[1c.] Koszty podróży i utrzymania personelu uczestniczącego w działaniu pośrednim nalicza się w poczet poniesionych kosztów rzeczywistych lub w oparciu o skalę jednostek kosztów, pod warunkiem że są one ustalone zgodnie ze zwyczajowo przyjętymi przez uczestnika praktykami rachunkowości lub w oparciu o skalę jednostek kosztów ustaloną przez Komisję.</p> <p>[1d.] Pozostałe wyszczególnione koszty, w tym koszty trwałego wyposażenia, opłat użytkownikom, materiałów ulegających zużyciu, podwykonawstwa, zaliczane są do kosztów kwalifikowanych tylko w przypadku określenia ich w umowie o grant.</p>	
2. Dla pokrycia pośrednich kosztów kwalifikowanych każdy uczestnik może wybrać jednolitą stawkę, stanowiącą określony procent jego całkowitych bezpośrednich kosztów kwalifikowanych pomniejszonych o bezpośrednie koszty kwalifikowane umów podwykonawstwa.	2. Dla pokrycia pośrednich kosztów kwalifikowanych każdy uczestnik może <u>naliczyć rzeczywiste koszty lub może</u> wybrać jednolitą stawkę, stanowiącą określony procent jego całkowitych bezpośrednich kosztów kwalifikowanych personelu, <u>pomniejszonych o bezpośrednie koszty kwalifikowane umów podwykonawstwa pod warunkiem że jest to zgodne ze zwyczajowo przyjętymi praktykami rachunkowości.</u>	68, 69, 70
3. Szczególnie w przypadku działań koordynacyjnych i wspierających oraz, tam gdzie jest to stosowne, działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, umowa o grant może stanowić, że zwrot pośrednich kosztów kwalifikowanych jest ograniczony do określonego maksymalnego procentu bezpośrednich kosztów kwalifikowanych pomniejszonych o bezpośrednie koszty kwalifikowane umów podwykonawstwa.	3. Szczególnie w przypadku działań koordynacyjnych i wspierających oraz, tam gdzie jest to stosowne, działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, <u>umowa o grant może stanowić, że zwrot pośrednich kosztów kwalifikowanych jest ograniczony do określonego maksymalnego procentu bezpośrednich kosztów kwalifikowanych personelu, pomniejszonych o bezpośrednie koszty kwalifikowane umów podwykonawstwa.</u>	68
Artykuł 33		3, 71, 72, 73
Dopuszczalne poziomy wsparcia finansowego		
1. W przypadku działań w zakresie badań i rozwoju technologicznego wkład finansowy Wspólnoty może wynosić maksymalnie 50 % łącznych kosztów kwalifikowanych.		
Jednakże w przypadku organów publicznych, szkół średnich i uczelni wyższych, organizacji badawczych oraz MŚP wkład ten może wynosić maksymalnie 75 % łącznych kosztów kwalifikowanych.		71, 72
2. W przypadku działań w zakresie demonstracji wkład finansowy Wspólnoty może wynosić maksymalnie 50 % łącznych kosztów kwalifikowanych.		
3. W przypadku działań w zakresie badań pionierskich, działań koordynacyjnych i wspierających oraz działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, wkład finansowy Wspólnoty może wynosić maksymalnie 100 % łącznych kosztów kwalifikowanych.		
4. W przypadku kosztów administracyjnych, świadectw kontroli i pozostałych działań, które nie są uwzględnione w ust. 1, 2 i 3, wkład finansowy Wspólnoty może wynosić maksymalnie 100 % łącznych kosztów kwalifikowanych.	4. W przypadku kosztów <u>działań</u> administracyjnych, <u>(w tym świadectw kontroli)</u> i <u>szkoleniowych, które nie są objęte systemem finansowania kształcenia zawodowego i rozwoju karier naukowców, koordynacji, nawiązywania kontaktów i upowszechniania pozostałych działań, które nie są uwzględnione w ust. 1, 2 i 3,</u> wkład finansowy Wspólnoty może wynosić maksymalnie 100 % łącznych kosztów kwalifikowanych.	73
Pozostałe działania, o których mowa w poprzednim akapicie, obejmują między innymi działania szkoleniowe, które nie są objęte systemem finansowania kształcenia zawodowego i rozwoju kariery naukowców, koordynację, nawiązywanie kontaktów oraz upowszechnianie.	Pozostałe działania, o których mowa w poprzednim akapicie, obejmują między innymi działania szkoleniowe, które nie są objęte systemem finansowania kształcenia zawodowego i rozwoju kariery naukowców, koordynację, nawiązywanie kontaktów oraz upowszechnianie.	
5. Do celów ust. 1 do 4 koszty kwalifikowane pomniejszone o wpływ są uwzględniane przy obliczaniu wkładu finansowego Wspólnoty.	5. Do celów ust. 1 do 4 koszty kwalifikowane <u>oraz pomniejszone o</u> wpływ są uwzględniane przy obliczaniu wkładu finansowego Wspólnoty.	

6. Ustępy 1 do 5 mają, tam gdzie jest to stosowne, zastosowanie w przypadku działań pośrednich finansowanych w całości na podstawie stawek ryczałtowych lub według jednolitych stawek.	6. Ustępy 1 do 5 mają, tam gdzie jest to stosowne, zastosowanie w przypadku działań pośrednich finansowanych w całości na podstawie stawek ryczałtowych lub według jednolitych stawek.	
Artykuł 34	Artykuł 34	74
Sprawozdawczość w zakresie kosztów kwalifikowanych i ich kontrola	Sprawozdawczość w zakresie kosztów kwalifikowanych i ich kontrola	
1. Komisji należy składać okresowe sprawozdania dotyczące kosztów kwalifikowanych, odsetek z zaliczek oraz wpływów związanych z przedmiotowym działaniem pośrednim, które tam, gdzie jest to stosowne, są poświadczone świadectwem kontroli sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem finansowym i jego zasadami wykonawczymi.	1. Komisji należy składać okresowe sprawozdania dotyczące kosztów kwalifikowanych, odsetek z zaliczek oraz wpływów związanych z przedmiotowym działaniem pośrednim, które tam, gdzie jest to stosowne, są poświadczone świadectwem kontroli sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem finansowym i jego zasadami wykonawczymi. są okresowo zgłaszane Komisji.	
W sprawozdaniu należy wykazać istnienie finansowania uzupełniającego w odniesieniu do przedmiotowego działania oraz, tam gdzie jest to stosowne, poświadczyć je świadectwem kontroli na koniec realizacji działania.	W sprawozdaniu należy wykazać istnienie finansowania uzupełniającego w odniesieniu do przedmiotowego działania oraz, tam gdzie jest to stosowne, poświadczyć je świadectwem kontroli na koniec realizacji działania.	
2. W przypadku organów publicznych, organizacji badawczych oraz szkół średnich i uczelni wyższych, świadectwo kontroli wymagane zgodnie z ust. 1 może zostać wystawione przez upoważnionego urzędnika publicznego.	2. W przypadku organów publicznych, organizacji badawczych oraz szkół średnich i uczelni wyższych, świadectwo kontroli wymagane zgodnie z ust. 1 może zostać wystawione przez upoważnionego urzędnika publicznego.	
	Artykuł 34a	69, 75, 76, 77
	Świadectwa kontroli	
	[1.] Koszty ujęte w sprawozdaniu podlegają certyfikacji zgodnie z rozporządzeniem finansowym i zasadami wykonawczymi.	
	[2.] Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz postanowieniami umowy o grant, świadectwa kontroli stanowią zapewnienie, że:	75
	a) koszty, o które wnosi uczestnik są kosztami kwalifikowanymi;	
	b) koszty, odsetki z zaliczek oraz wpływy zostały prawidłowo określone oraz zostały potwierdzone odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.	
	[3.] Świadectwa kontroli wystawiane są przez audytorów zewnętrznych lub, w przypadku organów publicznych, przez upoważnionego urzędnika państwowego. Audytor zewnętrzny musi spełniać wymagania zgodne z ósmą dyrektywą Rady 84/253/EWG z dnia 10 kwietnia 1984 r. Kompetencje urzędnika państwowego określa prawodawstwo krajowe i odpowiednie władze. Audytor zewnętrzny lub, w przypadku organów publicznych, upoważniony urzędnik państwowy, wystawiający świadectwo kontroli, musi być niezależny od uczestnika odpowiadającego za wybór audytora.	76
	[4.] Komisja ma dostęp do dokumentów uzupełniających dotyczących świadectw kontroli.	77
Artykuł 35	Artykuł 35	59, 78, 79
Sieci doskonałości	Sieci doskonałości	
1. Jeśli program prac nie stanowi inaczej, wkład finansowy Wspólnoty na rzecz sieci doskonałości ma formę stawki ryczałtowej obliczonej na podstawie liczby naukowców, którzy mają zostać włączeni do sieci doskonałości, oraz czasu trwania działania.	1. Jeśli program prac nie stanowi inaczej, wkład finansowy Wspólnoty na rzecz sieci doskonałości ma formę stawki ryczałtowej obliczonej na podstawie liczby naukowców, którzy mają zostać włączeni do sieci doskonałości, oraz czasu trwania działania.	

2. Kwota podstawowa stawki ryczałtowej wypłacanej na podstawie ust. 1 wynosi 23 500 EUR rocznie na jednego naukowca.	2. Kwota podstawowa stawki ryczałtowej wypłacanej na podstawie ust. 1 wynosi 23 500 EUR rocznie na jednego naukowca.	
Wysokość tej kwoty jest dostosowywana przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem finansowym i zasadami wykonawczymi.	Wysokość tej kwoty jest dostosowywana przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem finansowym i zasadami wykonawczymi.	
3. Program prac określa maksymalną liczbę uczestników oraz tam, gdzie jest to właściwe, maksymalną liczbę naukowców, która może służyć za podstawę obliczenia maksymalnej stawki ryczałtowej zgodnie z ust. 1. Jednakże tam, gdzie jest to właściwe, liczba uczestników może wykraczać poza maksymalną ich liczbę służącą do określenia wkładu finansowego.	3. Program prac określa maksymalną liczbę uczestników oraz tam, gdzie jest to właściwe, maksymalną liczbę naukowców, która może służyć za podstawę obliczenia maksymalnej stawki ryczałtowej zgodnie z ust. 1. Jednakże tam, gdzie jest to właściwe, liczba uczestników może wykraczać poza maksymalną ich liczbę służącą do określenia wkładu finansowego.	
4. Wypłata stawki ryczałtowej zgodnie z ust. 1 następuje w postaci okresowych rat.	4. Wypłata stawki ryczałtowej zgodnie z ust. 1 następuje w postaci okresowych rat.	
Raty okresowe są wypłacane na podstawie oceny bieżącej realizacji wspólnego programu działań poprzez kontrolę integracji zasobów i możliwości badawczych w oparciu o wskaźniki uzgodnione z konsorcjum i określone w umowie o grant.	Raty okresowe są wypłacane na podstawie oceny bieżącej realizacji wspólnego programu działań poprzez kontrolę integracji zasobów i możliwości badawczych w oparciu o wskaźniki uzgodnione z konsorcjum i określone w umowie o grant.	
<p>PODSEKCJA 2</p> <p>WYPŁATA, PODZIAŁ, ZWROT I ZABEZPIECZENIA</p> <p>Artykuł 36</p> <p>Wypłata i podział</p> <p>1. Wkład finansowy Wspólnoty jest wypłacany uczestnikom za pośrednictwem koordynatora.</p> <p>2. Koordynator prowadzi dokumentację księgową umożliwiającą ustalenie w dowolnym momencie, jaka część funduszy wspólnotowych została przydzielona każdemu z uczestników.</p> <p>Na żądanie koordynator przekazuje te informacje Komisji.</p> <p>Artykuł 37</p> <p>Zwrot</p> <p>Komisja może podjąć decyzję o zwrocie zgodnie z rozporządzeniem finansowym.</p>		
Artykuł 38	Artykuł 38	3, 80, 81
Kwoty zatrzymane dla pokrycia ryzyka		
1. W zależności od poziomu ryzyka związanego z nieodzyskaniem kwot należnych Wspólnocie, Komisja może zostać zatrzymać niewielki procent wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego dla każdego uczestnika działania pośredniego, w celu pokrycia wszelkich należnych, ale niezwróconych przez uczestników tego działania kwot.	1. W zależności od poziomu ryzyka związanego z nieodzyskaniem kwot należnych Wspólnocie, Komisja może zostać zatrzymać niewielki procent wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego dla każdego uczestnika działania pośredniego, w celu pokrycia wszelkich należnych, ale niezwróconych przez uczestników tego działania kwot.	
2. Ustęp 1 nie stosuje się do:	2. Ustęp 1 nie stosuje się do:	
a) organów publicznych, podmiotów prawnych, których udział w działaniu pośrednim jest gwarantowany przez państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone, oraz szkół średnich i uczelni wyższych;	a) organów publicznych, podmiotów prawnych, których udział w działaniu pośrednim jest gwarantowany przez państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone, oraz szkół średnich i uczelni wyższych;	

b) uczestników działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, uczestników działań w zakresie badań pionierskich oraz uczestników działań prowadzonych na rzecz określonych grup, z wyjątkiem działań prowadzonych na rzecz MŚP.	(b) uczestników działań wspierających kształcenie zawodowe i rozwój kariery naukowców, uczestników działań w zakresie badań pionierskich oraz uczestników działań prowadzonych na rzecz określonych grup, z wyjątkiem działań prowadzonych na rzecz MŚP.	
Uczestnicy określani w lit. a) i b) są odpowiedzialni jedynie za swoje własne zobowiązania.	Uczestnicy określani w lit. (a) i (b) są odpowiedzialni jedynie za swoje własne zobowiązania.	
3. Zatrzymane kwoty stanowią dochody przypisywane siódmemu programowi ramowemu w rozumieniu art. 18 ust. 2 rozporządzenia finansowego.	3. Zatrzymane kwoty stanowią dochody przypisywane siódmemu programowi ramowemu w rozumieniu art. 18 ust. 2 rozporządzenia finansowego.	
4. Na zakończenie realizacji programu ramowego ustala się szacunkową kwotę wymaganą do pokrycia pozostałego ryzyka. Część kwoty zatrzymanej dla pokrycia ryzyka, która przekracza kwotę wymienioną w poprzednim zdaniu, jest ponownie przypisywana programowi ramowemu i stanowi dochód przeznaczony na określony cel.	4. Na zakończenie realizacji programu ramowego ustala się szacunkową kwotę wymaganą do pokrycia pozostałego ryzyka. Część kwoty zatrzymanej dla pokrycia ryzyka, która przekracza kwotę wymienioną w poprzednim zdaniu, jest ponownie przypisywana programowi ramowemu i stanowi dochód przeznaczony na określony cel.	
<p>ROZDZIAŁ III</p> <p>Upowszechnianie i wykorzystanie oraz prawa dostępu</p> <p>SEKCJA 1</p> <p>NOWA WIEDZA</p> <p>PODSEKCJA 1</p> <p>WŁASNOŚĆ</p>		
<p>Artykuł 39</p> <p>Prawo własności do nowej wiedzy</p>		
1. Nowa wiedza jest własnością Wspólnoty w następujących przypadkach:		
a) działań koordynacyjnych i wspierających w postaci zakupu lub usługi, które podlegają określonym w rozporządzeniu finansowym przepisom dotyczącym zamówień publicznych;	a) działań koordynacyjnych i wspierających w postaci zakupu <u>towarów</u> lub usługi, które podlegają <u>przepisom</u> określonym w rozporządzeniu finansowym <u>przepisom</u> i jego zasadach <u>wykonawczych</u> , dotyczącym zamówień publicznych;	
b) działań koordynacyjnych i wspierających związanych z niezależnymi ekspertami.		
2. Nowa wiedza, która powstała w wyniku prac prowadzonych w ramach działań pośrednich niewymienionych w ust. 1, jest własnością uczestników, którzy przeprowadzili prace prowadzące do jej powstania.		
3. W przypadku gdy osoby zatrudnione przez uczestnika lub inne osoby pracujące dla tegoż roszczą prawa do nowej wiedzy, uczestnik podejmuje odpowiednie kroki, aby zapewnić, że ze wspomnianych praw można korzystać w sposób zgodny ze zobowiązaniami uczestnika wynikającymi z umowy o grant.		

Artykuł 40		83
Współwłasność nowej wiedzy		
1. Jeśli kilku uczestników wspólnie prowadziło prace prowadzące do powstania nowej wiedzy i udział każdego z nich w tych pracach jest niemożliwy do ustalenia, ta nowa wiedza jest współwłasnością ich wszystkich.	1. Jeśli kilku uczestników wspólnie prowadziło prace prowadzące do powstania nowej wiedzy i udział każdego z nich w tych pracach jest niemożliwy do ustalenia, ta nowa wiedza jest współwłasnością ich wszystkich. <u>W takich przypadkach zainteresowani uczestnicy zawierają porozumienie o współwłasności, regulujące podział oraz warunki korzystania ze wspomnianego prawa własności.</u>	
2. Jeśli nie zostało zawarte porozumienie dotyczące podziału oraz warunków korzystania ze wspomnianego prawa współwłasności, każdy ze współwłaścicieli może przyznawać stronom trzecim niewyłączne licencje, wykluczające możliwość przyznawania sublicencji, pod następującymi warunkami:	2. Jeśli <u>uczestnicy działania pośredniego nie zawarli takiego porozumienia nie zostało zawarte porozumienie dotyczące podziału oraz warunków korzystania ze wspomnianego prawa współwłasności</u> , każdy ze współwłaścicieli może przyznawać stronom trzecim niewyłączne licencje, wykluczające możliwość przyznawania sublicencji, <u>pod następującymi warunkami uzależnionymi od</u>	
a) uprzedniego powiadomienia pozostałych współwłaścicieli;	(a) uprzedniego powiadomienia pozostałych współwłaścicieli;	
b) świadczenia sprawiedliwego i godziwego odszkodowania na ich rzecz.	(b) świadczenia sprawiedliwego i godziwego odszkodowania na ich rzecz.	
	[3.] Komisja opracowuje wzory porozumień o współwłasności zgodne z niniejszym rozporządzeniem.	
Artykuł 41		
Prawo własności do nowej wiedzy na rzecz określonych grup		
1. Artykuł 39 ust. 2 i art. 40 ust. 1 nie mają zastosowania do działań prowadzonych na rzecz określonych grup. W przypadku tych działań nowa wiedza jest współwłasnością uczestników będących członkami określonej grupy, na rzecz której prowadzono działanie, chyba że uczestnicy postanowili inaczej.	Artykuł 39 ust. 2 i art. 40 ust. 1 nie mają zastosowania do działań prowadzonych na rzecz określonych grup, <u>ujętych w części a) sekcja 6 załącznika III do decyzji [...] ustanawiającej siódmy program ramowy</u> . W przypadku tych działań nowa wiedza jest współwłasnością uczestników będących członkami określonej grupy, na rzecz której prowadzono działanie, chyba że uczestnicy postanowili inaczej.	
W przypadku gdy właściciele nowej wiedzy nie są członkami wspomnianej grupy, zapewniają oni, że grupie tej przyznane są wszystkie niezbędne prawa do nowej wiedzy, tak by wiedza ta mogła być upowszechniana i wykorzystywana zgodnie z tym co przewidziano w załączniku technicznym do umowy o grant.	W przypadku gdy właściciele nowej wiedzy nie są członkami wspomnianej grupy, zapewniają oni, że grupie tej przyznane są <u>wszystkie niezbędne wyłączne</u> prawa do nowej wiedzy, <u>niezbędne</u> , tak by wiedza ta mogła być upowszechniana i wykorzystywana zgodnie z tym co przewidziano w załączniku technicznym do umowy o grant.	
Artykuł 42		82, 84
Przeniesienie prawa własności do nowej wiedzy	Przeniesienie <u>prawa własności współwłasności i praw dostępu</u> do nowej wiedzy	
1. W przypadku gdy uczestnik przenosi na cesjonariusza prawo własności do nowej wiedzy, przenosi on również swoje zobowiązania wynikające z umowy o grant, w szczególności dotyczące przyznawania praw dostępu oraz upowszechniania i wykorzystania.	1. W przypadku gdy uczestnik przenosi na cesjonariusza prawo własności do nowej wiedzy, przenosi on również swoje zobowiązania wynikające z <u>niniejszego rozporządzenia, umowy o grant oraz umowy konsorcyjnej</u> , w szczególności dotyczące przyznawania <u>praw dostępu oraz upowszechniania i wykorzystania</u> .	

	<p>[1a.] Nowa wiedza jest dostępna dla podmiotów stowarzyszonych z uczestnikami, którzy przeprowadzili prace prowadzące do jej powstania, jeśli stowarzyszone przedsiębiorstwo:</p> <p>a) ma siedzibę w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym;</p> <p>b) przyznaje wzajemne prawa dostępu związane z posiadaną przez siebie istniejącą wiedzą, która jest potrzebna do wykorzystania nowej wiedzy;</p> <p>c) spełnia zobowiązania związane z poufnością zgodnie z art. 3.</p>	
<p>2. Jeśli uczestnik jest zobowiązany przenieść prawa dostępu, powiadamia o tym wcześniej, z zastrzeżeniem swoich zobowiązań dotyczących poufności, pozostałych uczestników tego samego działania i udziela im wystarczających informacji o cesjonariuszu, tak by mogli oni korzystać ze swoich praw dostępu zgodnie z umową o grant.</p>	<p>2. Jeśli uczestnik zamierza jest zobowiązany przenieść prawa dostępu, powiadamia o tym wcześniej, z zastrzeżeniem swoich zobowiązań dotyczących poufności, pozostałych uczestników tego samego działania i udziela im wystarczających informacji o cesjonariuszu, tak by mogli oni korzystać ze swoich praw dostępu zgodnie z umową o grant.</p>	
<p>Pozostali uczestnicy mogą jednakże, w formie pisemnej umowy, zrezygnować ze swojego prawa do indywidualnego uprzedniego powiadomienia w przypadku przeniesienia prawa własności z jednego uczestnika na dokładnie określoną stronę trzecią.</p>	<p>Pozostali uczestnicy mogą jednakże, w formie pisemnej umowy, zrezygnować ze swojego prawa do indywidualnego uprzedniego powiadomienia w przypadku przeniesienia prawa własności z jednego uczestnika na dokładnie określoną stronę trzecią.</p>	
	<p>[2a.] Nie ma obowiązku wcześniejszego powiadomienia innych uczestników tego samego działania [jeden] rok po:</p> <p>a) zakończeniu działania pośredniego; lub</p> <p>b) zakończeniu udziału w działaniu przez właściciela nowej wiedzy.</p>	
<p>3. Po dokonaniu powiadomienia zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy pozostali uczestnicy mogą wnieść sprzeciw wobec każdego przeniesienia prawa własności, które wpłynęłoby niekorzystnie na ich prawa dostępu.</p>	<p>3. Po dokonaniu powiadomienia zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy <u>niniejszego artykułu</u> każdy pozostały uczestnik może pozostałi uczestnicy mogą wnieść sprzeciw wobec każdego przeniesienia prawa własności, które wpłynęłoby niekorzystnie na jego prawa dostępu.</p>	
<p>W przypadku gdy pozostali uczestnicy udowodnią, że ich prawa zostałyby naruszone, planowane przeniesienie prawa własności może nastąpić dopiero po osiągnięciu porozumienia między zainteresowanymi uczestnikami.</p>	<p>W przypadku gdy pozostali uczestnicy udowodnią któryś z pozostałych uczestników udowodni, że ich jego prawa zostałyby naruszone, planowane przeniesienie prawa własności może nastąpić dopiero po osiągnięciu porozumienia między zainteresowanymi uczestnikami.</p>	
<p>4. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant może dodatkowo stanowić, że Komisja musi zostać z góry powiadomiona o każdym planowanym przeniesieniu prawa własności na stronę trzecią.</p>	<p>4. Tam, gdzie jest to właściwe, umowa o grant może dodatkowo stanowić, że Komisja musi zostać z góry powiadomiona o każdym planowanym przeniesieniu prawa własności lub <u>praw dostępu</u> dotyczących nowej wiedzy na stronę trzecią, która nie ma siedziby w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym.</p>	
Artykuł 43		84
Utrzymanie europejskiej konkurencyjności oraz przestrzeganie zasad etycznych		
<p>Komisja może wnieść sprzeciw wobec przeniesienia prawa własności do nowej wiedzy na podmiot prawny mający siedzibę w państwie trzecim niestowarzyszonym z siódmym programem ramowym, lub wobec przyznania wyłącznej licencji do nowej wiedzy takiemu podmiotowi, jeśli uzna, że nie służy to wzmocnieniu konkurencyjności gospodarki europejskiej lub jest sprzeczne z zasadami etycznymi.</p>	<p>Zgodnie z art. 42 ust. 4 <u>niniejszego rozporządzenia</u> Komisja może wnieść sprzeciw wobec przeniesienia prawa własności do nowej wiedzy na <u>strony trzecie</u> niemające siedziby w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym, lub przyznania im <u>wyłącznej licencji do nowej wiedzy</u> podmiot prawny mający siedzibę w państwie trzecim niestowarzyszonym z siódmym programem ramowym, lub wobec przyznania wyłącznej licencji do nowej wiedzy takiemu podmiotowi, jeśli uzna, że nie służy to wzmocnieniu konkurencyjności gospodarki europejskiej lub jest sprzeczne z zasadami etycznymi.</p>	
<p>W takich przypadkach nie może nastąpić przeniesienie prawa własności lub przyznanie wyłącznej licencji, chyba że Komisja jest przekonana, iż zostały podjęte odpowiednie środki ochrony.</p>		

<p style="text-align: center;">PODSEKCJA 2</p> <p style="text-align: center;">OCHRONA, PUBLIKACJA, UPOWSZECHNIANIE I WYKORZYSTANIE</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 44</p> <p style="text-align: center;">Ochrona nowej wiedzy</p> <p>1. W przypadku gdy nowa wiedza może mieć zastosowanie przemysłowe lub handlowe, właściciel takiej wiedzy zapewnia jej odpowiednią i skuteczną ochronę, zgodnie z właściwymi przepisami prawa oraz przy należyтым uwzględnieniu uzasadnionych interesów, zwłaszcza interesów ekonomicznych, uczestników przedmiotowego działania pośredniego.</p>		
<p>Jeśli uczestnik powołuje się na swój uzasadniony interes, musi w każdym przypadku udowodnić, że jego nieuwzględnienie wyrządziłoby mu nieproporcjonalnie dużą szkodę.</p>	<p>Jeśli uczestnik powołuje się na swój uzasadniony interes, musi w każdym przypadku udowodnić, że jego nieuwzględnienie wyrządziłoby mu nieproporcjonalnie dużą szkodę.</p>	
<p>2. Jeśli właściciel nowej wiedzy nie chroni nowej wiedzy, którą posiada, oraz nie przenosi praw własności do niej na innego uczestnika zgodnie z art. 42 ust. 1 i 2, nie można podjąć żadnych działań w zakresie upowszechniania przed powiadomieniem o tym Komisji.</p>		
<p>W takim przypadku Komisja może, za zgodą danego uczestnika, zostać właścicielem tej nowej wiedzy i podjąć działania mające na celu jej odpowiednią i skuteczną ochronę. Dany uczestnik może nie wyrazić zgody jedynie wtedy, kiedy potrafi udowodnić, że wyrządziłoby to nieproporcjonalnie dużą szkodę jego uzasadnionym interesom.</p>	<p>W takim przypadku Komisja może, za zgodą danego uczestnika, zostać właścicielem tej nowej wiedzy i podjąć działania mające na celu jej odpowiednią i skuteczną ochronę. Dany uczestnik może nie wyrazić zgody jedynie wtedy, kiedy potrafi udowodnić, że wyrządziłoby to nieproporcjonalnie dużą szkodę jego uzasadnionym interesom.</p>	
<p style="text-align: center;">Artykuł 45</p> <p style="text-align: center;">Oświadczenie związane z finansowym wsparciem Wspólnoty</p> <p>Wszystkie publikacje, wnioski patentowe złożone przez lub w imieniu któregośkolwiek z uczestników oraz wszelkie inne formy upowszechnienia nowej wiedzy muszą zawierać oświadczenie wskazujące na fakt, że wiedza ta powstała przy pomocy finansowego wsparcia Wspólnoty.</p> <p>Treść tego oświadczenia zostaje określona w umowie o grant.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 46</p> <p style="text-align: center;">Wykorzystanie i upowszechnianie</p>		
<p>1. Uczestnicy wykorzystują nową wiedzę, której są właścicielami, lub też zapewniają, że jest ona wykorzystywana.</p>		82
<p>2. Każdy uczestnik zapewnia możliwie szybkie upowszechnienie nowej wiedzy, której jest właścicielem. W przypadku gdy nie udaje mu się tego dokonać, Komisja może sama upowszechniać nową wiedzę.</p>	<p>2. Każdy uczestnik zapewnia możliwie szybkie upowszechnienie nowej wiedzy, której jest właścicielem. W przypadku gdy nie udaje mu się tego dokonać, Komisja może sama upowszechniać nową wiedzę.</p>	
<p>3. Działania w zakresie upowszechniania muszą być zgodne z prawami własności intelektualnej, uzasadnionymi interesami właścicieli nowej wiedzy oraz uwzględniać kwestię poufności.</p>	<p>3. Działania w zakresie upowszechniania muszą być zgodne z prawami własności intelektualnej, zobowiązaniami w zakresie poufności, uzasadnionymi interesami właścicieli nowej wiedzy oraz uwzględniać kwestię poufności w kwestii ochrony lub potencjalnej ochrony nowej wiedzy.</p>	
<p>4. Uczestnicy powiadomiją z wyprzedzeniem pozostałych zainteresowanych uczestników o wszelkich działaniach podjętych w zakresie upowszechniania.</p>		

Po dokonaniu takiego powiadomienia każdy z uczestników może wnieść sprzeciw, jeśli uważa, że jego uzasadnionym interesom w odniesieniu do nowej wiedzy zostałyby wyrządzona nieproporcjonalnie duża szkoda. W takich przypadkach działanie w zakresie upowszechniania nie może zostać przeprowadzone, chyba że zostaną podjęte odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia tych uzasadnionych interesów.	Po dokonaniu takiego powiadomienia każdy z uczestników może, w okresie uzgodnionym przez uczestników w umowie konsorcyjnej lub w jakiegokolwiek innej umowie w formie pisemnej, wnieść sprzeciw, jeśli uważa, że jego uzasadnionym interesom w odniesieniu do nowej wiedzy lub istniejącej wiedzy zostałyby wyrządzona nieproporcjonalnie duża szkoda. W takich przypadkach działanie w zakresie upowszechniania nie może zostać przeprowadzone, chyba że zostaną podjęte odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia tych uzasadnionych interesów.	
Artykuł 47	Artykuł 47	
Upowszechnianie w odniesieniu do działań w zakresie badań pionierskich	Upowszechnianie w odniesieniu do działań w zakresie badań pionierskich	
W przypadku działań w zakresie badań pionierskich uczestnicy aktywnie działają na rzecz upowszechniania nowej wiedzy i uwzględniają przy tym potrzebę ochrony praw własności intelektualnej, korzyści płynące z szybkiego upowszechniania, kwestię poufności oraz uzasadnione interesy uczestników.	[przeniesiony do art. 22 ust. 5]. W przypadku działań w zakresie badań pionierskich uczestnicy aktywnie działają na rzecz upowszechniania nowej wiedzy i uwzględniają przy tym potrzebę ochrony praw własności intelektualnej, korzyści płynące z szybkiego upowszechniania, kwestię poufności oraz uzasadnione interesy uczestników.	
SEKCJA 2 PRAWA DOSTĘPU DO ISTNIEJĄCEJ I NOWEJ WIEDZY		
Artykuł 48		85
Istniejąca wiedza		
Uczestnicy mogą w pisemnej umowie określić istniejącą wiedzę wymaganą dla potrzeb danego działania pośredniego oraz, tam gdzie jest to stosowne, mogą wykluczyć określoną istniejącą wiedzę.	Uczestnicy mogą w pisemnej umowie konsorcyjnej określić istniejącą wiedzę wymaganą dla potrzeb danego działania pośredniego oraz, tam gdzie jest to stosowne, mogą wykluczyć określoną istniejącą wiedzę.	
Artykuł 49		82, 86
Zasady		
1. Wnioski o przyznanie praw dostępu są składane w formie pisemnej.	1. Wnioski o przyznanie praw dostępu są składane w formie pisemnej.	
	[1a.] Zgodnie z art. 50, 51 i 52, prawa dostępu uznaje się za udzielone uczestnikom oraz ich podmiotom stowarzyszonym, pod warunkiem że: a) podmioty te przyznają wzajemne prawa dostępu wszystkim uczestnikom oraz ich podmiotom stowarzyszonym; b) takie podmioty stowarzyszone wypełniają wszystkie zobowiązania wobec Komisji i innych uczestników w ramach niniejszego rozporządzenia, umowy o grant, umowy konsorcyjnej oraz każdej umowy pisemnej zawartej między uczestnikami.	
2. O ile właściciel istniejącej lub nowej wiedzy nie postanowił inaczej, prawa dostępu nie obejmują prawa do przyznawania sublicencji.		
3. Przyznanie wyłącznych licencji na nową lub istniejącą wiedzę jest możliwe pod warunkiem, że wszyscy pozostali uczestnicy pisemnie potwierdzają rezygnację ze swoich praw dostępu do tej wiedzy.		
4. Bez uszczerbku dla ust. 3, każda umowa przewidująca prawa dostępu do nowej lub istniejącej wiedzy dla uczestników lub stron trzecich musi zapewnić, że potencjalne prawa dostępu pozostałych uczestników pozostają nienaruszone.		

<p>5. Uczestnicy tego samego działania powiadamiają się nawzajem możliwie szybko o wszystkich ograniczeniach w przyznawaniu praw dostępu do istniejącej wiedzy, a także o wszystkich innych ograniczeniach, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na przyznawanie praw dostępu.</p> <p>6. Zakończenie przez uczestnika udziału w działaniu pośrednim nie wpływa w żaden sposób na jego zobowiązanie do przyznania praw dostępu pozostałym uczestnikom tego samego działania na warunkach określonych w umowie o grant.</p>		
<p>Artykuł 50</p>		<p>82</p>
<p>Prawa dostępu w celu realizacji działań pośrednich</p>		
<p>1. Prawa dostępu do nowej wiedzy są przyznawane pozostałym uczestnikom tego samego działania pośredniego, jeśli jest to konieczne dla umożliwienia tym uczestnikom przeprowadzenia własnych prac w ramach tego działania pośredniego.</p>	<p>1. Prawa dostępu do nowej wiedzy są przyznawane pozostałym uczestnikom tego samego działania pośredniego <u>oraz ich podmiotom stowarzyszonym</u>, jeśli jest to konieczne dla umożliwienia tym uczestnikom przeprowadzenia własnych prac w ramach tego działania pośredniego.</p>	
<p>Tego rodzaju prawa dostępu przyznawane są nieodpłatnie.</p>		
<p>2. Prawa dostępu do istniejącej wiedzy są przyznawane pozostałym uczestnikom tego samego działania pośredniego, jeśli jest to konieczne dla umożliwienia tym uczestnikom przeprowadzenia własnych prac w ramach tego działania pośredniego i jeśli dany uczestnik jest uprawniony do ich przyznania.</p>	<p>2. Prawa dostępu do istniejącej wiedzy są przyznawane pozostałym uczestnikom tego samego działania pośredniego <u>oraz ich podmiotom stowarzyszonym</u>, jeśli jest to konieczne dla umożliwienia tym uczestnikom przeprowadzenia własnych prac w ramach tego działania pośredniego i jeśli dany uczestnik jest uprawniony do ich przyznania.</p>	
<p>Tego rodzaju prawa dostępu przyznawane są nieodpłatnie, chyba że przed przystąpieniem do umowy o grant wszyscy uczestnicy ustalili inaczej.</p>	<p>Tego rodzaju prawa dostępu przyznawane są nieodpłatnie, chyba że przed przystąpieniem do umowy o grant w umowie konsorcyjnej wszyscy uczestnicy ustalili inaczej.</p>	
<p>Jednakże podmioty RTD przyznają prawa dostępu do istniejącej wiedzy nieodpłatnie.</p>		
<p>Artykuł 51</p>		
<p>Prawa dostępu w celu wykorzystania</p>		
<p>1. Uczestnicy tego samego działania pośredniego korzystają z praw dostępu do nowej wiedzy, jeśli wiedza ta jest potrzebna do wykorzystania ich własnej nowej wiedzy.</p>	<p>1. Uczestnicy tego samego działania pośredniego <u>oraz ich podmioty stowarzyszone</u> korzystają z praw dostępu do nowej wiedzy, jeśli wiedza ta jest potrzebna do wykorzystania ich własnej nowej wiedzy.</p>	
<p>Takie prawa dostępu przyznawane są na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach lub nieodpłatnie.</p>	<p>Takie prawa dostępu przyznawane są na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach lub nieodpłatnie, o ile umowa konsorcyjna nie stanowi inaczej.</p>	
<p>2. Uczestnicy tego samego działania pośredniego korzystają z praw dostępu do istniejącej wiedzy, jeśli wiedza ta jest potrzebna do wykorzystania ich własnej nowej wiedzy i jeśli dany uczestnik jest uprawniony do ich przyznania.</p>	<p>2. Uczestnicy tego samego działania pośredniego <u>oraz ich podmioty stowarzyszone</u> korzystają z praw dostępu do istniejącej wiedzy, jeśli wiedza ta jest potrzebna do wykorzystania ich własnej nowej wiedzy powstałej w wyniku działania pośredniego i jeśli dany uczestnik <u>oraz jego podmioty stowarzyszone</u>, są uprawnieni do ich przyznania.</p>	
<p>Takie prawa dostępu przyznawane są na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach lub nieodpłatnie.</p>	<p>Takie prawa dostępu przyznawane są na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach lub nieodpłatnie, w sposób właściwy do postanowień umowy konsorcyjnej.</p>	
<p>3. Wniosek o prawa dostępu zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 może zostać złożony w okresie jednego roku od upływu następujących wydarzeń:</p>	<p>3. Wniosek o prawa dostępu zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 <u>niniejszego artykułu</u> może zostać złożony w okresie [jednego] roku od upływu następujących wydarzeń:</p>	
<p>a) zakończenia działania pośredniego;</p>		

<p>b) zakończenia udziału w działaniu przez właściciela istniejącej lub nowej wiedzy.</p> <p>Zainteresowani uczestnicy mogą jednakże uzgodnić inny okres.</p> <p>4. Z zastrzeżeniem zgody wszystkich przedmiotowych właścicieli, podmiotowi RTD przyznawane są na wymagających uzgodnienia sprawiedliwych i rozsądnych warunkach prawa dostępu do nowej wiedzy, tak by mogli oni prowadzić dalsze prace badawcze.</p> <p>5. Podmioty RTD przyznają nieodpłatnie prawa dostępu do istniejącej wiedzy, potrzebnej do wykorzystania nowej wiedzy powstałej w ramach działania pośredniego.</p>		
<p style="text-align: center;">Artykuł 52</p> <p style="text-align: center;">Dodatkowe przepisy dotyczące praw dostępu w ramach działań w zakresie badań pionierskich oraz działań prowadzonych na rzecz określonych grup</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 50 i 51, w przypadku działań w zakresie badań pionierskich prawa dostępu do nowej i istniejącej wiedzy służące realizacji lub wykorzystaniu przyznawane są nieodpłatnie.</p> <p>2. Jeśli określona grupa, na rzecz której prowadzone jest działanie, reprezentowana jest przez podmiot prawny, który na jej miejscu uczestniczy w działaniu, podmiot ten może przyznawać sublicencje na wszelkie przyznane mu prawa dostępu tym członkom określonej grupy, którzy mają siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym.</p>		
<p style="text-align: center;">ROZDZIAŁ IV</p> <p style="text-align: center;">Europejski Bank Inwestycyjny</p>		2, 20, 21, 87, 88, 89
<p style="text-align: center;">Artykuł 53</p>		
<p>1. Wspólnota może przyznać Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) dotację służącą pokryciu ryzyka kredytów udzielanych przez EBI dla wsparcia realizacji celów w zakresie badań naukowych określonych w siódmym programie ramowym („mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka”).</p>	<p>1. Wspólnota może przyznać Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) <u>dotację mającą wpływ na rezerwy i przydziały kapitału związane z finansowaniem udzielanych pożyczek i gwarancji, dotację służącą pokryciu ryzyka kredytów udzielanych przez EBI dla wsparcia przedsięwzięć realizowanych na podstawie decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego (lub Rady w porozumieniu z Parlamentem Europejskim) określonych w części b) załącznika III do decyzji [.../...] ustanawiającej realizację celów w zakresie badań naukowych określonych w siódmym programie ramowym</u> siódmy program ramowy („mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka”).</p>	
<p>2. EBI udziela powyższych kredytów zgodnie z zasadami sprawiedliwości, przejrzystości, bezstronności i równego traktowania.</p>	<p>2. EBI udziela <u>powyższych kredytów i zarządza nimi zgodnie ze swoimi zasadami sprawiedliwości, przejrzystości, bezstronności i równego traktowania, biorąc pod uwagę ogólny kierunek działania i zasady ustanowione przez Komisję w umowie o grant.</u></p>	89
<p>3. Komisja ma prawo wnieść sprzeciw wobec wykorzystania mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka w przypadku określonych kredytów, na warunkach, które zostaną określone w umowie o grant zgodnie z programem prac.</p>	<p>3. Komisja ma prawo wnieść sprzeciw wobec wykorzystania mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka w przypadku określonych <u>działań</u> kredytów, na warunkach, które zostaną określone w umowie o grant zgodnie z programem prac.</p>	89

<p style="text-align: center;">ROZDZIAŁ V</p> <p style="text-align: center;">Przepisy końcowe</p>		
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 54</i></p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.</p>		60, 90
	<p><u>Niniejsze rozporządzenie może zostać zmienione, w związku z oceną śródkresową, którą Komisja przeprowadzi nie później niż do 2010 roku.</u></p>	
<p>Sporządzono w Brukseli,</p> <p style="text-align: center;"><i>W imieniu Parlamentu Europejskiego</i> <i>Przewodniczący</i></p> <p style="text-align: center;"><i>W imieniu Rady</i> <i>Przewodniczący</i></p>		